
ಮಿಲನ
ಡಾ. ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್

ಮಿಲನ

ಮಿಲನ

ಡಾ. ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್

ಪ್ರಶಾಂತಿ ಪ್ರಕಾಶನ
ಬೆಂಗಳೂರು

MILANA - Drama

Written by
DR. VIJAYA SUBBARAJ
No.51, Hamsi, 1-A Cross
35th Main, Banagirinagara
Banashankari 3rd Stage
Bangalore - 56 0085
Phone : 080-26793219

Published by
PRASHANTHI PRAKASHANA
No.27, 5th Cross,
Shanthivana, Sanjeevini Nagara
Kodigehalli
Bengaluru - 560095

First Impression : 2019
Price : Rs. 100/-
Pages : iv + xx + 92 = 116
Paper Used : 80 GSM Maplitho
Book Size : 1/8th Demmy
Cover Page Design : Muralidhar Rathod

Printed at :
Shakthi Printers & Publishers
Bengaluru

ಮುನ್ನುಡಿ

ಭಾಸ ಭಾರತದ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚೀನ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ನಾಟಕಕಾರ, ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಗಳ ಪಿತಾಮಹನೆಂದೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದವನು. ಅವನು ರಚಿಸಿರುವನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗಿರುವ ಒಟ್ಟು ಹದಿಮೂರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಆರು ನಾಟಕಗಳಿಗೆ ಮಹಾಭಾರತದಿಂದಲೂ, ಎರೆಕ್ಕೆ ರಾಮಾಯಣದಿಂದಲೂ, 'ಬಾಲಚರಿತಂ' ಕೃತಿಗೆ ವಿಷ್ಣುಪುರಾಣದಿಂದಲೂ ಕಥಾವಸ್ತುವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೆರಡು ನಾಟಕಗಳು ಜನಪ್ರಿಯನಾದ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ರಾಜ ಉದಯನನ ಕಥೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಉಳಿದೆರಡು ನಾಟಕಗಳು 'ದರಿದ್ರ ಚಾರುದತ್ತ' (ಅಪೂರ್ಣ) ಮತ್ತು 'ಅವಿಮಾರಕ' ಭಾಸನ ಸ್ವಂತ ಕಲ್ಪನೆಯ ಪ್ರಣಯ ಕಥೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡಿವೆ. ತಮಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಖುಷಿಕೊಟ್ಟ ಭಾಸನ 'ಅವಿಮಾರಕ' ನಟಕವನ್ನು ಮೂಲವಾಗಿರಿಕೊಂಡು ಪಾತ್ರ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೊಂದು 'ಮಿಲನ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ 'ಪ್ರಣಯಸಾಹಸದ' ನಾಟಕವನ್ನು ಡಾ. ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್‌ರವರು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಇದು ಭಾಸನ ನಾಟಕದ ಯಥಾವತ್ತಾದ ಭಾಷಾಂತರವೂ ಅಲ್ಲ; ರೂಪಾಂತರವೂ ಅಲ್ಲ.

ಪ್ರಣಯಸಾಹಸವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಈ 'ಮಿಲನ' ನಾಟಕವನ್ನು ಜಾನಪದದ ಫೇರೀಟೈಲ್ ಮಾದರಿಯ ಒಂದು 'ಸೆಮಿ ಸೋಷಿಯಲ್‌ರೋಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಡ್ರಾಮಾ' ಎಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಇದು ಅಲೌಕಿಕತೆ, ಪೌರಾಣಿಕತೆ, ಪ್ರಣಯ, ಸಾಹಸ ಮತ್ತು ತೊಡಕುಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟನ್ನು ಬೆರೆಸಿದ ಒಂದು ಸರಳ ಪ್ರೇಮಕಥೆಯಾಗಿದೆ.

ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಆರಂಭಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ, ವಿಪ್ರಲಂಭ ಶೃಂಗಾರ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರಾದವರ ಸಂತೋಷದ ಪುನರ್ಮಿಲನದಿಂದ ಇದು ಸುಖಾಂತವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ನಾಟಕಕ್ಕೆ 'ಮಿಲನ'ವೆಂಬ ಹೆಸರು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿದೆ.

ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿ ಹೊಂದಿಬೆರೆಯುವ ತೀವ್ರ ಪ್ರಣಯ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪಡುವ ಕಷ್ಟಪರಂಪರೆ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಣಯ ಕಥೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದುದು. ಪ್ರಸ್ತುತ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕುಂತೀಭೋಜನ ಮಗಳು ಕುರಂಗಿ ಇಂತಹ ಪ್ರಣಯ ಸಾಹಸವೊಂದನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಮಧೋನ್ಮತ್ತವಾಗಿ ಮೇಲೇರಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆನೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣದ ಹಂಗು ತೊರೆದು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಅದರ ಮೇಲೆರಗಿ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಸೆಣಸಾಡಿ ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ವಿಜಯಗರ್ವದಿಂದ ನಿಂತ ಯುವಕನ ಶೌರ್ಯ – ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ, ಚೆಲುವಿಕೆಗೆ ನವ ಯೌವ್ವನೆ ಕುರಂಗಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತೆತ್ತುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ವಿರಹ ಯಾತನೆಯನ್ನು ನೋಡಲಾಗದೆ ಅವಳ ಸಖಿಯರು ಆ ವೀರನನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆತನೂ ಸಹ ಕುರಂಗಿಯ ದಿವ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಮರುಳಾಗಿರುವುದನ್ನು, ಅವಳ ಸಾಮೀಪ್ಯಕ್ಕೆ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಅವನನ್ನು ಕುರಂಗಿಯ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಕರೆತರುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಿಮಾರಕನ ಗೆಳೆಯನಾದ ವಿಧೂಷಕನ ಸಹಾಯವೂ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಅವರ ಪ್ರೇಮಾಭಿಸಾರ ನಿತ್ಯವೂ ನಡೆದಿದೆ.

ಮಗಳ ವಿವಾಹವನ್ನು ತನ್ನ ಸೋದರಿಕೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವಳ ತಂದೆ ಕುಂತಿಭೋಜ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮಾತನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ವಿಧಿಹತರಾದ ಅವನ ಸೋದರಿಯ ಕುಟುಂಬ ಋಷಿಯ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕಣ್ಮರೆಯಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಆತ. ಅವರು ಸಿಗದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೇನು ಎಂಬ ಚಿಂತೆಯೂ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ. ಮಗಳನ್ನು ವರಿಸುವ ಯುವಕ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಆನೆಯಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದ ವೀರನಂತೆ ಸಾಹಸಿಗನೂ ರೂಪವಂತನೂ ಗುಣವಂತನೂ ಆಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೂ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಅವನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದೆ. ಅವನು ರಾಜಕುಮಾರನಾಗಿರಲಿ ಎಂಬ ಆಶೆಯೂ ಇದೆ. ಆ ಆಗಂತುಕ ವೀರನನ್ನೂ ಹುಡುಕಿಸುವ ಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. 'ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕಾದ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಗಳಿರುವ ತಂದೆಗೆ ಪೇಚಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾರಣಗಳಿರುತ್ತವೆ' ಎಂಬ ಭಾಸನಮಾತು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಾಲವಂತ ಹೀಗೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರಲು ಸಾಧ್ಯ, ಪರಿವಾರದವರ ಅವಹೇಳನ ವೆಂಬುದು ರಾಜರಿಗೂ ತಪ್ಪಿದ್ದೇನಲ್ಲವಲ್ಲ! ಕುಂತೀಭೋಜನ ತಳಮಳ ಸಹಜವಾದದ್ದೇ. ಕುಂತೀಭೋಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ಈ ಕುರಿತು ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಪಾರ ಪ್ರೀತಿ ಗೌರವಗಳಿದ್ದಾಗ್ಯೂ, ಯೌವ್ವನಿಗರಾದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಇದಾವುದರ ಪರಿವೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕುರಂಗಿಯ ನಡಾವಳಿಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಗಿವೆ. ಇದು ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಬ್ಬರ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬಂದು ಆತಂಕಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಮಗಳು ಪ್ರೇಮದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಶಂಕೆಯಿಂದ ಅರಮನೆಯ ಪಹರೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಿಗಿಯಾಗಿದೆ. ಅವಿಮಾರಕ ಪಹರೆಯ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಒಳನುಸುಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಇನ್ನೇನು ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವುದರಲ್ಲಿದ್ದು ಹೇಗೋ ಸುದೈವದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ವಿಧಿಹತವಾದ, ದುರದೃಷ್ಟವಂತನಾದ ತಾನು ರಾಜಕುಮಾರನೆಂದು ಸಾಬೀತುಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಸ್ಥಿತಿ, ತನ್ನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಾರದ ತೀವ್ರ ಸಂಕಟ, ಹತಾಶೆ, ನೋವುಗಳಿಂದ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೂ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. 'ಚಿರಂತನ ವಿಯೋಗಮೂಲ ನೋವು ಅಪಮಾನಗಳೇ ಕುರಂಗಿಗೆ ತಾನು ನೀಡಿದ ಬಳುವಳಿ, ತನ್ನಿಂದಾಗಿ ಆಕೆ ಬಂಧುಬಾಂಧವರ ಮುಂದೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸುವಂತಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ತಾನು ಪಾಪಿಜನ್ಮದ ಹೊರೆಹೊತ್ತು ಬದುಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣಮಾಡಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಅಮರಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ' ಎಂಬುದು ಅವಿಮಾರಕನ ತೀರ್ಮಾನ. ಮದಿಸಿದ ಆನೆಯೊಂದಿಗೆ ಜೀವದ ಹಂಗೊತೊರೆದು ಸೆಣೆಸಬಲ್ಲ ವೀರನು ತನ್ನ ಪ್ರಣಯ ಭಗ್ನವಾಗಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಇಷ್ಟು ಅಧೀರನಾಗುವುದು ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇವನೆಂತಹ ಸಾಹಸಿಗನೆಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಾಹಸಿಗರೆಂದರೆ ಯಾರು ಕೇವಲ ಬಾಹುಬಲ ಉಳ್ಳವರೇ? ವೀರನೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯವೂ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ಯೋಚಿಸುವಂತಾಗುತ್ತದೆ. ತನ್ನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ತನ್ನ ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಟ್ಟುಕಟ್ಟಳೆಗಳು ಅವನನ್ನು ಹಾಗೆ ದುರ್ಬಲಗೊಳಿಸಿವೆ. ಅವನೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಆತ 'ದೈವಹತನಾದ ಅಲ್ಪಜೀವಿ'. ಆದರೆ ಸುದೈವದಿಂದ ಸಜ್ಜನಿಕೆಯುಳ್ಳ ಯಕ್ಷನೊಬ್ಬನ ಮಿತ್ರತ್ವದಿಂದ ಅವಿಮಾರಕನಿಗೆ 'ದಿವ್ಯಾಂಗುಲೀಯಕ' ದೊರಕಿ, ಅದೃಶ್ಯವಾಗುವ ಅಲೌಕಿಕ ಶಕ್ತಿಯು ಲಭಿಸುತ್ತದೆ! ಇದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕುರಂಗಿಯನ್ನು ಗಾಂಧರ್ವ ವಿಧಿಯಿಂದ ವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಯಕ್ಷನ ಪ್ರವೇಶದಿಂದ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಲೌಕಿಕ ಸ್ಪರ್ಷ ಒದಗಿದೆ.

ಎಳೆಯರಿಬ್ಬರೂ ಅವರ ಪ್ರಣಯದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವಾಗಲೇ ಅತ್ತ ಕುಂತೀಭೋಜ ಮಗಳ ಮದುವೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ತಂಗಿಯ ಮಗ ಜಯವರ್ಮನೊಂದಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಿಂದ ಕುರಂಗಿ ತೀವ್ರ ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾಳೆ. 'ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವವನ ಹೆಸರು ಕುಲ ಗೋತ್ರಗಳು ಒಂದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ತಿಳಿಯುವ

ಬಯಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಜಾತಿ ಕುಲ, ಗೋತ್ರಗಳ ಮಡಿವಂತಿಕೆಯೇಕೆ' ಎಂಬುದು ಕುರಂಗಿಯ ವಿಚಾರ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾನು ಸ್ವತಂತ್ರಳೆಂಬುದು ಅವಳ ನಿಲುವು. ಆದರೆ ಕುಂತೀಭೋಜನ ಅಳಿಯನಾಗಲು ವಜ್ರದೇಹಿಯಾಗಿರುವುದು, ಸುಂದರನಾಗಿರುವುದಷ್ಟೇ ಸಾಲುವುದಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ಕುಲವಂಶಗಳೂ ಅಗತ್ಯವೆಂಬುದು ಎಲ್ಲರ ವಿಚಾರ. ಕುರಂಗಿಯ ಸಖಿಯು ಹೇಳುವಂತೆ ಕುರಂಗಿಯ ಮುಂದೆ ಕೇವಲ ಎರಡೇ ದಾರಿಗಳಿವೆ. ಒಂದು ತನ್ನ ಇನಿಯನ ಕುಲಗೋತ್ರ ವಿಚಾರಿಸಿ, ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡುವುದು. ಅವಿಮಾರಕನ ನಡೆನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರಸುತನವಿದೆ. ಅದು ನಿಜವಾದರೆ ತಂದೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಸುಲಭ, (ರಾಜನೇ ಆಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಅವನಿಗಿಂತ ಯೋಗ್ಯವರ ಬಹುಶಃ ಬೇರೆ ಇರಲಾರನೆಂಬುದು ಮಂತ್ರಿ ಕೌಂಡಿನ್ಯನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ ಆಗಿದೆ) ಹಾಗಲ್ಲದೆ, ಅವನು ರಾಜವಂಶದವನಲ್ಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನೊಟ್ಟಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಓಡಿಹೋಗುವುದು ಎರಡನೆಯ ದಾರಿ. ಈ ದಾರಿ ಕುರಂಗಿಗೆ ಸುಗಮವಲ್ಲ. ಅವಿಮಾರಕ ವರುಷ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಕುಲಮೂಲದ ಗುಟ್ಟನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳ ಮತ್ತು ಪ್ರಣಯದಸೆಳೆತದ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಿರಿಯರ ಮಾತನ್ನು ಮೀರಲಾಗದೆ ಭಗ್ನ ಪ್ರಣಯಿನಿಯಾಗಿ ನೋಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯುವುದೇ ಸರಿಯೆಂದು ಕುರಂಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾಳೆ. 'ಕಾಮಾತುರತೆಯ ಅವಿವೇಕದ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಅಪಾಯಗಳು ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ, ತಾನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದೆ, ಹಿರಿಯರ ನೀತಿ ನಡಾವಳಿಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಗಿಸಿದೆನೆಂಬ ಪಾಪಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಅವಿಮಾರಕ ಕುಗ್ಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಇವೆಲ್ಲವೂ ಪ್ರಣಯದ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕ ಎಳೆಯರ ಬದುಕಿನ ಸಹಜವಾದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸತ್ಯಗಳು.

"The course of true love never did run smooth" ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲ ಅಮರ ಪ್ರೇಮ ಕಥೆಗಳ ಸಂದೇಶವೇ ಆಗಿರುವಂತೆ ಕುರಂಗಿಯ ಪ್ರೇಮ ಕಥೆಯಲ್ಲೂ ಅನೇಕ ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಮೋಡಗಳಂತೆ ಸರಿದುಹೋಗಿ, ಸೌವೀರ ಅರಸರ ಕುಟುಂಬದ ಪತ್ತೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಶಾಪಗ್ರಸ್ತ ಒಂದು ವರುಷದ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದ ಅವಧಿ ತೀರಿದ ಬಳಿಕ ಅವಿಮಾರಕನೇ ಸೌವೀರದ ರಾಜಕುಮಾರ ವಿಷ್ಣುಸೇನನೆಂಬುದೂ ತಿಳಿದುಬರುತ್ತದೆ. ಹಿರಿಯರು ಕಿರಿಯರ ಮನೋಕಾಮನೆಗಳು ಒಂದೇ ಆಗಿದ್ದು ಕುರಂಗಿ- ಅವಿಮಾರಕರ ಪ್ರಣಯ ಕಥೆ ಸುಖಾಂತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಕುರಂಗಿಯ ಈ ಪ್ರೇಮ ಮಿಲನದ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಇಂದಿನ ಪ್ರೇಮಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ, ಪ್ರೇಮಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ತೀವ್ರವಾದ ದ್ವೇಷ ಅಸೂಯೆ

ಕೇಡುಗಳು, ಪ್ರೇಮ ತ್ರಿಕೋನದ ತೀವ್ರ ಸೆಣಸಾಟಗಳು, ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಆಪತ್ತುಗಳ್ಯಾವುವೂ ಎದುರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ದೈಹಿಕ ಹಿಂಸೆ, ಆಕ್ರೋಶ ನೋವುಗಳಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾದ ತೊಳಲಾಟ, ಆತಂಕ, ಸಂಕಟಗಳು ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಬ್ಬರ ಕುಲಗೋತ್ರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹೊಂದಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರೆ ದುರಂತಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗದೇ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಸಂಕಟಸರಮಾಲೆಯು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ, ಮರ್ಯಾದಾಹತ್ಯೆಗಳಿಂದ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಾವಿಂದು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ 'ಮಿಲನ' ಯಾವುದೋ ಕಾಲದ ಕಥೆಯೆನಿಸದೆ ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಒಂದಿಷ್ಟು ರಮ್ಯಕಲ್ಪಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ತೆರೆದಿಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಮದುವೆಗಳೆರಡೂ ಅತ್ಯಂತ ಖಾಸಗಿಯಾದವು. ಅದರ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಯಜಮಾನನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ತಂದೆ, ತಾಯಿ, ಅಥವಾ ಸಹೋದರರು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಈ ಹೆಣ್ಣು ತನಗೆ ಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುವ ಪುರುಷರು ಅಪಹರಿಸುವ ರಾಕ್ಷಸ ವಿವಾಹಗಳು ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಇದು ವಿವಾಹಿತರ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಿರ್ಧಾರವಾಗದೇ ಎರಡು ಕುಟುಂಬಗಳ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿರುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು. ಆದರೆ ತಲತಲಾಂತರದಿಂದಲೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ತ್ರೀಯರ ವಿರೋಧವಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಗಾಂಧರ್ವ ವಿವಾಹಗಳು, ಪ್ರೇಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗುವ ಇಲ್ಲವೇ ಭಗ್ನಪ್ರೇಮಿಗಳಾಗಿ ಸಾಯುವ, ಸತ್ತಂತೆ ಬದುಕುವ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಕಥೆಗಳೇ ಸಾಕ್ಷಿ.

ಭಾಸನ 'ಅವಿಮಾರಕ' ನಾಟಕವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ 'ಬಾದಲ್ ದ್ವಾರ್' (ದಿ ಕ್ಲೌಡ್ ಡೋರ್) ಎಂಬ ಹಿಂದಿ ಚಲನಚಿತ್ರವೊಂದನ್ನು ಮಣಿ ಕೌಲ್‌ರವರು 1994ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಸರೇ ಸೂಚಿಸುವಂತೆ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸುವ ಬಾಗಿಲುಗಳಾವುವೂ ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ, ಅವು ತೆರೆಯಲೇ ಬೇಕು ಮೋಡಗಳಂತೆ ಸರಿಯಲೇಬೇಕು, ಅಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರೇಮಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮಿಲನಕ್ಕೆ ಒಳದಾರಿಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಮ್ಯವಾದ ಪ್ರಣಯವು ಜೀವಿಯ ಸಹಜ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ, ಅದು ಸದಾ ಜೀವನ್ಮುಖಿಯಾದದ್ದು. ಪ್ರೇಮಿಯು ಕೋಟೆ, ಅರಮನೆ, ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸದಂತೆ ಬಾಗಿಲು ಬಂದಾಗಬಹುದು. ಪಹರೆಬಲಗೊಳ್ಳಬಹುದು, ಪ್ರಣಯಿ ಹತನಾಗಬಹುದು, ಆದರೆ ಪ್ರೇಮಕಾಮಗಳು ಹತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಿಮಾರಕನು 'ಅದೃಶ್ಯ'ನಾಗಿ ಕುರಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆತುಹೋಗಿದ್ದಾನೆ! ಅವನಿಗೆ ಶರೀರವಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಕಟ್ಟುಪಡುಗಳೂ ಶರೀರಕ್ಕೆ ತಾನೇ? ಇಲ್ಲಿ ಅವಿಮಾರಕ ಕುರಂಗಿಯರ ಮಿಲನವು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತೆ ತಡೆಯುವ ಯಾಜಮಾನ್ಯವನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ಪ್ರೇಮವು ಅದೃಶ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಸಫಲತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಣಯಿಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಿಡಬಹುದು, ಆದರೆ ಅವರ ಮನೋಲೋಕದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರೇಮ-ಪ್ರಣಯಗಳು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಕಟ್ಟುಪಾಡುಗಳ ಕಟ್ಟೆಯೊಡೆದು ಧುಮ್ಮಿಕ್ಕುವ ಜೀವ ಜಲದಂತೆ, ಯಾವ ಭಾರತವು ಜಾತಿ-ಧರ್ಮ, ಅಡವು-ಆಸ್ತಿ, ಅಂತಸ್ತು ಕುಲಗೌರವಗಳನ್ನು ಮುಂದೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರೇಮಿಗಳನ್ನು ಸದೆಬಡಿಯುತ್ತದೋ, ಅದೇ ಭಾರತವು ಅದಮ್ಯವಾದ ಪ್ರಣಯದ ಜಾನಪದ ಕಥಾನಕಗಳು, ಶಿಲ್ಪಕಲೆ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂಪದ್ಭರಿತ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಲಾಗದು.

'ಮಿಲನ' ಆಧುನಿಕ ನಾಟಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಸಂಕೀರ್ಣತೆ, ತೀವ್ರ ವೈಚಾರಿಕತೆ, ಪ್ರತಿಮಾತ್ಮಕತೆ ಇಂತಹ ಯಾವ ಭಾರವೂ ಈ ನಾಟಕಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ 'ಮಿಲನ'ದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯಿರುವುದು ಸರಳ, ಸಹಜ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ನೇರ ಕಥನಕ್ರಮದಲ್ಲಿ. ಇದು ಭಾಸನ ಶೈಲಿಯೂ ಹೌದು. ಈ ನಾಟಕ ಭಾಸನಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಭಾಸನ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳೂ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ವೈದಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಗೌರವ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು, ಋಷಿಮುನಿಗಳ ಶಾಪಾನುಗ್ರಹಗಳು, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ಅಶರೀರವಾಣಿ, ಸ್ವಪ್ನಗಳ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ವಿಧಿವಾದ, ಅದೃಷ್ಟ, ಜನ್ಮಾಂತರಗಳ ಪಾಪಪುಣ್ಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಂಬುವ ಜನ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ದೈವವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಹಾಯಕ ವಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬ ಇತ್ಯಾತ್ಮಕ ಭಾವನೆ ಇಡೀ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿದೆ.

ಪುರಷ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯದ ನಡುವೆಯೂ ಚಟುವಟಿಕೆಯಿಂದಿರುವ, ಸ್ವಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ, ಸಾಹಸಿಗ ಹೆಣ್ಣುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. 'ಹೆಂಗಸಾದ ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಚಾಣಾಕ್ಷತೆಗಳು ಹೇಗೆ ಬರಬೇಕು'. 'ನಿಮ್ಮ ಸರಿ ತಪ್ಪುಗಳು ನಮಗೇನು ತಿಳಿದೀತು ಪ್ರಭು ನಾವು ಅಜ್ಞರು' ಎನ್ನುವ ಮಹಾರಾಣಿಯರನ್ನು ಕಾಣುವಂತೆಯೇ ಅರಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಒಳಹೊರಗನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲ, ರಾಜ ರಾಣಿಯರರ ಮೂಗಿನ ಕೆಳಗೇ ಅರಮನೆಯ ಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಳೆಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಬಲ್ಲ ಗಟ್ಟಿಗಿತ್ತಿಯರಾದ ಚಾಕರಿಯ ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಸಮಯಪ್ರಜ್ಞೆ, ಚುರುಕುಬುದ್ಧಿಯ, ಉಪಾಯ ನಿಪುಣೆಯರಾದ ಹಿಡಿದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಕುಶಲತೆ ಹೊಂದಿರುವ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಚಾಕರಿಯ ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಪಾತ್ರ ಚಿತ್ರಣ ಸೊಗಸಾಗಿದೆ. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮತ್ತು ಈ ಹೆಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಆಳು- ಅರಸಿಯೆಂಬ ಯಾವ ಬೇಧವೂ ಇಲ್ಲ, ಆತ್ಮೀಯ ಗೆಳೆತನವಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಳಿನಿಕಾಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ

ದಿಟ್ಟತನ, ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ, ಪ್ರಿಯಗೆಳತಿಗಾಗಿ, ಒಡತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸದೇ ತನ್ನ ತಲೆ ಹೋದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತಾಳೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅರಸರು, ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಹಮ್ಮು ಬಿಮ್ಮುಗಳು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಸಹಜವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕರಂತೆ, ಆತ್ಮೀಯತೆ, ಸ್ನೇಹಶೀಲತೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಸಂಕಟ, ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎಲ್ಲರಂತೆ ರಾಜ ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೂ ಇದ್ದದ್ದೇ. 'ರಾಜಕುಟುಂಬದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಮರೆಮಾಚಲೇ ಬೇಕೆಂಬುದಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುವ ಮೂಲಕ ಕುಂತೀ ಭೋಜ ತನ್ನ ಸ್ವಗೃಹದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಸಭಾಭವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜಾಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಮುಂದೆಯೇ ಚರ್ಚಿಸುವುದೂ ಕೂಡ ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಆಪ್ತವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ರಾಜರಾಣಿಯರು, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸೇವಕವರ್ಗದವರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕುಟುಂಬವೊಂದರ ಸದಸ್ಯರಂತೆ ಬಿಂಬಿತವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾಟಕದುದ್ದಕ್ಕೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗೆಳೆತನದ ಭಾವವೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದು ಬದುಕನ್ನು ಸಹ್ಯವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಇದು ನನಗೆ ಈ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾದ ಅಂಶ.

'ಸಮಕಾಲೀನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಾಟಕದ ಮಧ್ಯೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುವ ಜಾಣ್ಮೆಯಲ್ಲಿ, ಆಡುಭಾಷೆಯ ಸೊಗಡನ್ನು ತಂದು ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಜತೆಯನ್ನು, ಸನ್ನಿವೇಶ ನಿರ್ಮಾಣದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಸ, ನಾಟಕೀಯತೆಯನ್ನು ತರುವುದರಲ್ಲಿ ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್‌ರವರು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ನಿಜವಾದ ಸ್ನೇಹಿತರ ಸತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗುವುದು ಸಂಕಟಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾನೇ? , ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಲ್ಲದೆ ಗೆಳೆಯರು ಇನ್ನೆಂದು ಒದಗಿ ಬಂದಾರು?', 'ಗೆಳತಿಯರಿಗಲ್ಲದೇ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಯಾರಿಗಿದ್ದೀತು?', 'ಕೆಚ್ಚೆದೆಯಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದೇ ಪುರುಷಲಕ್ಷಣ'. 'ಸಜ್ಜನನಾದವನು ಯಾವನೂ ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ', 'ಸಜ್ಜನರಾದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಜ್ಜನಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪ ತಿಳಿಯುವುದು', 'ಋಣವೆಂಬುದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೂ ತಮಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ಪರಸ್ಪರರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿರುತ್ತದೆ', 'ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಾಟ ಇಲಿಗೆ ಪ್ರಾಣಸಂಕಟ', 'ಹೆದರಿದವನ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪೆ ಎಸೆದ ಹಾಗೆ', 'ಎಣ್ಣೆಬಂದಾಗ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ', 'ರೋಗಿ ಬಯಸಿದ್ದೂ ಹಾಲು ಅನ್ನ ವೈದ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದೂ ಹಾಲು ಅನ್ನ', 'ಬಯಸಿದ್ದು ಬಾಯ ಬಳಿಗೇ ಬಂದ ಹಾಗಾಯ್ತು' ಎಂಬಂತಹ ಜಾಣ್ನುಡಿ, ನಾಣ್ನುಡಿಗಳು, 'ಅವನ ಬಾಯೊಂದು ಜರಡಿಯಂತೆ ಏನೂ ನಿಲ್ಲೋದಿಲ್ಲ,' 'ಹಸಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕಾಯಿಸಿದರೆ ಮಹಾಪಾಪ ಬರುತ್ತೆ...

ನನ್ನ ಪಾಪ ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿರಲಿ ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಸಖಿಯ ತಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸು'. ಇಂತಹ ಚುರುಕು ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಹಜತೆಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಣೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿವೆ. 'ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕೇರಿ ಹರಿದಾಗ ನ್ಯಾಯ-ಧರ್ಮಗಳು ನಮಗೇಕೆ ಬೇಕು?'. 'ಕೇವಲ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ದರ್ಶನದಿಂದ ಪರಪುರುಷನೊಬ್ಬನನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವೇ?', 'ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ದಕ್ಕದೇ ಹೋದಾಗ ಈಗಿನ ನೋವಿಗಿಂತ ಸಾವಿರಪಟ್ಟು ದುಃಖ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ', 'ತಲ್ಲಣಿಸಿದ ತಾಯಿ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ನೆಮ್ಮದಿ ತರುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ?' 'ಪುತ್ರ ಪ್ರೀತಿಗಿಂತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಇಲ್ಲ' ಇಂತಹ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷ ಹಾಗೂ ಇತರ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ನಿತ್ಯ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಾತುಗಳೇ ಆಗಿದ್ದು ಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಸಹಜತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿವೆ. 'ವಿಧಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದು ಅದರ ಅದ್ಭುತ ಆಟಗಳ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮದೇನಿದೆ?', ಅದೃಷ್ಟದ ಮುಂದೆ ನಾವು ಅಲ್ಪರು', 'ಕೈಗೆ ಎಟುಕದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಫಲವಿಲ್ಲ', 'ನಿಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ದೇವರೇ ಕರುಣಿಸುತ್ತಾನೆ' ಇಂತಹ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ತಮ್ಮ ಕೈಮೀರಿ ನಡೆದುಹೋಗುವ ಬದುಕಿನ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ದಿನನಿತ್ಯದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದ್ದು, ಇವುಗಳನ್ನು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಸಮಯ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೊಂದಿಸಿ, ಭಾವದೀಪ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವಂತೆ ಬಳಸಿರುವುದು ಮೆಚ್ಚುವಂತದ್ದು.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ-ಸೋಲು, ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರದ ಅಪಹರಣ, ತಲೆಮರೆಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳು, ನೆಮ್ಮದಿಯ ಹುಡುಕಾಟ, ಪ್ರಣಯ ಸಾಹಸಗಳು ಸಂಕಷ್ಟಗಳು, ಪ್ರಿಯಪಾತ್ರ ಬಂಧು ಬಾಂಧವರೊಂದಿಗೆ ಪುನರ್ಮಿಲನದ ಆನಂದಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ 'ಮಿಲನ' ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಪ್ರಣಯಸಿದ್ಧಿಯ ನಾಟಕವಾಗಿದೆ.

– ಡಾ. ಎನ್. ಆರ್. ಲಲಿತಾಂಬ

ನನ್ನೆರಡು ಮಾತುಗಳು

ಸಂಸ್ಕೃತ ನಾಟಕಕಾರರಲ್ಲಿ ಭಾಸನಿಗೆ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಮಹಾಭಾರತದ ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ರಚಿಸಿದ ಮಧ್ಯಮ ವ್ಯಾಯೋಗ, ದೂತಗಘಟೋದ್ಗಜ ಇತ್ಯಾದಿ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಮರೆಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ ಚಾರುದತ್ತ, ಅವಿಮಾರಕ ಮುಂತಾದ ನಾಟಕಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿರುವನಾದರೂ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಅವು ಪ್ರಯೋಗಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಭಾಸನ ಈ ಎರಡೂ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಆಕಸ್ಮಿಕ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಓದಿದೆ. ಈ ಎರಡರಲ್ಲಿ ಅವಿಮಾರಕ ನನ್ನನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿಸಿತು. ಇದೊಂದು ಅತಿ ಸಣ್ಣ ನಾಟಕ. ನನಗೆ ಇದರಲ್ಲಿನ ಪ್ರಣಯ ಸಾಹಸದ ಕಥಾನಕ ಖುಷಿ ಎನಿಸಿತು. ಇದನ್ನು ಮೂಲವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾತ್ರ, ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಆಶಯಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬರೆದೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇಂತಹ ಪ್ರಣಯ ಸಾಹಸ ಕತೆಗಳು ಪ್ರಚಲಿತವಿದ್ದು ಸೃಜನಶೀಲ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತಿಯ ವಸ್ತುವಾಗಿತ್ತು. ನನಗೂ ಈ ಕಥಾನಕ ಅತ್ಯಂತ ರೋಚಕವೆನಿಸಿದ ಕಾರಣ, ಭಾಸನ ನಾಟಕದ ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆದು ರಚಿಸಿ ಇದಕ್ಕೆ 'ಮಿಲನ' ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಿದೆ. ಷೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್‌ನ 'ಮಿಡ್ ಸಮ್ಮರ್ ನೈಟ್ಸ್ ಡ್ರೀಮ್' ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಮೂಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿದೆ. ಆದರೆ ಸಮರ್ಥ ನಿರ್ದೇಶಕರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಇದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನನ್ನ ಶ್ರಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಅಂತಹ ಅವಕಾಶ ದೊರೆಯುವುದೇ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದ್ದರೂ 'ಭರವಸೆ'ಯ ಭಾವದೊಂದಿಗೆ ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಓದುಗರ ಮುಂದಿರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಸುಂದರವಾದ ಆಪ್ತವಾದ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿರುವ ಡಾ. ಲಲಿತಾಂಬಾ ಅವರ ಸಹೃದಯತೆಗೆ ನನ್ನ ಪೂರ್ಣ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಿದೆ. ಇದರ ಆವೃತ್ತಿ ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ ಮೌಲಿಕವಾಗಿಯೂ ಹೊರಬರುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದ ಸಿವಿಜಿ ಚಂದ್ರು ಅವರಿಗೂ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟ ಡಾ. ಎನ್. ಆರ್ ಲಲಿತಾಂಬಾ ಅವರಿಗೂ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

– ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್

ನಾನೇಕೆ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆದೆ

ನಾಟಕ ನನ್ನ ಎಳೆತನದಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಅಂಟಿದ ಹುಚ್ಚು. 20ರ ದಶಕದಲ್ಲೇ ಗುಬ್ಬಿ ಕಂಪನಿಗೆ ಬಾಲ ಕಲಾವಿದನಾಗಿ ಸೇರಿದ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ದಿ। ಸಿ.ಟಿ. ಶೇಷಾಚಲಂ ಅವರನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ, ಅಚ್ಚರಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಾ ಬಂದವಳು. ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಅವರಂತೆಯೇ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಬಳಿದುಕೊಂಡು ಅಭಿನಯಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಮೀರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಶಹಭಾಷ್‌ಗಿರಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹಂಬಲಿಸಿದ್ದೆ. ತಂದೆ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ಸಿನಿಮಾ ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ ಕುಟುಂಬವಾದ್ದರಿಂದ ಹೆಂಗಸರು ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಷಿದ್ಧವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನನ್ನ ಆಸೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಿದರು. ಆದರೆ ಅದ್ಭುತ ಕಂಠಶ್ರೀ ಹೊಂದಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ, ಚಿಕ್ಕವಳಾಗಿದ್ದ ನನಗೆ ನಾಟಕದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನೂ ಹಾಡಿನ ಮಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕೆನಿಸಿ ನಾವು ಮಕ್ಕಳು, ಗೆಳೆಯ ಗೆಳತಿಯರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದ ಯಾರದಾದರೂ ಮನೆಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿಬೇಡಿ, ನಾಟಕವಾಡಲು ವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಸೀರೆಗಳನ್ನೇ ಪರದೆಗಳಾಗಿಸಿ, ಪೌಡರಿಗೆ ನೀರು ಸೇರಿಸಿ, ಬೇಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಂಕುಮವನ್ನು ನೀರಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿ ತುಟಿಗೆ ಲಿಪ್‌ಸ್ಟಿಕ್‌ನಂತೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕಾಗೆ ಬಂಗಾರ ಅಥವಾ ಮೈಕಾ ಹಾಳೆಯನ್ನು ಪುಡಿ ಮಾಡಿ ಮುಖ ಹೊಳೆಯುವಂತೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಉರು ಹಚ್ಚಿದ, ಹಚ್ಚಿಸಿದ ಸಂಭಾಷಣೆಗಲನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು, ನಾಟಕ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿ, ನೆರೆಹೊರೆಯರ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಗಿಟ್ಟಿಸಿದ ಕ್ಷಣಗಳು ಇನ್ನು

ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚ ಹಸುರಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೆ ನನ್ನ ನಾಟಕದಲ್ಲಿನ ಉತ್ಸಾಹ ಆಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ನನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತ ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ವಿರೋಧವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ ಅಂತರ ಕಾಲೇಜು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಕೆಲವು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಂಡಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ ನೀಡಿದ್ದೇನೆ. 20ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೆಂಬಂತೆ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಖ್ಯಾತಿಯ ಮತ್ತು ರಂಗಭೂಮಿಯ ದೈತ್ಯ ಪ್ರತಿಭೆಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಬಿ.ವಿ. ಕಾರಂತರು ಶ್ರೀ ಎಂ.ವಿ. ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ, ಪ್ರೊ. ಬಿ.ಸಿ. (ಬಿ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್) ಅವರ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಗಿರೀಶ್ ಕರ್ನಾಡ್, ಪಿ. ಲಂಕೇಶ್, ಶ್ರೀ ರಂಗರ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಅಭಿನಯಿಸುವ ಅವಕಾಶ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದು, ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿನ ನನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆ ಮೂಡಿದಂತಾಯಿತು.

ಕಾವ್ಯ, ಕತೆ ಕಾದಂಬರಿ ನನ್ನ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ನಾಟಕಗಳ ರಚನೆಯೂ ನನ್ನ ಹವ್ಯಾಸವಾಯಿತು. ನಾಟಕಗಳ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಚನೆ, ರೂಪಾಂತರ, ಭಾಷಾಂತರ ಇತ್ಯಾದಿ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಕಟಣೆಯೇ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ಕಾವ್ಯ ಬರೆಯುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಬಹಳಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾಟಕ ರಚನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಒಂದು ಕಾರಣವಾದರೆ, ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಕೆಲವರಾದರೂ ಮಹಿಳೆಯರು ಬರೆಯಲು ಮುಂದಾಗಿದ್ದರೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯದಾಗಿದೆ. ಹೆಂಗಸರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲವಂದು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಹೊರತು ಅವರು ಬರೆದ ನಾಟಕಗಳ ಕಡೆ ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ, ಪ್ರದರ್ಶನ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು ಎನ್ನುವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ.

ಇಂತಹ ನಿರಾಶಾದಾಯಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಸರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ಹನುಮಾಕ್ಷಿಗೋಗಿ, ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಮಹಿಳೆಯರ ಅಸ್ಮತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೆಂಬಂತೆ, ನನ್ನ ಮೂರು ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಮುಂದಾದರು. 1999ರಲ್ಲಿ 'ಪಾಂಚಾಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ನಾಟಕಗಳು' ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾಟಕ ಸಂಕಲನವೊಂದನ್ನು ಹೊರತಂದರು. ನಾಟಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇದರಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಯಿತು. ಆ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿನ

ಮೂರು ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ನಾಟಕಗಳು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕಂಡವು. 'ಅತ್ಯುತ್ತಮ ನಾಟಕ ಪಠ್ಯ'ವೆಂದು ಗುರುತಿಸಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಅದೃಷವೆಂಬಂತೆ ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನನ್ನ ನಾಟಕಗಳು ಮುದ್ರಣವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಸಿವಿಜಿ ಚಂದ್ರು ಅವರು ನನ್ನೆಲ್ಲ ನಾಟಕಗಳನ್ನು ಮರುಮುದ್ರಣ ಮಾಡಲು ಮುಂದಾಗಿ ತುಂಬ ಉಪಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಹಾಗೆಯೇ ಈಗ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವ 'ಮಿಲನ' ನಾಟಕಕ್ಕೆ, ವಿಜಯನಗರ ಸರಕಾರಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರೂ, ಶಾಸನ, ಹಸ್ತಪ್ರತಿ ಸಂಶೋಧನ ತಜ್ಞರೂ ಆದ ಡಾ. ಲಲಿತಾಂಬಾ ಅವರು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾದ, ಸುಂದರವಾದ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

– ವಿಜಯಾ ಸುಬ್ಬರಾಜ್

ಪಾತ್ರವರ್ಗ

ಕುಂತೀಭೋಜನ	–	ವೈರಾಂತ್ಯ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜ
ಸೌವೀರದರಸ	–	ಸಾನೀರ ರಾಜ್ಯದ ಅರಸ
ಕೌಂಡಿನ್ಯ	–	ಮಂತ್ರಿ
ಭೂತಿಕಾ	–	ಮಂತ್ರಿ
ಅವಿಮಾರಕ	–	ಕುಂತಿಭೋಜನ ಸೋದರಳಿಯ
ಸಂತುಷ್ಟ/ವಿದೂಷಕ	–	ಅವಿಮಾರಕನ ಗೆಳೆಯ
ಮಹಾರಾಣಿ	–	ಕುಂತಿಭೋಜನ ಅರಸಿ
ಕುರಂಗಿ	–	ಕುಂತಿಭೋಜನ ಮಗಳು
ಸುಚೇತನಾ	–	ಸೌವೀರದರಸನ ರಾಣಿ
ಸುದರ್ಶನಾ	–	ಕುಂತಿಭೋಜನ ಸೋದರಿ
ನಳಿನಿಕಾ, ಮಧೂಲಿಕಾ	–	ಸಖಿಯರು
ವಿದ್ಯಾಧರ–ಸೌದಾಮಿನಿ	–	ಯಕ್ಷ ದಂಪತಿಗಳು

ವಸುಭೂತೆ, ಕಂಚುಕಿ, ಸೈನಿಕರು, ಸಭಿಕರು

ದೃಶ್ಯ – 1

(ಸುಂದರವಾದ ಉದ್ಯಾನ. ಬಳ್ಳಿ ಮಂಟಪಗಳೆಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅಮೃತಶಿಲೆಯ ಎತ್ತರದ ಜಗುಲಿಗಳು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅರಳಿ ನಗುತ್ತಿರುವ ಹೂಗಿಡಗಳು. ಬೆಳೆದು ನಿಂತ ಒಂದೆರಡು ಮರಗಳು. ಪ್ರಶಾಂತ ವಾತಾವರಣ. ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ಕೋಗಿಲೆಯ ದನಿ. ವಸಂತದ ಹೊಗರು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತಿದೆ. ರಂಗದ ಎಡಗಡೆಯಿಂದ ಕುರಂಗಿ ಮತ್ತು ಮಧೂಲಿಕಾ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕುರಂಗಿಯ ನಡೆ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ).

ಮಧೂಲಿಕಾ : ಒಡತಿ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬಹಳ ಆಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಇಲ್ಲೇ ಈ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೇ?

ಕುರಂಗಿ : (ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಡುತ್ತಾ) ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಮಧು! ನನ್ನ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಕಡಲನ್ನು ಕಲಕಿ ಬಿರುಗಾಳೀ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಬಿಟ್ಟ! ತಂಪಿನ ಊಟೆಗಳ ಹಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬೆಂಕಿ ಕುಂಡಗಳಾಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟ. ಮನಸ್ಸಿನ ಕತ್ತಲ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಗಿದು ಮರೆಮಾಚಿದ್ದ ನನ್ನ ಒಲವಿನ ರೂಪಚಿತ್ರವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಕೆಡವಿ ನಡೆದು ಬಿಟ್ಟ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಾಲ ಆರಾಧಿಸಿದ್ದು ಇದೇ ಮುಖವನ್ನು! ಅವೇ ಉನ್ಮತ್ತ ಕಣ್ಣುಗಳು. ಮೇರುವಿನೆತ್ತರ ಗಾತ್ರದ ಭುಜಗಳು, ವಿಶಾಲ ಕಡಲ ವಿಸ್ತಾರದ ವಕ್ಷ

ಸ್ಥಳ. ದುಂಬಿಗುರುಳಿನ ಮದನ ಮೋಹನ !..... ಓ.... ನೆನಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಹೃದಯ ಅಧೀರವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾವ ಶೂನ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ..... ಎಂತು ಮರೆಯಲಿ ಆ ಮುಖವನ್ನು; ಚಂದ್ರ ಬಿಂಬವನ್ನು!..... ಯಕ್ಷ, ಕಿನ್ನರ, ದೇವರನ್ನು ಮೀರಿದ ಕಾಮ ದೇವನನ್ನು!!

ಮಧೂಲಿಕಾ : ಒಡತಿ ಕೇವಲ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ದರ್ಶನದಿಂದ ಪರಪುರುಷನೊಬ್ಬನನ್ನು ಹೀಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವೇ?

ಕುರಂಗಿ : ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕೇರಿ ಹರಿದಾಗ ನ್ಯಾಯ ಧರ್ಮಗಳು ನಮಗೇಕೆ ಬೇಕು?.... ನನ್ನ ಮನದ ಆಂದೋಲನ ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದು. ನಿನ್ನದು ನಿಷ್ಠುರ ಹೃದಯ. ಹದಗೊಂಡ ಅಂತರಂಗವಾದರೆ ಅದು ತನಗೆ ತಾನೇ ಚಿಗುರೊಡೆದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ನಿನಗರ್ಥವಾಗಬೇಕಾದರೆ ನಿನಗೂ ಇಂತಹ ಅನುಭವವಾಗಬೇಕು.

ಮಧೂಲಿಕಾ : ಒಡತಿ ನೀವು ತಿಳಿದಿರುವಷ್ಟು ಕಲ್ಲು ಮನಸಲ್ಲ ನನ್ನದು. ನನಗೂ ಪ್ರೀತಿಯ ಅನುಭವವಿದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಪ್ರೀತಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ದಕ್ಕದೆ ಹೋದಾಗ ಈಗಿನ ನೋವಿಗಿಂತ ಸಾವಿರ ಪಟ್ಟು ದುಃಖ ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಗಿ ಮಾತ್ರವೇ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ವಿವಾಹದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಅನೇಕ ರಾಜಕುಮಾರರು ತಮ್ಮ ಕೈ ಹಿಡಿಯಲು ಅರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳು ಬನಾರಸದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರ ಜಯವರ್ಮರ ಜೊತೆ ವಿವಾಹದ ಯೋಚನೆ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ತಾವು ಅಪರಿಚಿತ ಯುವಕನ ಮೇಲೆ ಮನಸೋಲುವುದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಚಿತವಾದೀತು!

ಕುರಂಗಿ : ನೀನು ಹೇಳೋದೇನೋ ಸರಿ ಮಧು. ಆದರೆ ಮಧೋನ್ಮತ್ತವಾಗಿ ಮೇಲೇರಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಆನೆಯನ್ನು, ತನ್ನ ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲಿನ ಆಸೇನೂ ಬಿಟ್ಟು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಎರಗಿಬಿದ್ದು ಅದರೊಂದಿಗೆ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಸೆಣಸಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ, ವಿಜಯ ಗರ್ವದಿಂದ ನಿಂತ ಆ ಯುವಕನ ಶೌರ್ಯ, ಪರಾಕ್ರಮಗಳು ಸೆಣಸಾಟದ ನಂತರವೂ ದಣಿದು ಬಾಡದೆ ನಿಂತ ಅವನ ನಿಲುವು ಚೆಲುವುಗಳು!!.... ಅಬ್ಬ! ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಮೈ ತುಂಬಾ ಪುಲಕದ ಪುಷ್ಪಗಳು ಅರಳುತ್ತವೆ.....

ಅವನ ಆ ಮೋಹಕ ರೂಪಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತೆತ್ತುಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಅವನಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೀಳಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸಿದಷ್ಟೂ ಆ ಮುಖ ನನಗೆ ತೀರಾ ಪರಿಚಿತವೆನಿಸುತ್ತದೆ; ಆತ್ಮೀಯವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ನೋಟದ ಸುಖ ನೂರು ಸ್ವರ್ಗಗಳನ್ನಾದರೂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಆತನನ್ನು ಮರೆತು ಬದುಕುವುದು ಖಂಡಿತ ನನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ..... ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಮಧೂ.... ನನ್ನೆದೆ, ಒಡಲನ್ನು ದಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ವಿರಹದ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ತಣಿಸಲು ನನಗೊಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲವೇ. ಆಗಲೇ ನಿನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಒಡತಿಯಲ್ಲ! ಸಖಿ... ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಖಿ.... ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದ ಗುಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದು ನಿನ್ನ ಹೊಣೆ..... ಆಗಬಹುದಲ್ಲ?

ಮಧೂಲಿಕಾ : ಆದರೆ..... ಆದರೆ.... (ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ಕುರಂಗಿ : ಬೇಡ! ಬೇಡ! ಇನ್ನೇನೂ ಹೇಳಬೇಡ. ಎಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ಕೊಡು.

(ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಧೂಲಿಕಾ ಮಧೂಲಿಕಾ.... ಎಂದು ಯಾರೋ ಕೂಗುತ್ತಿರುವುದು ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ)

ಮಧೂಲಿಕಾ : (ಆಲಿಸಿ) ಅದೋ ಯಾರೊ ನಮ್ಮನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಬರುವಂತಿದೆ ನಡೆ ಹೋಗೋಣ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಡೆದ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಭರಿಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಈ ಕೂಡಲೇ ಹೋಗಬೇಕು.

ಕುರಂಗಿ : ಈ ಪ್ರಶಾಂತತೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೇ ಮನಸ್ಸಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉರೀತಿರೋ ಈ ದೇಹಕ್ಕೆ ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿ ಎಷ್ಟು ಹಿತವಾಗಿದೆ ಗೊತ್ತಾ?

ನಳಿನಿಕಾ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ) ಓ ಇಲ್ಲಿದ್ದೀರಾ? ನಿಮಗಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹುಡುಕಾಡಿದೆ. ಈ ಕೂಡಲೇ ನೀವು ಮಹಾರಾಣಿಯವರನ್ನು ಕಾಣಬೇಕಂತೆ.

ಕುರಂಗಿ : ಏನು ಮಹಾರಾಣಿಯವರನ್ನು ಕಾಣಬೇಕೇ? (ಅನುಮಾನಿಸಿ)

ನಳಿನಿಕಾ : ಹೌದು ಒಡತಿ. ಕೂಡಲೇ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆತರಬೇಕೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕುರಂಗಿ : ಅಂತಹ ಗಂಭೀರವಾದ ಕೆಲಸವಾದರೂ ಏನಿರಬೇಕು?

ನಳಿನಿಕಾ : ನನಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳೀಬೇಕು ಒಡತಿ? ಆದರೆ ಬೆಳಗಿನ ಪ್ರಸಂಗದಿಂದ

ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಭರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳಂತೂ ತೀರಾ ಉದ್ವಿಗ್ನರಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಾಮಾತ್ಯ ಕೌಂಡಿನ್ಯರ ಜೊತೆ ಈಗ ತಾನೇ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನಾಗೃಹದ ಕಡೆ ಹೊರಟರು.

ಕುರಂಗಿ : ನಳಿನಿಕಾ ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ತಾಸು ಇಲ್ಲಿದ್ದು ಬರುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಿಬಿಡು.

ನಳಿನಿಕಾ : ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ಒಡತಿ. ಮಹಾರಾಣಿಯವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದ ಹೊರತು ನೆಮ್ಮದಿ ಇರುವಂತಿಲ್ಲ.

ಮಧೂಲಿಕಾ : ನಳಿನಿಕಾ ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿದಿಯಲ್ಲ! ಪಾಪ ತಾಯಿ ಹೃದಯ! ಎಷ್ಟು ತಲ್ಲಣಿಸಿದೆಯೋ ಏನೋ! ಅವರಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ತರೋದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಬೇರೇನೂ ನೆಪಗಳನ್ನು ಹೇಳದೆ ಕೂಡಲೇ ಹೋಗೋಣ ಬಾ ಸಖಿ.

ಕುರಂಗಿ : (ನಿಟ್ಟುಸಿರು) ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ನನ್ನ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದಿರಿ.... ನಡೆಯಿರಿ. ಹಾಗಾದರೆ.... ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟದಂತೇ ಆಗಲಿ. (ಹೋಗುವರು)

* * *

ದೃಶ್ಯ – 2

(ಮಂತ್ರಾಲೋಚನಾ ಗೃಹ. ಕುಂತಿಭೋಜ ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರದ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ. ಎಡಗಡೆ ಮಹಾರಾಣಿ ಬಲಗಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕೌಂಡಿನ್ಯ ಮಂತ್ರಿ, ಕುಂತಿ ಭೋಜ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.)

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : (ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುವ ದನಿಯಲ್ಲಿ) ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳು ಇಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯಾಕುಲರಾಗಬಾರದು. ಅದೃಷ್ಟದಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯವರು ಪ್ರಾಣಾಪಾಯದಿಂದ ಪಾರಾದರು. ಆ ಯುವಕನ ಸಮಯಸ್ಫೂರ್ತಿ ಸಾಹಸಗಳು ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಒದಗಿ ಬರದಿದ್ದರೆ.... ದೇವರೇ!! ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಭಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆತನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಎರಗಿ ಕಾಣದೆಲ್ಲೋ ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋದ. ಆತ ಯಾರಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಹುಡುಕಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಇಂದೂ ಮುಂದುವರೆಸಿದ್ದೇನೆ.

ಕುಂತಿಭೋಜ : ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೀವು ಹೇಗಾದರೂ ಸಾಧಿಸಲೇಬೇಕು. ಇಂತಹ ಅದ್ಭುತ ಸಾಹಸವನ್ನು ಎಸಗಿದ ಯುವಕ ಸಾಮಾನ್ಯನಿರಲಾರ. ಮದೋನ್ಮತ್ತ ಆನೆಯನ್ನು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ

ತಡೆದು ಅಂಕುಶವಿಟ್ಟವನು ಯಾರೋ ವೀರವಂಶಜನಾದ ರಾಜಕುಮಾರನೇ ಇರಬೇಕು.

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ನಿಮ್ಮ ಊಹೆ ಸರಿಯಾದ್ದೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ವೇಷ ಸಾಮಾನ್ಯವೆನಿಸಿದರೂ ಮುಖದಲ್ಲಿ ರಾಜತೇಜಸ್ಸು ಒಡೆದೆದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಮೋಡದ ಮರೆಯ ಚಂದ್ರನ ಹಾಗೇ ಇದ್ದ ಅವನ ನಿಲುವು ನಡೆ ಭಂಗಿಗಳು ರಾಜಕುಮಾರನೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾರಿ ಹೇಳುವಂತಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಗೂಢಚಾರರನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಆತನ ವಿವರಗಳು ದೊರೆಯಬಹುದು.

ಕುಂತಿಭೋಜ : ಮಹಾಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ವಿವರಗಳು ಸಿಗುವಂತಾಗಲಿ. ಅದೇಕೋ ಏನೋ ಪರಿಚಯವೇ ಇಲ್ಲದ ಆ ಯುವಕನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸೋಲುತ್ತಿದೆ. ಆತ್ಮೀಯ ಸೆಳೆತಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆತನನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೃದಯ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತಿದೆ.... ಅದ್ಯಾಕೆ ಹೀಗಾಗಿದೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ?..... ಕಾರಣವನ್ನೇನಾದರೂ ಊಹಿಸಬಲ್ಲಿರಾ?

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ಯಾವುದೋ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಸಂಬಂಧವೇ ಇರಬೇಕು ಪ್ರಭು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಆತನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮಗೇಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಉತ್ಸುಕತೆ ಇರಬೇಕು. ಆತ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡ ವೇಷ ಸುಳ್ಳಾಗಿ, ನಿಜವಾದ ರಾಜಕುಮಾರನೇ ಆಗಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯವರಿಗೆ ಆತನಿಗಿಂತ ಯೋಗ್ಯವರ ಬಹುಶಃ ಇರಲಾರ.

ಕುಂತಿಭೋಜ : ಭಲೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನೇ ಮಾತನಾಡಿದಿರಿ! ಆದರೆ ಅದೃಷ್ಟವೆನ್ನುವುದು ಒಂದು ಇದೆಯಲ್ಲ. ಮೊದಲಿಗೆ ಆತ ರಾಜಕುಮಾರನಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲವೆ! ನಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯ ಅದೃಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬರೆದಿದೆಯೋ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ನಮ್ಮ ಆಸೆಗಳಿಗೇನು ಪ್ರಭು! ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಮರೆತಿದ್ದೇವೆ. ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಬಂಧಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಏನೇನೋ ಸಬೂಬುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಬಹುಶಃ ನೀವು ಮರೆತಿರಬಹುದು. ಸೌವೀರ ರಾಜಕುಮಾರ, (ಬನಾರಸ) ವಾರಣಾಸಿಯ ರಾಜಕುಮಾರರಿಬ್ಬರೂ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ನಿಮ್ಮ ಒಲವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸೌವೀರ ರಾಜಕುಮಾರನ ಕಡೆಗೇ ಇದೆಯೆಂಬುದು ನಿಜವಲ್ಲವೇ ಪ್ರಭು? ಜೊತೆಗೆ ಆಗಂತುಕ

ಯುವಕನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು.... (ಸಂದೇಹಿಸುತ್ತಾ ಅರಸನ ಮುಖವನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ನಿಲ್ಲುವನು)

ಕುಂತಿಭೋಜ : ನಿಜಮಂತ್ರಿಗಳೆ. ಆದರೆ ತಾವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಸೊಸೆಯಾಗಿ ಕಳಿಸಲು ಕೇಳಿದಾಗ, ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಕಳೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಈಗ ನಾವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಅವರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬಯಸಿ ಸೌವೀರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ರಾಯಭಾರಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟೆವು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ರಾಜನಾಗಲೀ ರಾಜಪರಿವಾರವಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ಅವರಿಗೆ ಏನಾಯಿತೋ ಏನೋ? ಯಾವ ಆಪತ್ತುಗಳು ಬಂದು ಎರಗಿದವೋ ಕಾಣೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೀಗೆ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೆರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿಸಿದೆ. ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪಾಪ ಯಾವ ಶತ್ರುಗಳ ಕುತಂತ್ರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರೋ ಏನೋ! ಮೊದಲಿಗೆ ಸೂಚನೆ ದೊರೆತಿದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲವೆ ನಮ್ಮ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೋರಿದ್ದರೆ, ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು.

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ಈಗ ಆಲೋಚಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ದೇವರಿಚ್ಛೆಯಿದ್ದಂತಾಗಲಿ. ಮಹಾರಾಣಿಯವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ!

ಮಹಾರಾಣಿ : ನಾವು ಹೇಳುವುದೇನಿದೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ. ಹೆಂಗಸಾದ ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಬುದ್ಧಿ, ಚಾಣಾಕ್ಷತನಗಳು ಹೇಗೆ ಬರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆಸಿ ಮಾತನಾಡಿದೆವು.

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : (ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ) ಏನೆಂದು ಹೇಳಿದರು ರಾಜಕುಮಾರಿಯವರು?

ಮಹಾರಾಣಿ : ಆ ಯುವಕನನ್ನೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಅನ್ಯಮನಸ್ಕತೆಯಿಂದ ಏನೇನೋ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವರು. ಪ್ರಭು ನನಗೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಚಿಂತೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ನಮ್ಮ ಮಗಳಿಗೊಂದು ದಾರಿ ಕಾಣಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಕತೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಬಹುದು.

ಭೂತಿಕಾ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ.

ಕುಂತಿಭೋಜ : ಬಾ ಭೂತಿಕಾ, ಕುಳಿತುಕೋ. ಏನು ವಿಶೇಷ? ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ತಾನೇ?

ಭೂತಿಕಾ : ಬಹಳ: ಸಂತೋಷದ ಸುದ್ದಿ ಮಹಾಪ್ರಭು. ಮಹಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದ ಕಾರ್ಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಾಯಿತು.

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : (ಸಂಭ್ರಮಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ) ಹೌದೇನು ಭೂತಿಕಾ! ಏನಾದರೂ ಆ ಯುವಕನ ವಿವರಗಳು ತಿಳಿದು ಬಂದುವೇ?

ಭೂತಿಕಾ : ಹೌದು ಮಂತ್ರಿಗಳೇ. ಗುಪ್ತಚಾರರಿಗಿಂತ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಸಖಿಯರೇ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಜಾಣ್ಮೆ, ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ಆ ಯುವಕನು ಯಾರೆನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯಿತೇ?

ಭೂತಿಕಾ : ಅದು ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಯುವಕನ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ರಮೇಣ ಎಲ್ಲವೂ ಬಯಲಾಗುವುದು.

ಕುಂತಿಭೋಜ : ಹಾಗಾದರೆ ಭಟರನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಆ ಯುವಕನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ಬೇಡಿ ಪ್ರಭು. ಆತುರ ಪಡಬೇಡಿ. ಕಾಲಬಂದಾಗ ಅವರಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಸದ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಯುವಕರನ್ನು ಮರೆತು ಸೌವೀರ ರಾಜನನ್ನು ರಾಜ ಪರಿವಾರವನ್ನು ಹುಡುಕಿಸಿ.

ಕುಂತಿಭೋಜ : ದೇವಿ (ಮಹಾರಾಣಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ಈಗ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾಳೆ?

ಮಹಾರಾಣಿ : ಸ್ವಲ್ಪ ಬಳಲಿದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ನಾನೇ ನಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆಂದು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟೆ, ಬಹಳ ಕಾಲ ಸಖಿಯರೊಂದಿಗೆ ಆಟವಾಡಿ ಆಯಸಗೊಂಡಿಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ. ಬರಲೇ ಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಕುಂತಿಭೋಜ : ಬೇಡ! ಬೇಡ! ನಾವೇ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರಿದ್ದೇವೆ. ಬೆಳಗಿನ ಘಟನೆಯಿಂದ ಅವರೂ ದಣಿದಿರಬೇಕು. ನಾವೇ ಕಂಡು ವಿಚಾರಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ನಮ್ಮ ಮಗಳ ಮದುವೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಯೋಗ್ಯ ಸಲಹೆಯೊಂದರ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತೇವೆ. (ಮಹಾರಾಣಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ದೇವಿ ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲವೇ?

ಮಹಾರಾಣಿ : ನಿಮ್ಮ ಸರಿ ತಪ್ಪುಗಳು ನಮಗೇನು ತಿಳಿದೀತು ಪ್ರಭು. ನಾವು ಅಜ್ಞರು. ತಾವು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇರುವಾಗ ನಾವು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಉಸಿರಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿವೇಕವೇನೋ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಕೌಂಡಿನ್ಯ,
ಭೂತಿಕಾ : ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರೆಂದು ನಮ್ಮ ಭಾವನೆ. ಮಹಾರಾಣಿಯವರೇ! ಎಲ್ಲವೂ ಮಂಗಳಕರವಾಗಿಯೇ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ. ನೀವು ಯಾವುದನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಪ್ರಭುಗಳು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ನೆರವೇರಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಕುಂತಿಭೋಜ : ನಿಮ್ಮಂತಹ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ. ನಾವಿನ್ನು ಬರುತ್ತೇವೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳೇ, ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ನಾವು ಹೇಳಿದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಬನ್ನಿ. (ಭೂತಿಕಾ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ) ಭೂತಿಕಾ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಿ ನಂತರ ನಾವು ಅದನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸುತ್ತೇವೆ. (ಕುಂತಿಭೋಜ ಮಹಾರಾಣಿ ಇವರುಗಳ ನಿರ್ಗಮನ)

ಕೌಂಟಿನ್ಯ : (ಭೂತಿಕಾರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ) ಭೂತಿಕಾ, ಪ್ರಭುಗಳು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದಿರಾ? ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದ ವಿಷಯಗಳಾದರೂ ಏನು?ಅದೇ ಆ ಯುವಕನ ವಿಷಯವಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೇ?.....

ಭೂತಿಕಾ : ಸರಿಯಾಗಿ ಊಹಿಸಿದಿರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ.

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ಹಾಗಾದರೆ ಆ ಯುವಕನ ಕುಟುಂಬ ವಿಷಯಗಳು ತಿಳಿಯಿತೇನು?

ಭೂತಿಕಾ : ಆತನ ಮನೆಯ ವಿಳಾಸ ತಿಳಿಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ಮನೆಯವರ ವಿಚಾರಗಳೊಂದೂ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಒಂದಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಂದೇ ನೇಮಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಸಖಿಯರಲ್ಲಿ ಒಂದಿಬ್ಬರನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೇನು ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಅವರು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದು ಬಂದಿರಬೇಕು.

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮತ್ತು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ತಿಳಿಸು. ಏನೇನೋ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತೇವೆಯೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಪ್ರಭುಗಳ ಅಂತರಂಗದ ಆಸೆಯಂತೆ ಸೌವೀರ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತಂದದ್ದೇ ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟವೇ ಅದೃಷ್ಟ!

ಭೂತಿಕಾ : ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಿಸ್ವಾರ್ಥದಿಂದ ಮಾಡಿದರಾಯಿತು. ದೇವರೇ ಕರುಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ನಾನಿನ್ನು ಬರಲೇ? ಈಗಾಗಲೇ ಕತ್ತಲಾಗಿದೆ. ಅರಮನೆ, ಅಂತಃಪುರದ ರಕ್ಷಣೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಮಯವಾಯಿತು. ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸುವಿರಾ?

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ಆಯಿತು. ಇದೋ ನಾನೂ ಈಗಲೇ ಹೊರಟೆ. ಒಂದಷ್ಟು ದೂರ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆಗೇ ಬರುತ್ತೇನೆ.... ವಿವರಗಳು ತಿಳಿದು ಬಂದಲ್ಲಿ ಕೂಡಲೇ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ. ತಡಮಾಡಬೇಡಿ.... ನಡೆಯಿರಿ ಹೋಗೋಣ (ಎಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಏಳುವರು)

* * *

ದೃಶ್ಯ – 3

(ಅವಿಮಾರಕನ ಮನೆ. ಬಾಗಿಲ ಮುಂದೆ ಮತ್ತು ಬಾಗಿಲ ಎರಡೂ ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನಿಂದ 3–4 ಅಡಿಗಳೆತ್ತರದವರೆಗೆ ಗೋಡೆಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲ ರಂಗೋಲಿ ಚಿತ್ರಗಳು. ಮನೆಗೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಜಗುಲಿಗಳು. ಜಗುಲಿಗಳ ಕೆಳಭಾಗವನ್ನು ಕೆಂಪು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಸಾರಿಸಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ರಂಗೋಲಿಯ ಬಳ್ಳಿಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಮುಂಬಾಗಿಲ ಎರಡೂ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ಮಂಪರಿನಲ್ಲಿ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಾ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ. ರಂಗದ ಒಂದು ಬದಿಯಿಂದ ಮಧೂಲಿಕಾ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಮುಸುಕು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಾರುತ್ತಾಳೆ. ಬಗ್ಗಿ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ನಂತರ ನಸುನಕ್ಕು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಅದೃಶ್ಯ ಸಖಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾಳೆ)

ಮಧೂಲಿಕಾ : ನಳಿನಿಕಾ, ನಳನಿಕಾ.... ಏನೇ ಇದು ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಸಿಗದೇ ಹೋದನಲ್ಲ! ಏನು ಕರ್ಮವೋ ಏನೋ! ಹಾಳಾಯ್ತು ನಮ್ಮ ಪೂಜೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಂತರ್ಪಣೆಯಾಗದೆ ನಾವು ಏನನ್ನೂ ತಿನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ. ಎಂಥ ದುರಾದೃಷ್ಟ ಅಬ್ಬ! ಎಷ್ಟೊಂದು ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳು, ಕಾಯಿಪಲ್ಲೆಗಳು. ಪುಳಿಹೋರೆ, ಪಾಯಸ, ಗಾರಿಗೆ, ಮಂಡಿಗೆ, ಕಜ್ಜಾಯ ಕಡುಬು, ಲಡ್ಡುಗೆ..... ಇನ್ನೂ

ಏನೇನೋ!! ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಾರದಷ್ಟು! ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಸಾಯುವುದಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ! ದರಿದ್ರ ಹಣೆ ಬರಹ. ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೂ ಗತಿಯಿಲ್ಲ. ನೀನಾದರೂ ಬೇಗ ಎಲ್ಲಿಂದಲಾದರು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಾರೇ!.... ಎಂದು ಬಾಯಿ ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತಾ.... ಮರುಗಳಿಗೆಯೇ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ..... ನೆನೆಸಿಕೊಂಡೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅನುಭವಿಸೋಕೆ ಹಣೇಲಿಲ್ಲ.

ವ್ಯಕ್ತಿ : (ಕನಸಿನ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ) ಭೋಜನ..... ಸಂತರ್ಪಣೆ...... ಅಯ್ಯೋ...... ಮೂರುದಿನವಾಯ್ತು ಊಟಮಾಡಿ.... ಏನಂದೆ.... ಗಾರಿಗೆ.... ಮಂಡಿಗೆ.... ಕಡುಬುಗಳೆಂದೆಯಾ?....... ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೇ..... ಸುಳ್ಳು! ಸುಳ್ಳು! ಬೆಟ್ಟದಂಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕಣ್ಮುಂದೆ ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳ್ತೀಯಾ? ಇದೋ ನಾನೇ.... ನಾನೇ ನಿಜವಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.. ಬಂದೆ! ಬಂದೆ!

ಮಧೂಲಿಕಾ : (ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ತಟ್ಟಿ) ಅಯ್ಯಾ ಮಹಾನುಭಾವ. ನೀನೇನು ಮಲಗಿದ್ದೀಯೋ ಮಲಗಿದಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದೀಯೊ? ಏಳೇಳು ನಿನಗೆ ತಿಳಿದ ಯಾರಾದರೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಇದ್ದರೆ ತಿಳಸಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡು. ನಿನಗೆ ಪುಣ್ಯ ಬರುತ್ತೆ.

ವ್ಯಕ್ತಿ : (ಗಾಭರಿಯಿಂದ ಎದ್ದು) ಏನಂದೆ? ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಬೇಕು... ಎಂದೆಯಾ? (ಸಂತೋಷದಿಂದ) ಇದೋ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೇನೆ. ನಾನೇ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ನನಗಿಂತ ಸದ್ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ?!.... ಭೋಜನಕ್ಕಲ್ಲವೇ ಕರೆದದ್ದು? ನಡೆ..... ನಡೆ ಹೋಗೋಣ.... ಹಸಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕಾಯಿಸಿದರೆ ಮಹಾಪಾಪ ಬರುತ್ತೆ. ನೂರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಉಣಬಡಿಸಿದ ಪುಣ್ಯ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತೃಪ್ತಿಯಾದರೆ, ಸಿಗುತ್ತದೆ. (ಆತುರಪಡಿಸುವನು)

ಮಧೂಲಿಕಾ : ಆಹಾಹಾ....! ಏನು ದುರಾಸೆಯೋ! ನಿನ್ನ ಮೂತಿ ನೋಡಿದರೆ ಶೂದ್ರನಂತೆ ಕಾಣ್ತಿ! ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾಂತ ನನಗೇ ಮೋಸ ಮಾಡ್ತೀಯಾ? ನಿನಗೆ.... ನಿನಗೆ.... ಏನು ಮಾಡ್ತೀನಿ ಗೊತ್ತಾ.... (ಎಂದು ಹೊಡೆಯಲು ಹೋಗುವಳು)

ವ್ಯಕ್ತಿ : ಅಯ್ಯೋ! ಅಯ್ಯೋ! ಹೊಡೀಬೇಡ ಹೆಣ್ಣೇ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿನ್ನಾಣೆಗೂ..... ನನ್ನಾಣೆಗೂ ನನ್ನ ಜನಿವಾರದಾಣೆಗೂ ನಾನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ!..... ನೋಡು ನನ್ನ ಜನಿವಾರ.... (ಜನಿವಾರ ಕಾಣದೆ)

ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ ಮೋಸವಾಯಿತಲ್ಲ! ನಾನು ಇವಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಂಬಿಸಲಿ? (ಎಂದು ದುಃಖಿಸುವನು)

ಮಧೂಲಿಕಾ : (ನಗುತ್ತಾ) ಆಯ್ತು ಅಳಬೇಡ. ನೀನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಸಂಪ್ರದಾಯಸ್ಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾಗಿರುವುದು ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಎಷ್ಟೇ ಹೇಳಿದರೂ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬಾರದು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಆದರೆ, ಒಂದೆರಡು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನಾದರೂ ಹೇಳುವೆಯಾ?

ವ್ಯಕ್ತಿ : ಶ್ಲೋಕಗಳು! ಒಂದೆರಡೇನು? ನೂರಾರು ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ. ಅರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಬಲ್ಲೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಾಳು ಹಸಿವಿನಿಂದಾಗಿ ನನ್ನ ಬುದ್ದಿ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ಕೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಡು. ಊಟದ ಆಸೆ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡದೆ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಸಾಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನಿನಗೆ ಖಂಡಿತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕೊಂದ ಪಾಪ ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಧೂಲಿಕಾ : ಹಸಿವು ಹಸಿವು ಅಂತ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಬೇಡಯ್ಯ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ. ನಿನಗೆ ಖಂಡಿತ ಊಟವಿಕ್ಕಿಸುತ್ತೇನೆ.... ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅದೇನೋ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ! ಅದೇನದು? ಉಂಗುರವೇನು? ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವಂತಿದೆ. ನೋಡಿಕೊಡಲೇನು?

ವ್ಯಕ್ತಿ : ನನ್ನನ್ನು ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವೆನೆಂದು ಮಾತುಕೊಡು, ನೋಡಲು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. (ಎಂದು ಬೆರಳಿನಿಂದ ಉಂಗುರ ಕಳಚುವನು)

ಮಧೂಲಿಕಾ : ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲ, ಕರೆದೊಯ್ಯುವೆನೆಂದು!..... ಎಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಕೊಡು. (ಎಂದು ಕೈ ಚಾಚುವಳು. ವ್ಯಕ್ತಿ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವನು)..... ಅಬ್ಬ! ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ!.... ರಾಜಮಹಾರಾಜರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಉಂಗುರ ನಿನಗೆಲ್ಲಿಯದು? ರಾಜಕುಮಾರರು ನಿನಗೆ ಉಂಗುರವನ್ನು ಉಡುಗೊರೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೇನು?..... (ಇದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ) ಆದರೆ..... ರಾಜಕುಮಾರರು.... ರಾಜಕುಮಾರರು.... ರಾಜಕುಮಾರರು, ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗುತ್ತಿರುವರಲ್ಲ!!

ವ್ಯಕ್ತಿ : ಏನು? ಏನು? ರಾಜಕುಮಾರರೇ!! .... ಅಯ್ಯೋಳ ಸತ್ತೆ! (ಎಂದು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಓಡುವನು.)

ಮಧೂಲಿಕಾ : (ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಗುವಳು) ನಳಿನಿಕಾ! ನಳಿನಿಕಾ! ಬಾರೇ.... ಬೇಗ ಬಾರೇ (ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಲೇ ದೂರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ನಳಿನಿಕಾ ಬರುವಳು).... ನೋಡಿದೆಯಾ ಹೇಗೆ ನಂಬಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ ಆ ಹುಚ್ಚನನ್ನು!! (ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳುವಳು)

ನಳಿನಿಕಾ : (ಸಂತೋಷ ತೋರದೆ) ಮಧೂ ನೀನು ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಪಾಪ! ಆ ಬಡಪಾಯಿಯನ್ನು, ಅದರಲ್ಲೂ ಹಸಿದ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಈ ರೀತಿ ಗೋಳು ಹುಯ್ದುಕೊಂಡೆಯಲ್ಲ! ಆ ಪಾಪ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಮಧೂಲಿಕಾ : ನನ್ನ ಪಾಪ ಒತ್ತಟ್ಟಿಗೆ ಇರಲಿ. ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಸಖಿಯ ತಾಪದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡು. ಆ ಯುವಕನ ಮನೆ ಇದೇ ಅನ್ನೋದಂತೂ ಖಾತ್ರಿಯಾಯ್ತು. ಇನ್ನು ಆತನನ್ನು ಮಾಲು ಸಹಿತ ಹಿಡೀಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದ ಆತನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿಲೇಬೇಕು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಅವಿತುಕೊಂಡು ಆತನನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ. (ಇಬ್ಬರೂ ಮರೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವರು. ಅವಿಮಾರಕ ಒಳಗಿನಿಂದ ಬಂದು ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಕೂರುವನು. ಜಗುಲಿಯ ಕಂಬಕ್ಕೆ ಒರಗಿ ಕನಸು ಕಾಣಲು ತೊಡಗುವನು. ಅರೆ ಮಂಪರಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು)

ಅವಿಮಾರಕ : ಹೇ ಸುಂದರಿ. ಮತ್ತೆಷ್ಟು ಕಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವಿ. ನಿನ್ನ ಕಂಡ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಹೃದಯ ಭಾರವಾಗಿದೆ. ನಿನ್ನ ಆ ಸುಂದರಮುಖ ನನ್ನೊಳಗನ್ನೆಲ್ಲಾ ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಕಣ್ಣಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕಾಣುವ ಕಾತುರದಲ್ಲಿದೆ. ಹಗಲುಗಳ ಯಾತನೆ, ರಾತ್ರಿಗಳ ವಿರಹ ವೇದನೆ ನನ್ನನ್ನು ಜರ್ಝರಗೊಳಿಸಿದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಷ್ಟೂ, ಕನಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕರಗಿದಷ್ಟೂ ಬದುಕು ಅಸಹನೀಯವಾಗುತ್ತಿದೆ... (ಸ್ವಲ್ಪ ತಡೆದು) ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಕೈಗೆ ಎಟುಕದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಫಲವಿಲ್ಲ. ಕನಸು ಕಾಣುವುದನ್ನು ಬಿಡಲೇ ಬೇಕು... (ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ) ಲೋಕದ ಸೌಂದರ್ಯವೇ ಅವಳಲ್ಲಿ ಎರಕಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ಹೆದರಿ ಬಂದಿರುವ ಸೌಂದರ್ಯ ದೇವತೆಯೇ ಅವಳಾಗಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೆ ಚಂದ್ರಪ್ರಭೆಯೇ ಮೈ ಪಡೆದಿರಬೇಕು. ಏ ನಿಷ್ಠುರ ಪ್ರೇಮ ದೇವತೆಯೇ ನಿನ್ನ ಮನವಿಷ್ಟೂ

ಕರಗಲಾರದೇ.... ಒಮ್ಮೆ..... ಕೇವಲ ಒಮ್ಮೆ... ಅವಳ ದರ್ಶನಭಾಗ್ಯ ಲಭಿಸುವಂತಾದರೆ... (ಮಧೂಲಿಕಾ, ನಳಿನಿಕಾ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು, ಮೈ ಮರೆತಿರುವ ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವರು)

ನಳಿನಿಕಾ : (ಮಧೂಲಿಕಾಳನ್ನು ತಿವಿದು) ಏಯ್ ಮಧು ನೀನೇ ಮಾತನಾಡಿಸು.

ಮಧೂಲಿಕಾ : ಏಕೆ.... ನೀನೇ ಮಾತನಾಡಿಸು.... ಬೇಗ ಮಾತನಾಡಿಸೆ. ಪಾಪ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಸ್ವಸ್ಥನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಅವಿಮಾರಕ : (ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು) ಆಹಾ! ಎಂತಹ ಸೌಂದರ್ಯ..... ಬಳಕುವ ವಿದ್ಯುಲ್ಲತೆಯೇ ಸರಿ. ಮತ್ತೇರಿಸುವ ಆ ಕಣ್ಣುಗಳು! ಕಮಲಗೆಂಪನ್ನು ನಾಚಿಸುವ ಕೆನ್ನೆಗಂಪು!.... ಯೌವನೋನ್ಮತ್ತ ಗಜಗಾಮಿನಿ, ರತ್ನಾಭರಣಾಲಂಕೃತೆ..... ನೀಳಗ್ರೀವೆ.... ಅಬ್ಬಬ್ಬ ಅವಳ ಲಾವಣ್ಯ ರಾಶಿಯ ವರ್ಣನೆಗೆ ನನ್ನೊಂದು ನಾಲಗೆ ಸಾಲದಾಗಿದೆ. ಮಾತುಗಳು ಮೌನವಾಗಿದೆ. ನಾನೊಬ್ಬ ಶೃಂಗಾರ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಮಹಾಕಾವ್ಯವೊಂದನ್ನು ಬರೆದು ಅನುಪಮ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಅಮರವಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.

ನಳಿನಿಕಾ : ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತು.... ಹುಚ್ಚಿಗೂ ಒಂದು ಮಿತಿ ಬೇಡವೇ?.... ಇನ್ನು ಸಾಕಾಯಿತು. ಈತನನ್ನು ಆ ಭಾವನಾ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಎಳೆದು ತರಲು ಆನೆ ಬಲವೇ ಬೇಕಾದೀತು. (ಎಂದು ಹೇಳೀಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ.... ಹತ್ತಿರ ಬಾಗಿ) ಸ್ವಾಮಿ.... ಸ್ವಾಮಿ.... ನಮಸ್ಕಾರ.... ನಮಸ್ಕಾರ ಎಂದೆ (ಕಿವಿಗೆ ತೀರಾ ಸಮೀಪ ಹೋಗಿ)

ಅವಿಮಾರಕ : (ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಲೆ) ಭಯಕ್ರಾಂತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವಳಷ್ಟು ಅದ್ಭುತ ಸುಂದರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾವಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕಾಣಬಹುದು!!

ಮಧೂಲಿಕಾ : ನಳಿನಿಕಾ ಈತನ ಈ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಸುಲಭವಾದಂತೆಯೇ. ರೋಗಿ ಬಯಸಿದ್ದೂ, ವೈದ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದೂ ಎರಡು ಸಮವಾಯಿತು. ನೀ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವೇ ಆಯಿತು. ಕುರಂಗಿಯ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಈತನ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಊಹಿಸಿ ಹೇಳಿದೆ.

ನಳಿನಿಕಾ : ಹೂಂ! ಈಗಲಾದರೂ ಒಪ್ಪಿದೆಯಲ್ಲ (ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವಿಮಾರಕನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುವಂತೆ ಸ್ವಾಮಿ. ನಮಸ್ಕಾರ ಎಂದೆ)

ಅವಿಮಾರಕ : (ಬೆಚ್ಚಿ) ಹಾಂ! ಎಂದು ಜಗ್ಗನೆ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವನು. ಏಳು ಏನು..... ಯಾರು ನೀವು. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಂದ ಇಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ! ನಮಸ್ಕಾರ.... ನಮಸ್ಕಾರ.... ಯುವತಿಯರೇ (ಗೌರವದಿಂದ ಮುಗಿಯುವನು)

ಮಧೂಲಿಕಾ : ಹೇಗಿದ್ದಿರೀ? ಕ್ಷೇಮವೇ? ಎಲ್ಲವೂ ಕುಶಲವೇ?

ಅವಿಮಾರಕ : ದೇವರ ದಯೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲವೂ ಕುಶಲ.... ತಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯೋ ನೋಡಿದ ನೆನಪು.... ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಾವು ದಯಮಾಡಿಸಿದ ಕಾರಣ ನನ್ನಿಂದೇನಾದರೂ ಅಗಬೇಕೇ?

ನಳಿನಿಕಾ : ಒಂದೇ ಸಮನೆ ತಾವೇ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರೆ ಹೇಗೇ? ನಮ್ಮ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವ ಮೊದಲು, ಅದೇನು ಅಷ್ಟೊಂದು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರಿ? ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮೈಮರೆತು ಆಲೊಚಿಸುವಂಥಾದ್ದು ಏನೆಂದು..... ನಾವು ತಿಳೀಯಬಹುದಾದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿ....

ಅವಿಮಾರಕ : ಓಹ್! ಅದಾ? ಅಂಥಾದ್ದೇನೂ ಗಂಭೀರವಾದ್ದಲ್ಲ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟೇ! ಅದೇನು ದೊಡ್ಡ ವಿಷಯವಲ್ಲ ಬಿಡಿ.

ಮಧೂಲಿಕಾ : ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ಮೈಮರೆಸಿ ತಲೆಕೆಡಿಸಿದ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಹೆಸರಾದರೂ ತಿಳಿಸಬಹುದಲ್ಲ?

ಅವಿಮಾರಕ : ಓ ಅದಕ್ಕೇನು? ಅದು ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರ.... (ತನ್ನಲ್ಲಿ) ಅರರೆ ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆನಲ್ಲ (ಎಂದು ಬೆರಳು ಕಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವನು)

ಮಧೂಲಿಕಾ : (ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ) ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರ! ಅಂದರೆ! 'ಸಂಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರ' ಅಲ್ಲವೇ? ಅಯ್ಯೋ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೇ ನಮ್ಮ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಒಬ್ಬರು ಈ ಯೋಗ, ಸಂಯೋಗ ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಚಾರಾನ ತಲೆ ತುಂಬ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅವಿಮಾರಕ : ಏನು... ಏನಂದಿರಿ? (ಸ್ವಗತ) ಓಹ್ ಕೊನೆಗೂ ಅದೃಷ್ಟ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬರುವಂತಿದೆ. (ಪ್ರಕಟ) ಸುಂದರ ಯುವತಿಯರೇ... ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನಿಂದ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನು

ಚಿರಋಣಿ. ಬಯಸಿದ್ದು ಬಾಯಿಯ ಬಳಿಗೇ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿಯುವರೆಗೆ ನಾನು ಬದುಕಿ ಉಳೀದಿರುವುದೇ ಒಂದು ಪವಾಡದಂತೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಲು ಬಂದ ದೇವತೆಯರಂತೆ ನೀವು ಕಾಣುತ್ತಿರುವಿರಿ. ಅರೆ ಪ್ರಜ್ಞಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಈ ವಾಸ್ತವ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಕರೆತಂದಿರಿ.

ಮಧೂಲಿಕಾ : ಸರಿ ಸರಿ ಸ್ವಾಮಿ. ತಾವು ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾ ಕಾಲ ವಿಳಂಬ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಈ ರಾತ್ರಿಗೇ ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ವಾಸಗೃಹದ ರಕ್ಷಣೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತಿರುವ ಭೂತಿಕಾರವರು ವಾರಣಾಸಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯ ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತಹ ಅವಕಾಶ ಮತ್ತೆಂದೂ ಸಿಗಲಾರದು.... ಆದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ತೊಂದರೆಯೆಂದರೆ, ಅರಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು. ಒಂದು ಸಲ ಒಳಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದದ್ದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

ಅವಿಮಾರಕ : ಅರಮನೆಯ ಪ್ರವೇಶ?..... ಅದು ನಮಗೆಷ್ಟರ ಕೆಲಸ! ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಮನೆಯ ನಕ್ಷೆಯಿದ್ದರೆ ತೋರಿಸಬಲ್ಲಿರಾ?

ನಳಿನಿಕಾ : ಓಹೋ.... ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಬರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿಯೇ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದು ಭದ್ರವಾಗಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಂದಿದ್ದೇವೆ..... ಇದೋ ನೋಡಿ. (ನಕ್ಷೆ ನೀಡುವಳು)

ಅವಿಮಾರಕ : ಆಹಾ! (ಗಮನವಿಟ್ಟು).... ಈಗ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾಕೋ ಎಲ್ಲವೂ ತೀರಾ ಪರಿಚಿತವೆಂಬಂತೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ನನ್ನ ಭ್ರಮೆಯಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಅದೃಷ್ಟ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗಿದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ನಾವು ಕೈಹಾಕಿದ್ದು ನಮಗೆ ದಕ್ಕುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿರುವುದು. ಅದೃಷ್ಟದ ಮುಂದೆ ನಾವು ಅಲ್ಪರು.

ನಳಿನಿಕಾ : ಇಷ್ಟೊಂದು ನಿರಾಶರಾಗಬೇಡಿ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆಯಿಡಿ.... ಇನ್ನು ನಾವು ಹೊರಡುತ್ತೇವೆ. ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪಬೇಡಿ. ನಮ್ಮ ಒಡತಿಯನ್ನು ಬದುಕಿಸುವುದು ನಿಮಗೆ ಸೇರಿದ್ದು.

ಅವಿಮಾರಕ : ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಮಾತು ಬೇಡ. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಉಪಕಾರಕ್ಕಲ್ಲ; ಬದುಕಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅಲ್ಲ ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ಬದುಕಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಗಿಯಾದರೂ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಾತು ನಿಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಹೇಳಿ.

ನಳಿನಿಕಾ,

ಮಧೂ : ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾಯಿತು. ನಾವಿನ್ನು ಬರುತ್ತೇವೆ. (ಹೊರಡುವರು)

ಅವಿಮಾರಕ : ಎಂತಹ ಸಂಯೋಗ! ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಊಹಿಸಲಾಗದ್ದು ಕೈ ಅಳತೆಯೊಳಗೇ ಬಂದು ಬಿತ್ತಲ್ಲ. ಈ ದರಿದ್ರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ಕಿರಣವಾದರೂ ಹೊಳೆಯುವಂತಾದುದು ನನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯ ವಿಶೇಷವೇ ಇರಬೇಕು. ಇರಲಿ. ಇಂದು ಹೇಗಾದರೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ನನ್ನೆದೆಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುರಿದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅನುಗ್ರಹವೋ ಆಗ್ರಹವೋ! ಯಾವುದಾದರೂ ಸರಿ. ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಬದುಕುತ್ತೇನೆ... (ಏನನ್ನೋ ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ) ಅರೆ ಗೆಳೆಯ ವಿದೂಷಕ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದ?..... ಅಬ್ಬಬ್ಬ ಅವನನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸುವುದೇ ನನಗೊಂದು ಪ್ರಯಾಸವಾಗಿದೆ. ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಈ ಸಂತೋಷದ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ?..... ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ. ಅವನ ಬಾಯೊಂದು ಜರಡಿಯಂತೆ. ಏನೂ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಹೋಗಿ ನೋಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಸವಾರಿ ಹೊರಟಿದೆ ಅಂತ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲೇಬೇಕು. (ಎಂದು ಹೊರಡಲು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ)

* * *

ದೃಶ್ಯ – 4

(ರಾತ್ರಿಯ ಪ್ರಶಾಂತ ವಾತಾವರಣ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪಂಜುಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಕ್ಷಕಭಟರ ಕಾಲಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿ ಬರುವುದು) ದೂರದಿಂದ ನಾಯಿಗಳೂ ಬೊಗಳುತ್ತಿರುವುದು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹಿನ್ನೆಲೆಗೆ ಅರಮನೆ ಕಾಣುತ್ತಿರಬೇಕು. ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ವಿದೂಷಕ ಅವಿಮಾರಕ ಎದುರು ಬದುರಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ).

ಅವಿಮಾರಕ : ಇದೇನು ಗೆಳೆಯಾ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಪತ್ತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ? ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಾ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿರುವೆ?

ವಿದೂಷಕ : ಎಲ್ಲಿಗೂ ಇಲ್ಲ ಗೆಳೆಯಾ. (ನಿಟ್ಟುಸಿರು) ಏನು ಮಾಡುವುದು! ಹಿಂದಿನ ನನ್ನ ಸುಖದ ದಿನಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತಾ, ಈ ನಗರದ ನಗರ ವಧುಗಳ ಸೌಂದರ್ಯದ ಇಣುಕು ನೋಟಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುತ್ತಾ ಹೀಗೇ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಾಡಲು ಕೆಲಸವಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಊಟವಿಲ್ಲ. ಈ ನಗರದ ಅಂದ ಚೆಂದಗಳನ್ನಾದರೂ ನೋಡಿ ತಣಿಯಲು ಬಂದೆ. ಅಂದ ಹಾಗೆ.... ನೀನೇನು?.... (ಸಂಶಯದಿಂದ) ಇಲ್ಲಿ ಅರಮನೆಯ ಕಾವಲು ಕಾಯಲು ಬಂದಿರುವೆಯೋ ಅಥವಾ ಅರಮನೆಯೊಳಗಿನ

ಅಮೂಲ್ಯ ರತ್ನವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆದಾರೆಂದೋ! ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯಲೆಂದೊ!! (ನಗುವನು)

ಅವಿಮಾರಕ : ಸಾಕು ಸುಮ್ಮನಿರು ಗೆಳೆಯ. ನಿನಗೆ ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತು ಒಂದೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ನಿನಗಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹುಡುಕಾಡಿದೆ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿತ್ತೋ ಸವಾರಿ!..... ನಿನಗೆ ನಾನೊಂದು ಸಂತೋಷದ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರುವೆ! (ಗೆಲುವು ಕಾಣಿಸುವುದು)

ವಿದೂಷಕ : ಸಂತೋಷದ ಸುದ್ದಿ!.... ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಮುಗಿಯಿತೇ?

ಅವಿಮಾರಕ : ಅಯ್ಯೋ ಗೆಳೆಯಾ!.... ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮುಗಿಯಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಆದರೆ ನಾನು ಹೇಳ ಹೊರಟಿರುವುದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮಹತ್ವದ್ದು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಕುರಂಗಿಯ ಗೆಳತಿಯರು ಬಂದಿದ್ದರು. ನೀನೂ ನೋಡಿರಬೇಕಲ್ಲ! ಬಂದದ್ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಶ್ರೀಗಂಧದ ಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಮೀಯಿಸಿದಂತೆ ಮಾತಾಡಿದರು.

ವಿದೂಷಕ : ಹೂಂ! ಅಂತೂ ನಿನಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ ಗೆಳೆಯಾ! ಆದರೆ ಈ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಾಕ ಗೆಳಯನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮರೆಯಬೇಡ. ಅದು ಸರಿ ನೀನೀಗ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದದ್ದೇನು?..... ಅರಮನೆಯ ಪಂಜರದಲ್ಲಿನ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣದ ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ತಾನೇ?!

ಅವಿಮಾರಕ : ಗೆಳೆಯಾ!! (ಆಶ್ಚರ್ಯ) ನಿನಗೆ ಇದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು. ನನ್ನ ಉಪಾಯವನ್ನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸಲೆಂದೇ ನಾನು ನಿನಗೆ ಹುಡುಕಾಡಿದೆ. ಆದರೆ ನೀನು ನೋಡಿದರೆ, ನನ್ನ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದವನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೀ. ಯಾರಿಂದ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ?

ವಿದೂಷಕ : ಗೋಡೆಗಳಿಗೂ ಕಿವಿಗಳಿರುತ್ತವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅದ್ಯಾಗೆ ಮರೆತೆ? ನಿಮ್ಮ ನಡುವಣ ಸಂಭಾಷಣೆಯೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಆಲಿಸಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ನಿನಗೆ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದವರೇ ನನಗೂ ಹೇಳಿದರು. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆಯದಿದ್ದರೂ ನಾನೇ ನಿನಗಿಂತ ಮೊದಲು ಬಂದೆ. ಯಾಕೆಂದು ಬಲ್ಲೆಯಾ?..... ಆತುರದಲ್ಲೇನಾದರೂ ಅನಾಹುತ ನಡೆದು ನೀನು ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಗಬಾರದಲ್ಲ! ಅದಕ್ಕೇ!!

ಅವಿಮಾರಕ : ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ನಿನಗಿರುವ ಸ್ನೇಹ, ಕಾಳಜಿಗಳಿಗಾಗಿ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ವಿದೂಷಕ : ನಾವೆಷ್ಟೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇದ್ದರೂ ಒಳಗೆ ಹೋಗುವುದು ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಅಪಾಯಕಾರಿ. ಕುಂತಿಬೋಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಚಾಣಾಕ್ಷರು. ಅಲ್ಲದೆ ದಯೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಗಳಿಲ್ಲದವರು.

ಅವಿಮಾರಕ : ಯಾರಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಏನೂ ಆಗದು ಗೆಳೆಯಾ. ಯಾಕೆ ಸಮರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಬಾಹುಬಲ. ಪರಾಕ್ರಮಗಳ ಪರಿಚಯ ಇಲ್ಲವೇನು? ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದ್ದೂ ನನ್ನನ್ನು ಹೇಡಿ, ಹುಂಬ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವೆಯಾ? ಕಾಮರೂಪಿ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನೂ ಬಿಡದೆ ಸದೆಬಡಿದವನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ನಿನಗೆ ಅನುಮಾನವೇ?

ವಿದೂಷಕ : ಹೌದೌದು. ನಿನ್ನ ಅತಿ ಮಾನವ ಸಾಹಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲೆನಾದರೂ ಈ ಅಪರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯರ ಮನೆಗೆ ಕನ್ನ ಹಾಕಿ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಂತೂ ಬಹಳ ಅಪಾಯಕಾರಿಯೆಂದೇ ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ.

ಅವಿಮಾರಕ : ಗೆಳೆಯಾ ಆಗಬಹುದಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಊಹಿಸಿ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾ ಕೈ ಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಪುರುಷಸಿಂಹಗಳ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ಕೆಚ್ಚೆದೆಯಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದೇ ಪುರುಷ ಲಕ್ಷಣ. ತಿಳಿಯಿತೇ? ಶತಾಯಗತಾಯ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮೆಯ ಅಂತಃಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಹೋದರೂ ನನಗೆ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಮಹಾಶಯ ನನಗೆ ಸಮ್ಮತಿ ನೀಡಿ ಆಶೀರ್ವದಿಸು. ನಿನ್ನ ದಮ್ಮಯ್ಯಾಂತ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ವಿದೂಷಕ : ಹೂಂ! ಸರಿ. ಸರಿ. ನಾನೂ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಗೆಳೆಯರು ಇನ್ನೆಂದು ಒದಗಿ ಬಂದಾರು? ನಿನಗಾದದ್ದೇ ನನಗೂ!

ಅವಿಮಾರಕ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಬೇಡ! ಬೇಡ!... ನೀನು ಬಂದರೆ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಆದ ಹಾಗೆಯೇ! ನಿನಗೊಂದು ಸುಭಾಷಿತ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕಲ್ಲ. "ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಸಾವಿರ ಮಂದೀನ ಕರೆದೊಯ್ಯಿ; ಮನೆ ಕಳುವಲು ಮಾತ್ರ ಒಬ್ಬನೇ ಹೋಗು" ಎಂದು. ಅದಕ್ಕೇ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ ನನ್ನೊಬ್ಬನ ಭರವಸೆ ಮೇಲೆ ಹೋಗಬೇಕು. ನೀನೇನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡ. ನನ್ನ ಬಾಹುಗಳೇ ನನಗೆ ಆಯುಧಗಳು. ನನ್ನವಳ ಪ್ರೀತಿನೇ ನನಗೆ ವಜ್ರ ಕವಚ. ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹವೇ ನನಗೆ ಗುರಾಣಿ. ನನ್ನನ್ನು ನಾನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲೆ....

ವಿದೂಷಕ : ನಿನ್ನಿಷ್ಟದಂತೆಯೇ ಆಗಲಿ ಗೆಳೆಯಾ.... ನೀನಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ದೂರವಿರಿಸಿದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ದೇವರೇ ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬನಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಬರವಿಗಾಗಿ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಾ ಕಾಯುತ್ತೇನೆ. ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಗೆಳೆಯಾ! (ದೂರದಲ್ಲಿ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿ ಬರುವುದು)... ನೋಡು ಯಾರೋ ನಗರ ರಕ್ಷಕರಿರಬೇಕು. ಇತ್ತಲೇ ಬರುವಂತಿದೆ. ಮರೆಯಾಗು ಗೆಳೆಯಾ, ಮರೆಯಾಗು. ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಸಫಲವಾಗಲಿ. ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಸುಖ ಸಂಯೋಗ ನಿನಗೆ ಲಭಿಸಲಿ. ಮಂಗಳವಾಗಲಿ... ಹೋಗಿ ಬಾ!

ಅವಿಮಾರಕ : (ಸ್ವಗತ) ಹೂಂ! ಹೊರಟು ಹೋದ.... ನನ್ನ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗಿರುವ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಆಪ್ತಮಿತ್ರನೆಂದರೆ ಇವನೇ.... ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತಡಮಾಡಬಾರದು.... ಸಮಯ ನೋಡಿ ಕಾರ್ಯಗತನಾಗಬೇಕು. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ನಕ್ಷೆ ನನ್ನ ಬಳಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಚಿಂತೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಈ ದಿನ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ದಿನ! ಇಂದಿನ ಸೋಲು ಗೆಲುವುಗಳೇ ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ನಿರ್ಣಾಯಕಗಳು.... ಒಮ್ಮೆ ನಗರ ಪರಿವೀಕ್ಷಿಸಿ ಬಂದು, ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಎಡೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬರುತ್ತೇನೆ..... ಕಾವಲುಗಾರರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಕೆಲಸ ಕೆಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲ್ತೆಗೆಯಬೇಕು. (ಹೋಗುತ್ತಾನೆ)

* * *

ದೃಶ್ಯ – 5

(ಚಂದ್ರಶಾಲೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಇರುವ ಒಂದು ಸುಂದರ ಆದರೆ ಪುಟ್ಟ ಉದ್ಯಾನವನ. ಮಧ್ಯೆ ನೀರಿನ ಚಿಲುಮೆ. ಉದ್ಯಾನದಿಂದ ಚಂದ್ರಶಾಲೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ಹಜಾರದಂತಹ ಜಾಗ ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿದೆ. ಉದ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಬರಲು ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿವೆ. ಕುರಂಗಿ ಮತ್ತು ಸಖಿಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು.)

ಕುರಂಗಿ : (ಅನ್ಯಮನಸ್ಕತೆಯಿಂದ) ನಳಿನಿಕಾ, ಅವನೇನಾದರೂ ಹೇಳಿದನೇ?

ನಳಿನಿಕಾ : (ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ) ಅವನೆಂದರೆ! ಅವನು ಯಾರು?

ಕುರಂಗಿ : (ಸ್ವಗತ) ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದೆನಲ್ಲ! (ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು) ಅದೇ ಅವನೇ ನಳನಿಕಾ! ಪಂಜರವೊಂದನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಡಲು ಹೇಳಿದ್ದೆನಲ್ಲ!! ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು. ಇಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಾಳೆ ತಂದಾನು!

ನಳಿನಿಕಾ : ಆಂ! ಪಂಜರವೇ (ನಗುತ್ತಾ) ಪಂಜರವನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಪಂಜರದೊಳಗಿಡಲು ಒಂದು ಗಿಳಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಕುರಂಗಿ : ನಳಿನಿಕಾ, ಏನಿದೆಲ್ಲಾ, ಹುಚ್ಚುಮಾತು. ನಾನೇನೋ ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥ ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತೀ. ನೀನಾಡುವ ಮಾತಿನ ಒಗಟು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನೀನು ಭಾವಿಸಿವಂಥಾದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ.

ಮಧೂಲಿಕಾ : ನಳಿನಿಕಾ, ಸುಮ್ಮನಿರೆ. ಮೊದಲೇ ನೊಂದಿರುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ನೋಯಿಸಬೇಡ. ಅವಳನ್ನು ಕಾಡಿದರೆ ನಿನಗೇನು ಸಂತೋಷ ಹೇಳು. ರಾಜಕುಮಾರಿ, ಈ ತಲೆಹರಟೆಯ ಮಾತುಗಳಗೆ ನೀನು ಗಮನ ಕೊಡುವುದೇ ಬೇಡ. ಅವಳಿಗೆ ಇಂತಹ ಕೀಟಲೆಗಳಲ್ಲೇ ಸಂತೋಷ.

ನಳಿನಿಕಾ : ಸಾಕು ಸುಮ್ಮನಿರೇ. ನೀನೇನೋ ಮಹಾಸಾಚಾ. ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ನೀನೇ ಕಾರಣ. ಮಾಡೋದೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ, ಮಳ್ಳಿ ತರಹ ಈಗ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀಯ..... ಅದಿರಲಿ. ಈಗ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ, ನಿದ್ದೆ ಮಾಡದೆ ಯಾವ ಯಕ್ಷನಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತಿರಬೇಕಾಗಿದೆ? ನಡೀರೇ ಹೋಗೋಣ. ನನಗಂತೂ ತುಂಬಾ ನಿದ್ದೆ ಬರುತ್ತಿದೆ.... ನಿದ್ದೇನೂ ಹಾಳುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ನೋಯಿಸಿಕೊಂಡು ನಾವ್ಯಾಕೆ ಇಲ್ಲಿರಬೇಕು? ಪಾಪ! ಎಂತಹ ಸುಂದರ ರಾತ್ರಿ. ಈ ಹಾಳು ಚಂದ್ರನು ಮುಖದಗಲಕ್ಕೂ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದು ನಗುತ್ತಾ ಪ್ರಿಯತಮರ ಮೈಮನಗಳನ್ನು ಉರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇವನನ್ನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ! ರಾಜಕುಮಾರಿ, ಪ್ರಿಯಸಖಿ. ಇವನನ್ನು ಸೆಳೆದು ತಂದು ಸೆರೆಯಲ್ಲಿಡಬೇಕಲ್ಲವೇ? (ನಗು)

ಮಧೂಲಿಕಾ : ನಳಿನಿಕಾ, ನಿನ್ನ ತಮಾಶೆಗೂ ಒಂದು ಮಿತಿಯಿರಬೇಕು. ಸಾಕುಮಾಡು ನಿನ್ನ ಕಾಡು ಹರಟೆ

ನಳಿನಿಕಾ : ಕೋಪವೇಕೆ ಮಧೂ! ನನಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನ ನೆನಪಾಯಿತು. ಅವನನ್ನು ಕಾಣಲು ಮನಸ್ಸು ತಹತಹಿಸುತ್ತಿದೆ.... ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತು. ಪ್ರೀತಿಸಿದವರ ಮನಃಸ್ಥಿತಿ. (ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ) ಓ ಪ್ರಿಯತಮಾ.... ಎಲ್ಲಿರುವೇ?..... ಬಾರೆಯಾ! ಕೆಂಡದುರಿಯಾಗಿರುವ ಮೈಮನಗಳ ತಣಿಸಲು ಶೀತಲಗಂಧ ಸೀಕರವಾಗಿ ಬಾ.... ಮಾದಕ ಮಂದಾನಿಲವಾಗಿ ಬೀಸಿ ಬಾ. ವಿರಹದುಷ್ಣತೆಗೆ ಬಿರಿದ ತುಟಿಗಳಿಗೆ ಜೇನ ಸವರಬಾ; ಕೋಡಿ ಹರಿವ ಕಂಬನಿಗೆ ಕಟ್ಟೆಯಿಡಲೆದ್ದು ಬಾ; ಬಾ ಬಾರಾ ಪ್ರಿಯ.....

ಕುರಂಗಿ : ನಳಿನಿಕಾ, ನಳಿನಿಕಾ, ನಿನ್ನ ಚೇಷ್ಟೆಗಳಿಂದ ನಾನು ಸಾಯುವಂತಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೇಕೆ ಇಷ್ಟು ದ್ವೇಷ? ನನ್ನನ್ನು ಗೋಳಾಡಿಸಿದರೆ ನಿನಗೆ ಬರುವ ಸಂತೋಷವಾದರೂ ಎಂಥಾದ್ದು?..... ದಯವಿಟ್ಟು ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಿ. ನನಗೆ ಏಕಾಂತವಾಗಿರಲು ಬಿಡಿ. ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವ ತನಕ ನಾನಿಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತೇನೆ

ನಳಿನಿಕಾ : ಅಮ್ಮಯ್ಯ!.... ಅದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ನಾವು ನಿಮ್ಮೊಬ್ಬರನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿದರೆ, ನಮ್ಮ ತಲೆ ಹಾರಿ ಹೋದೀತು. ಅಲ್ಲವೇನೇ ಮಧು! ಏಯ್–ಯಾಕೇ..... ಯಾಕೇ.... ಹಾಗೆ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತೀ!

ಮಧೂಲಿಕಾ : ಪರಿಹಾಸ ಸಾಕುಮಾಡೆ ನಳಿನಿ.... (ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಕಡೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ) ಹೇಳೋಣವೇನು?

ನಳಿನಿಕಾ : (ಬೇಡವೆಂದು ಸನ್ನೆಮಾಡಿ ಬಾಯಿ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಿರುವಮತೆ ಹೇಳುವಳು) ಮಧೂ..... ಈಗ ವೇಳೆ ಎಷ್ಟಾಗಿರಬಹುದು? ಈ ಮಿಕವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಆ ಬಕ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬರಬೇಕಿತ್ತು. (ಮೆಲು ದನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು)

ಕುರಂಗಿ : (ಅನುಮಾನದಿಂದ) ಏನೇ ಅದು? ಮಿಕ..... ಬಕ...... ಏನೇನೊ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ.... ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಸರಿ. ಹೇಳಿರೇ ಅದೇನೆಂದು. ನನ್ನಿಂದಲೇ ಗುಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಮಧೂ, ನನ್ನನ್ನು ನೀನೂ ಕಾಡಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದೆಯಾ? ಈ ನಳಿನಿಯಂತೂ ತೀರಾ ಹದ್ದುಮೀರಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಒಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ಕೇಳಿದೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನೂರೆಂಟು ಹರಟುತ್ತಾಳೆ.

ಮಧೂಲಿಕಾ : ರಾಜಕುಮಾರಿ.... ಒಂದು ನಿಮಿಷ. ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿಬಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕುರಂಗಿ : (ಸ್ವಗತ) ಇವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಏನೋ ಸಂಚು ನಡೆದಿದೆ. ಇವರಾಡುವ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಗಟುಗಳಾಗಿವೆ. ಇಂತಹ ದುಷ್ಟೆಯರನ್ನು ಸಖಿಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದೇ ನನ್ನ ತಪ್ಪು..... ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಲಿ. ಇಲ್ಲೇ ಈ ಮರದಡಿಯ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೆ ಒಂದರೆಗಳಿಗೆ ಮೈಚಾಚುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಈ ದುಷ್ಟೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಿಸುತ್ತೇನೆ. (ಪ್ರಕಟ) ನಳಿನಿಕಾ, ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಸಖಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ನನ್ನ ವೀಣೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತೀಯಾ? (ಅಂಗಲಾಚುವಳು)

ನಳಿನಿಕಾ : ಬೇಸರವಾಯಿತಾ ಗೆಳತಿ? ನಿನ್ನನ್ನು ಗೋಳಾಡಿಸಿದ್ದು ತಮಾಶೆಗೆ. ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೆ. ಸಮಯ ಬಂದಾಗ ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದು ಏನೆಂದು ನಿನಗೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ (ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ

"ಏಯ್ ಯಾರದು? ಏನದು ಸದ್ದು?...... ಯಾವನೋ ಕಳ್ಳನಿರಬೇಕು. ಅಂತಃಪುರದ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಾಂತ ತಿಳಿದೇ ಘಟಿಂಗರು ದರೋಡೆಗೆ ಯೋಚಿಸಿರಬೇಕು. ಹಿಡಿರೋ, ಹಿಡಿದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಥಳಿಸಿ. ಬಿಡಬೇಡಿ – ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿ ಬರುವುವು)

ನಳಿನಿಕಾ : (ಹೆದರಿ ಹೌ ಹಾರಿ) ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ದೇವರೇ.... ಏನೋ ಘಾತವಾದಂತಿದೆ. ಆತನೇನಾದರೂ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಕತೆ ಮುಗಿದಂತೆಯೇ. (ಸ್ವಗತ) ಓ ಅದೃಷ್ಟವೇ!..... ನಮ್ಮ ಕೈ ಬಿಡಬೇಡ. ಪಾಪ! ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಬವಣೆಯನ್ನು ನೋಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ದಕ್ಕುವಂತೆ ಕರುಣಿಸು ದೇವರೇ. ಕುರಂಗಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ..... (ಪ್ರಕಟ) ರಾಜಕುಮಾರಿ, ವೀಣೆ ಚಿಂತೆ ಬಿಡು ಈಗ. ನಮ್ಮ ತಲೇ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಘಾತ ಎರಗಲಿದೆ. (ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನೀರವತೆ. ದೂರದಿಂದಲ್ಲೋ ಸುಂದರ ವೇಣುವಿನ ದನಿ ತೇಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಗೂಬೆಯ ಕೂಗೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ) ರಾಜಕುಮಾರಿ..... ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನೀನಿಲ್ಲಿ ಈ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತಗೋ. ಮಧೂಲಿಕಾ ಹೋದವಳು ಇನ್ನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೋ ಏನೋ..... ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ.... (ಎಂದು ಒಂದಿಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಬರುವಳು. ಹಾಗೆಯೇ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚುತ್ತಾಳೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ)

ಮಧೂಲಿಕಾ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ನೇರ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮಲಗಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ.) ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ. ನಳಿನಿಕಾಗೆ ಬರಲು ಸನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.

ನಳಿನಿಕಾ : (ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತಾ) ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಿದ್ದೆ ಹತ್ತಿರಬೇಕಲ್ಲ.

ಮಧೂಲಿಕಾ : ಹೌದು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿದೆ ಮುಖ!.... ನೋಡು ನೋಡು ಎಲ್ಲೋ ಪ್ರಿಯತಮನ ಕನಸನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೇ ಆ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗು! ಪಾಪ! ಇವಳ ಕನಸು ನಿಜವಾದರೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನ!!

ನಳಿನಿಕಾ : ಮಧೂ, ರಾಜಕುಮಾರರು ಖಂಡಿತಾ ಬರುತ್ತಾರೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆಯೇ?

ಮಧೂಲಿಕಾ : ಖಂಡಿತ ಬರುತ್ತಾರೆ. ನನಗೆ ಅವರ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆಯಿದೆ! (ಎನ್ನುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ.) ನಳಿನಿಕಾ ಮಧೂಲಿಕಾ ಇಬ್ಬರೂ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಒಟ್ಟಿಗೆ.

ಇಬ್ಬರೂ : ಅರೆ! ನೆನೆದವರ ಮನದಲ್ಲಿಯೇ ಎಂಬಂತೆ, ರಾಜಕುಮಾರರೇ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾದರಲ್ಲ!!

ಅವಿಮಾರಕ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಸುದತಿಯರೇ, ಇದೋ ಈ ಸೇವಕ ನಿಮ್ಮ ಸಖಿಯ ಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ.

ಮಧೂಲಿಕಾ : ಬನ್ನಿ ರಾಜಕುಮಾರರೇ, ತಮಗೆ ಸ್ವಾಗತ (ಗೆಲುವಿನಿಂದ)

ಅವಿಮಾರಕ : ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರ ಎನ್ನಬೇಡಿ. ನಾನು ಯಾವ ಸೀಮೆಯ ರಾಜಕುಮಾರ?..... ಎಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಗೆಳತಿ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿ (ಎಂದೂ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುವನು)

ನಳಿನಿಕಾ : ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರೆಂದು ಕರೆಯದೆ ಮತ್ತೇನು ಕರೆಯುವುದು? ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೀಗೆ ಕರೆಯುವುದೇ ಸಮಂಜಸವೆನಿಸುವುದು. ನೀವು ಯಾವ ದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರನಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ,ನಮ್ಮ ಗೆಳತಿಯ ಪ್ರಣಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಕುಮಾರರೆಂಬುದಂತೂ ಸುಳ್ಳಲ್ಲವಲ್ಲ!! ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಾಗೆಂದು ಕರೆದುದು ಇದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ!!

ಅವಿಮಾರಕ : ಅಬ್ಬಬ್ಬ! ನೀವು ಬಲುಗಟ್ಟಿಗರಿದ್ದೀರಿ. ನೀವೇ ಹೀಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಆ ಗೆಳತಿ ಇನ್ನು ಹೇಗಿರಬೇಕು. ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೇನೇ ನಡುಕ ಹುಟ್ಟುತ್ತೆ!

ಮಧೂಲಿಕಾ : ನಳಿನಿಕಾ, ರಾಜಕುಮಾರರ ವೇಳೆಯನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ. ಅವರ ಒಡವೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ನಾವಿಲ್ಲಿಂದ ಜಾರಿಕೊಳ್ಳೋಣ, ಈ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ, ಪ್ರದೇಶದ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಬಾರದಂತೆ ನಾವು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಡೆ ಹೋಗೋಣ.... ರಾಜಕುಮಾರರೇ ನಮ್ಮ ಗೆಳತಿ... ಇಗೋ ಈ ಮರದಡಿಯಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತು ನಿಮ್ಮ ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. (ಎಂದು ಕುರಂಗಿ ಮಲಗಿದ ಕಡೆ ಬೆರಳು ತೋರುತ್ತಾರೆ. ಅವಿಮಾರಕ ಆ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿಹಾಯಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಳಿಗೆ ಸಾರುತ್ತಾನೆ. ಅವಳನ್ನು ತದೇಕ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಗಮನಿಸುತ್ತಾನೆ)

ನಲಿನಿಕಾ : ಬಾ ಮಧು. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತು. ಕಾತರ ಕಳವಳಗಳಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಈ ಪ್ರಣಯ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆಗೆ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಅವರವರ ಪಾಡು ಅವರಿಗೆ! (ಎಂದು ಮಧುವನ್ನು ಕೈ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ)

ಅವಿಮಾರಕ : (ಭಾವಪರವಶತೆಯಿಂದ ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ) ಆಹಾ! ಎಂಥ ಲಾವಣ್ಯ! ಈ ಅನುಪಮ ಸೌಂದರ್ಯ ಪುತ್ಥಳಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕೊಂಡಾಡಿದರೂ ಸಾಲದು. ಚಂದ್ರಿಕೆಯೇ ಮೈ ಪಡೆದು ಮಲಗಿರುವಂತಿದೆ. ಕಪ್ಪು ಕುರುಳಿನ ನಡುವೆ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಈ ಮುಖ ದುಂಬಿಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕಮಲದಂತಿದೆ. ನೀಳವಾಗಿ ಮೈಚಾಚಿ ಮಲಗಿರುವ ಇವಳ ಬಾಹು ಬಳ್ಳಿಗಳು, ಉಬ್ಬಿದೆದೆ ಶಿಖರಗಳು. ವೊಗ್ಗೆ ನಾಸಿಕ ಇಂದ್ರ ಧನುವಿನಂತಿರುವ ಹುಬ್ಬುಗಳು!...... ಓ ದೇವರೇ ದೇವರೇ.... ರತಿಯ ಅಪರಾವತಾರವೇ ಇವಳಾಗಿರಬಹುದೇ! ನೋಡ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನೆದೆಯ ವೇಗದ ಬಡಿತಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತವೋ ಎನ್ನುವ ಭೀತಿ ನನಗಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮುಚ್ಚಿ ಮಲಗಿರುವ ಚೆಲುವಿನ ಮುದ್ದೆಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಾಡಲು ಮೈಮನಗಳು ತಹ ತಹಿಸುತ್ತಿವೆ. ನನಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಸಂತೋಷಾಧಿಕ್ಯದಿಂದ ಮೂರ್ಛೆ ಬೀಳುವಂತಾಗಿದೆ. ಇವಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಬಿಡಲೇ ಹೇಗೆ!..... ಅಯ್ಯೋ ಬೇಡ ಬೇಡ.... ಇನ್ನೂ ನನ್ನೆರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು ಈ ಸೌಂದರ್ಯ ದೇವತೆಯ ಸೌಂದರ್ಯಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ತಣಿದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತುಡಿವ ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನೂ ಹದಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೇಮ ಶರಧಿಯ ದಂಡೆಗಳ ದರ್ಶನವಷ್ಟೇ ಸಾಲದು. ಅದರ ಆಳ ವಿಸ್ತಾರಗಳ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆದಲ್ಲದೆ ಬದುಕಿಗೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಬದುಕಿಯೂ ಸಾರ್ಥಕವಿಲ್ಲ (ಪ್ರಕಟ) ದೇವತೆಗಳೇ ನಿಮ್ಮ ಈ ಕೃಪೆಗಾಗಿ ನನ್ನ ಅನಂತ ವಂದನೆಗಳು. ಆದರೆ ಈ ಅಮೂಲ್ಯ ರತ್ನವು ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರಕ್ಕಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನನ್ನದೆಯ ಪದಕವಾಗಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇರುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸು (ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಕುರಂಗಿ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಾಳೆ).

ಕುರಂಗಿ : (ಬಡಬಡಿಕೆ) ನೀವೆಷ್ಟು ನಿರ್ದಯರು. ಈ ಅಭಾಗ್ಯಳ ಪ್ರೀತಿಯು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರಗಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮ ಮಧುರಾಲಿಂಗನ ಸ್ಪರ್ಶವಿಲ್ಲದೆ ಜೀವನವೊಂದು ಮರುಭೂಮಿಯಾಗಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯಮೃತ ಸಿಂಚನದಿಂದ ನಗುವ ನಂದನವಾಗಿಸಬಾರದೇ?.... ಏನು ನಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ! ಏಕೆ ನನ್ನ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲವೇ?.... ನನ್ನ ಮಾತುಗಳು ಕೇವಲ

ಅಸಂಬದ್ಧ ಪ್ರಲಾಪವೆನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆಯೇ?.... ಬೇಡ.... ಬೇಡ..... ಇನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.... ಬನ್ನಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮ ಸಂಜೀವಿನಿಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ.... ನನ್ನನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ.... ನಿಲ್ಲಿ.... ನಿಲ್ಲಿ.... ನನ್ನನ್ನು ತೊರೆದು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿರಿ?.... ಇಗೋ ನಾನು ಬಂದೆ.... ನಾನೂ ಬಂದೆ (ಎಂದೂ ಕೈಚಾಚಿ ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಗಾಭರಿಗೊಂಡು ಏಳುತ್ತಾಳೆ. ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತ ಅವಿಮಾರಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೈ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹೌಹಾರಿ ಥಂಗನೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಎಡೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾಳೆ.) ನಳಿನಿಕಾ, ಮಧೂಲಿಕಾ.... ಏನೇ ಇದು?.... ಯಾರೇ ಈತ! (ಎಂದು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ)

ಅವಿಮಾರಕ : ಸುಂದರಿ, ಗಾಭರಿ ಬೇಡ. ನಾನು.... ನಾನು.... ನನ್ನ ಗುರುತು ಹತ್ತಲಿಲ್ಲವೇ? ನೀವು ಕನವರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಣಯರಾಜ. ನೀವು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಂಜೀವಿನಿಯನ್ನು ನಿಮಗಾಗಿ ತಂದಿದ್ದೇನೆ.... ಬೇಡವೆನ್ನುವಿರೇನು?

ಕುರಂಗಿ : (ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ) ಛಿ! ಛಿ! ನೀವು ಬಂದದ್ದೇ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ಈ ಇಬ್ಬರು ದುಷ್ಟೆಯರು ಎಲ್ಲಿ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋದರು.

ಅವಿಮಾರಕ : ಅವರ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟುಗೊಳ್ಳಬೇಡಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ. ಇಂತಹ ಅಮೃತಘಳಿಗೆಗಾಗಿ ಅವರೆಷ್ಟು ಶ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗೊತ್ತೇನು? ನಮ್ಮ ಏಕಾಂತಕ್ಕೆ ಭಂಗಬರಬಾರದೆಂದು ಜಾಣ ನೆಪಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಮರೆಯಾದರು.... ಬನ್ನಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ ತಣ್ಣನೆಯ ಈ ಸುಂದರ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು ಕನಸುಗಳನ್ನು ಹೆಣೆಯೋಣ. ಮೈಮರೆತು ಮುಗಿಲ ವಿಹಂಗಮಗಳಾಗಿ ನಕ್ಷತ್ರಲೋಕಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಬರೋಣ.... ಇಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳು ಪರಿಹಾರವಾದವು.

ಕುರಂಗಿ : ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಕೂಡಲೇ ಗುರುತು ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಅಪರಾಧ ಮನ್ನಿಸಬೇಕು.

ಅವಿಮಾರಕ : ಸಾಕು ಸಾಕು! ಪ್ರೇಮಿಗಳ ನಡುವೆ ಅಪರಾಧ... ಕ್ಷಮೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಬರಬಾರದು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಅಪರಾಧಿಗಳೇ. ಅಪರಾಧ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಕುರಂಗಿ : ನನ್ನ ಅಸಂಬದ್ಧ ಪ್ರಲಾಪವನ್ನು ನೀವು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ತಾನೇ?

ಅವಿಮಾರಕ : ಆಪ್ತವೆನಿಸುವ ಮಾತುಗಳು ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೇನಂತೆ... ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಳಿನಿಕಾ : (ಅವಿತುಕೊಂಡ ಎಡೆಯಿಂದ ಬಂದು) (ನಗುತ್ತಾ) ತಾವೇನೂ ಅಂಥಾದ್ದು ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ ರಾಜಕುಮಾರಿ.

ಕುರಂಗಿ : ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ ಇನ್ನೂ ನೀವಿಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀರಾ? ಬೆನ್ನುಬಿದ್ದ ಬೆಂತರಗಳಂತೆ!

ಮಧೂಲಿಕಾ : ಸಿಟ್ಟಾಗಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಆತುರ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನಳಿನಿಕಾ ವಿಚಾರ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದೇ ತಾನೇ? ನಾವಿನ್ನು ಬರುತ್ತೇವೆ. ಶುಭರಾತ್ರಿ... ಮಧುರಾತ್ರಿ... ನಡೆಯೇ ನಳಿನಿಕಾ.... ನಿನ್ನ ತುಂಟತನ ಯಾವಾಗಲೂ ಇದ್ದದ್ದೆ! ನಾವು ತಡಮಾಡಿದಷ್ಟೂ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದು ಹೋಗಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಅವಕಾಶ ಜಾರಿ ಹೋದೀತು.

ನಳಿನಿಕಾ : ಆಯ್ತು ತಾಯಿ (ವ್ಯಂಗ್ಯ) ನೀನು ಬಹಳ ಸಾಚಾ, ನಾನೊಬ್ಬಳೇ ನಿಮಗೆ ಆಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ!! ಇರಲಿ ಗೆಳತಿಯರಿಗಲ್ಲದೆ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕು ಯಾರಿಗಿದ್ದೀತು! ಬರುತ್ತೇವೆ.... ಸಖಿ... ರಾಜಕುಮಾರರೇ ನಮಸ್ಕಾರ (ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸಕಲು ಉದ್ಯಕ್ತರಾಗುತ್ತಾರೆ)

ಅವಿಮಾರಕ : ಯುವತಿಯರೇ ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳು! ಯಾವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯವೋ ನನ್ನ ಜೀವನಾಭಿಲಾಶೆ ನನಗೆ ಲಭಿಸುವಂತೆ ಸಹಕರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮುಪಕಾರಕ್ಕೆ ನಾನು ಋಣಿ. (ಮಧೂಲಿಕಾ, ನಳಿನಿಕಾ ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ). (ಕುರಂಗಿ ಮೌನವಾಗಿ ತಲೆಬಾಗಿ ಕೂತಿದ್ದಾಳೆ.)

ಅವಿಮಾರಕ : ಪ್ರಿಯೆ ಇನ್ನೂ ನಾಚಿಕೆಯ ಮುಸುಕನ್ನು ಸುರಿಸಿ.... ನಿನ್ನ ಚಂದ್ರಮುಖ ದರ್ಶನ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸು. ಆಪತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾಯುತ್ತಾ ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನೊಲಿವಿನ ಪುಷ್ಪಾಂಜಲಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸು, (ಭಕ್ತನಂತೆ ಮೊಳಕಾಲೂರಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಕುರಂಗಿ : ಹೀಗೆ ಅತಿವಿನಯುವನ್ನು ತೋರಿ ನನ್ನನ್ನು ನಾಚಿಸಬೇಡಿ. ಸಣ್ಣವಳಾಗಿಸಬೇಡಿ. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಆರಾಧಕಳು, ದಾಸಿ! ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕ ವೇದನೆಗೆ ಪರಿಹಾರವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿರಾಶೆ, ಹತಾಶೆಗಳಿಂದಿದ್ದು. ಮರಣವೇ ಶರಣೆನ್ನುವ ನಿಲುವಿಗೆ ತಲುಪಿದ್ದ ನನಗೆ ಇಂದು ನಿಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹ ದರ್ಶನಗಳಿಂದ ಕೃತಾರ್ಥಳೆನಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ವಿವಾಹದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ತ್ರೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಮ್ಮಾಗಮನ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯೇ ವಿವಾಹ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ

ಅನಾಹುತವೇ ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಭಗ್ನ ಪ್ರಣಯಿಗಳಾಗಿ, ಹಿರಿಯರ ಮಾತನ್ನು ಮೀರಲಾರದೆ, ತಮ್ಮನ್ನು ಮರೆಯಲೂ ಅಗದೆ ನಾನು ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾವಿಗೆ ದೂಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಅವಿಮಾರಕ : ಪ್ರಿಯೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾಗೇನೂ ಅಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಆಗದಿದ್ದನ್ನು ಆಗಿದಿದ್ದರೇ! ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸಿ ಮನಸ್ಸಿನ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಮಧುರ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸದೆ ಹಾಳು ಚೆಲ್ಲುವುದು ಮೂರ್ಖರ ಲಕ್ಷಣ. ಬಾ ಪ್ರಿಯೆ.... ನಿನ್ನ ಅಧೀರತೆಯನ್ನು ಮರೆತು ನಿನ್ನ ನಳಿತೋಳುಗಳಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಬಳಸಿ ಅಗ್ನಿಸ್ನಾನನಂತರದ ಶೀತಲ ಸಿಂಚನವನ್ನು ಮಾಡು.

ಮಧೂಲಿಕಾ : ರಾಜಕುಮಾರಿ. ಶಯ್ಯಾಲಂಕಾರ ಪೂರ್ತಿಗೊಂಡಿದೆ. ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯಲು ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ತಾವಿಬ್ಬರೂ ತ್ವರೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು. (ಅವಿಮಾರಕನಿಗೆ) ತಾವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ದಯ ಮಾಡಿಸೋಣವಾಗಲಿ.

ಅವಿಮಾರಕ : (ಕುರಂಗಿಗೆ) ರಾಜಕುಮಾರಿ.... ಇನ್ನು ಹೊರಡೋಣವೇ.

ಕುರಂಗಿ : ತಮ್ಮಿಚ್ಛೆ ಸ್ವಾಮಿ

ಅವಿಮಾರಕ : ಸ್ವಾಮಿ, ಅಪ್ಪಣೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಮರ್ಯಾದೆಯ ಮೂಲಕ ನನ್ನನ್ನು ದೂರಮಾಡಬೇಡಿ.

ಕುರಂಗಿ : (ನಾಚಿ) ಹಾಗಾದರೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆಂದು ಸಂಬೋಧಿಸಲಿ?

ಅವಿಮಾರಕ : ಇದ್ದೇ ಇದೆಯಲ್ಲ!! (ನಗುತ್ತ) ಹೃದಯೇಶ್ವರ! ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರ.... ಪ್ರಾಣಕಾಂತ.... ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ.... ಏನೇ ಆದರೂ ಸರಿ!

ಕುರಂಗಿ : ಅನುಗ್ರಹಿಹೀತಳಾದೆ.

ಮಧೂಲಿಕಾ : ಅಬ್ಬ! ತ್ವರೆ ಮಾಡಿ... ಎಣ್ಣೆ ಬಂದಾಗ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರೆಂಬಂತೆ ಆಗದಿರಲಿ! (ಎಂದು ದಾರಿ ತೋರಿಸುವಳು.... ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವಳು)

* * *

ಅಂಕ – 2

ದೃಶ್ಯ – 1

(ಒಂದು ವರುಷದ ಅಂತರ)

(ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು. ಪಾತ್ರಃಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಅರಮನೆಯಲ್ಲೂ ಗುಜುಗುಜು ಗಲಿಬಿಲಿ. ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಅಂತಃಪುರದ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವ ಇಬ್ಬರು ಸೇವಕಿಯರು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಆತುರಾತುರದಿಂದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದತ್ತ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎದುರಿಗೆ ನಳಿನಿಕಾ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಬಂದವಳೇ ವಿಲಾಸಿನಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ)

ನಳಿನಿಕಾ : ಏಯ್ ವಿಲಾಸಿನಿ, ಇಷ್ಟೊಂದು ಆತುರವಾಗಿ ಹೀಗೇಕೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದೀಯ? ಆ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ?

ವಿಲಾಸಿನಿ : ನಳಿನಿಕಾ. ಆಗಲೇ ಸೂರ್ಯ ನೆತ್ತಿಗೇರಿದ್ದಾನೆ. ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದ ಬಾಗಿಲೇ ತೆಗೆದಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಸಿಂಗರಿಸಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಆಕೆ ಎದ್ದು ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಅಲಂಕಾರ ಮುಗಿಸುವುದು ಯಾವಾಗ? ಮಹಾರಾಣಿಯವರು ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಸಂಗಡ ಮಧುಕೇಶ್ವರ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವವರಿದ್ದಾರೆ.

ನಳಿನಿಕಾ : ಅದೆಲ್ಲಾ ಇರಲಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವ ಅಲಂಕಾರವು ಬೇಕಿಲ್ಲ. ಆಕೆಗೆ ಮೈಸ್ವಸ್ಥವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮೆಲೆ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಹೂವು ಗೀವು ಅಂತ ಬಂದು ಎಬ್ಬಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇಡ.

ವಿಲಾಸಿನಿ : ಇದ್ಯಾಕೆ ನಳಿನಿಕಾ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಒರಟಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿ? ನಾನೇನು ನನಗಾಗಿ ಬಂದೇನೇ? ಮಹಾರಾಣಿಯುವರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನಷ್ಟೇ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಾದರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ?..... ಈಗ ನಾನು ಮಹಾರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಏನೆಂದು ತಿಳಿಸಲಿ?

ನಳಿನಿಕಾ : ಅದರ ವಿಚಾರವೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಆದರೆ ನೀನು ಮಾತ್ರ ಕುರಂಗಿಯ ಅಸ್ವಸ್ಥೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟೀಯೇ? ಜೋಕೆ!.... ಅಲ್ಲದೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಇನ್ನು ಹೂವು – ಗೀವು ಏನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ.... ತಿಳಿಯುತಾ?

ವಿಲಾಸಿನಿ : ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದಿಯಲ್ಲೇ ನಳಿನಿಕಾ! ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಏನಾದರೂ (ಶಂಕೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಳು)

ನಳಿನಿಕಾ : ಛಿ! ಛಿ! ಅಂತಾ ಅನುಮಾನಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ನಾ ಹೇಳಿದ್ದು ಇಷ್ಟೇ! ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿಯೇ ಒಂದು ಸುಂದರ ಹೂವಾಗಿರುವಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಹೂಗಳ ಅಗತ್ಯವಾದರೂ ಯಾಕೆ ಬೇಕು.... ಎಂದೆ. ಅವಳಿಂದ ಹೂವಿಗೆ ಸಿಂಗಾರವೇ ಹೊರತು ಹೂವಿಂದ ಅವಳಿಗೆಂತಹ ಸಿಂಗಾರ!!

ವಿಲಾಸಿನಿ : (ಅರ್ಥವಾದಂತೆ) ಓ ಹಾಗೋ.... ನೀನು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಬಲುಜಾಣೆ. ನನಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಹೊಳೆಯುವುದೇ ಇಲ್ಲ.... ಆಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ.... (ಎಂದು ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಏನನ್ನೋ ಹೇಳುವಳು)

ನಳಿನಿಕಾ : ಬಾಯ್ಮುಚ್ಚು ಯಾರ ಯಾರನ್ನೋ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಗಂಡ ಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದೀಯಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ ಕಾಮದೇವನೇ ಗಂಡ. ಆಗಲೇ ಅವನನ್ನು ವರಿಸಿಯಾಗಿದೆ.

ವಿಲಾಸಿನಿ : (ಹೌಹಾರಿ) ಹಾಂ! ಏನಂದೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಆಗಲೇ ಗಂಡನನ್ನು ವರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆಯೇ?.... ನೀನು ಹೇಳ್ತಿರೋದು ನಿಜವೇನೇ.... ನಳಿನಿ?

ನಳಿನಿಕಾ : ಅಯ್ಯೋ.... ಪೆದ್ದು!.... ಕಾಮದೇವನನ್ನು ಅಂದರೆ.... ಕಾಮದೇವನೇ ಅಲ್ಲ.... ಕಾಮದೇವನಂತಹ ಯುವಕನನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ವರಿಸಿದ್ದಾಳೆ

ಅಂದೆ.... ನೀನೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡು.... ಹೇಗೋ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ನಾನು ಹೋಗುವವಳಿದ್ದೇನೆ. ನಾನೇ ಈ ಹೂವಿನ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಅವಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಅಂತ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಬೇರೆ ಕೆಲಸವೇನಾದರೆ ಇದ್ದರೆ ನೀನು ನೋಡ್ಕೊ ಹೋಗು. ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಪ್ರಿಯನೊಬ್ಬ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ! ಕೃಶಸೇನ!! (ವೃಷಸೇನ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಕೀಟಲೆಗಾಗಿ) ಅವನೊಟ್ಟಿಗೆ ಸರಸವಾಡಿ ಬಾ.

ವಿಲಾಸಿನಿ : ನಳಿನೀ.... ಕೃತಸೇನ... ಕೇಶಸೇನ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಯಾಕೆ ಗೋಳಾಡಿಸುತ್ತೀ? ಎಷ್ಟು ಸಲ ನಿನಗೆ ತಿದ್ದಿ ಹೇಳಬೇಕು ಅವನು 'ವೃಷಸೇನ' ಅಂತ..... ನಿನಗೆ ಸಮಯ ಸಂದರ್ಭ ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗೋದೇ ಇಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಚೇಷ್ಟೆಯೇ!!

ನಳಿನಿಕಾ : ಇನ್ನೇನು ಯಾವಾಗಲೂ ಗಡಿಗೆಮೋರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಪ್ರಪಂಚಾನೇ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಅಂತ ಅಳ್ತಾ ಕೂರಬೇಕೇನು?

ವಿಲಾಸಿನಿ : ಅಮ್ಮಾ ತಾಯಿ... ನಿನಗೆ ಬಾಯಿಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನನ್ನು ಗೆಲ್ಲೋದು ನಮಗಂತೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.... ನಾನಿನ್ನು ಬರ್ತೇನೆ.

ನಳಿನಿಕಾ : (ನಗು) ಹೋಗು ಹೋಗು... ಕೃಶಸೇನ ಕಾದಿರಬೇಕು.

ವಿಲಾಸಿನಿ : (ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಅವಳ ಕೈಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ) ತಗೋ ಹಾಗಾದರೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾಯ್ತು. ಮಹಾರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡೋ ಹೊಣೆ ಮಾತ್ರ ನಿಂದು (ಎಂದು ಗೆಲುವಿನಿಂದ ಹೋಗುವಳು)

ನಳಿನಿಕಾ : (ನಿರಾಳವಾಗಿ) ಸದ್ಯ ಇಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಿದಳು.... ಅಂತೂ ಇಂತೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಗಾಂಧರ್ವ ವಿವಾಹವಾಗಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು. ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ನಿಜ. ಆದರೆ ಕದ್ದು ಕದ್ದು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ವ್ಯವಹಾರ ಎಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಮರೆಯಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯ? ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ 'ಅಳಿಯನ ಕುರುಡು ಬೆಳಗಾದ ಮೇಲೆ' ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ತಿಳಿದೇ ತಿಳಿಯುತ್ತೇ! ಸುದ್ದಿ ಸಿಡಿಯೋಕೆ, ಕಂಪು ಹರಡೋಕೆ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಬೇಕು! ಯಾರ ಅಡ್ಡಿ ಬೇಕು? ಇನ್ನೆಷ್ಟು ದಿನ ಹೆದರಿ ಹೆದರಿ ಬದುಕಬೇಕೋ.... ದೇವರೇ ಬಲ್ಲ. ನಮಗಂತೂ ದಿನಾ ಜನನಾ ಮರಣಾ! ಅಪಾಯದ ಗಂಟೆಯನ್ನು ಬೆನ್ನಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಯಾವ ಕ್ಷಣ

ಗುಟ್ಟು ರಟ್ಟಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅದೇ ಕ್ಷಣ ನಮ್ಮ ತಲೆಗಳು ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತವೆ.... ಇರಲಿ ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮ ಗೆಳತಿ ಕುರಂಗಿಯ ಸುಖವೇ ಮುಖ್ಯ. ಅವಳ ಆ ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಬೆಲೆ ಏನಿದೆ?..... ಅವಳಿಗಾಗಿ ಆತ್ಮತ್ಯಾಗದ ಅದೃಷ್ಟವಾದರೂ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಲಭಿಸಿದೆ ಎಂದು ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತೇವೆ. (ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೊರಗಡೆ ಗಲಭೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಕಳ್ಳ.... ಕಳ್ಳ.... ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಿ.... ಎಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ!.... ಸಿಗಲಿ ಬಡ್ಡೀ ಮಗ.... ಅವನ ಚರ್ಮ ಸುಲಿಸಿ ಶೂಲಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿ ಪಾಠ ಕಲಿಸೋಣ.... ಎನ್ನುವ ಮಾತುಗಳು..... ರಕ್ಷಣಾ ಭಟರ ಗಲಿಬಿಲಿಯ ಓಡಾಟದ ಸದ್ದು.... ಆಯುಧಗಳ ಸದ್ದು) (ಬೆಚ್ಚಿದ ನಳಿನಿ) ಅಯ್ಯೋ ದೇವರೇ ಮುಗೀತು ಕತೆ.... ನಾಳೆ ಎರಗುವ ಹದ್ದಿನ ಹೆದರಿಕೆ ಇವತ್ತೇ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿತಲ್ಲ.... ಹೇಗಾದರೂ ತಲೆತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಓಡುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೆದರಿ ಹೆದರಿ ಕಳ್ಳ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಮಧೂಲಿಕಾಗೆ ನಳಿನಿಕಾ ಢಿಕ್ಕಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾಳೆ. ತಕ್ಷಣವೇ ಬೆಚ್ಚಿ ಅಯ್ಯೋಮ್ಮಾ ಎಂದು ಚೀರಿ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ಮರುಕ್ಷಣವೇ 'ನಳಿನಿಕಾ' ಎಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ದೀರ್ಘ ನಿಶ್ವಾಸದೊಂದಿಗೆ, ಅಮ್ಮಯ್ಯ... ನೀನೇನಾ! ಯಾರೋ ಅಂತ ಹೆದರಿ ಪ್ರಾಣವೇ ಹೊರಟು ಹೋದಂತಿತ್ತು.

ನಳಿನಿಕಾ : ಮಧೂ.... ಏನೇ ಅದು ಹೊರಗೆ ಗಲಾಟೆ?

ಮಧೂಲಿಕಾ : ಸತ್ತೆವು ನಳಿನಿಕಾ. ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಹೇಗೋ ಸಂಶಯ ಬಂದಿವೆ. ಸದ್ಯಕ್ಕಂತೂ ಕುರಂಗಿ, ಅವಿಮಾರಕ ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳದಂತೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಇವತ್ತಲ್ಲ ನಾಳೆಯಾದರೂ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿವರೆಗೆ ನಡೆದಿರೋ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದರೆ ನಾವು ಮುಖ ತೋರಿಸುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಮಾಡಿರುವ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮಹಾರಾಜರು ಕ್ಷಮಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗೇನು ಮಾಡುವುದೋ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ನಾವು ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿದ್ದು ಮಹಾಪರಾಧವಾಗಿದೆ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ನಳಿನಿಕಾ : ಮಧೂ.... ನೀನೇನೂ ಹೆದರಬೇಡ ದೇವರಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು ಮಾಡಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ. ಆದ್ದರಿಂದ ಫಲಾಫಲವೂ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಗುವುದೆಂಬ ಭರವಸೆ ನನಗಿದೆ. ಈಗ ಹೇಗಾದರಾಗಲಿ. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ನಾವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರೋಣ. ಆದರೆ ನನಗಿರುವ ಚಿಂತೆಯೆಲ್ಲ ಅವರಿಬ್ಬರವೇ! ..... ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಮದುವೆಯೇನೋ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ಕೊಡುವ ತೀರ್ಮಾನವಂತೂ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಪಾಪ ಸೌವೀರ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆಂದು ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದ ಕುರಂಗಿಯನ್ನು ಈತನಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದುರದೃಷ್ಟ..... ಆದರೆ ಅವರೂ ಏನು ಮಾಡಿಯಾರು? ಮಹಾರಾಜರು ಪಾಪ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಿಸಿದರೂ ಅವರ ಸುಳಿವೇ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.... ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಾಲವಂತ ಹೀಗೆ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರಲು ಸಾಧ್ಯ? ರಾಜ ಪರಿವಾರವೇ ಪತ್ತೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಣಿಯವರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಸೋದರನ ಚಿಂತೆ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಏನು ವಿಧಿವಶವೋ, ಕಾಲವಶವೋ!! ಯಾರಿಗೆ ಯಾವಾಗ ಏನು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ನಮ್ಮಂತಹ ಅಲ್ಪರಿಗೆ ತಿಳಿಯುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಸೋದರಿಕೆಯಲ್ಲೇ ನೆಚ್ಚಿಕೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಎಂತಹ ಆಘಾತ ಆಗಿರಬಹುದೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಬಹುಶಃ ನಿನಗಿಲ್ಲ. ಯಃಕಶ್ಚಿತರಾದ ನಮ್ಮಂತಹವರ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಗಳೆಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗುತ್ತವೆ..... ನೋಡಿದೆಯಾ?

ಮಧೂಲಿಕಾ : ನಳಿನಿಕಾ..... ನಳಿನಿಕಾ.... ನಿನ್ನ ವೇದಾಂತದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಈಗ ಸಮಯವಲ್ಲ. ಅವಿಮಾರಕನನ್ನೂ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಕಳಿಸಿಕೊಡುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದಷ್ಟೂ ಬೇಗ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀನು ಮೊದಲು ಹೊರಡು. (ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಳು).

* * *

ದೃಶ್ಯ – 2

(ಅವಿಮಾರಕ ಅವಿಶ್ರಾಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನ ಉದ್ವಿಗ್ನತೆಯನ್ನೇ ಬಿಂಬಿಸುವಂತಿದೆ. ಅವನ ಸುತ್ತಲಿನ ನಿಸರ್ಗ. ಬೇಸಿಗೆಯ ಸಂಜೆ. ಗಾಳಿಯ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಇಂಚರವಿಲ್ಲ. ಗಂಭೀರಮೌನ. ನಿರ್ಜೀವ ಮರಗಿಡ ಬಳ್ಳಿಗಳು. ದೂರಕ್ಕಷ್ಟು ಒಂದು ಬೆಟ್ಟದ ಕೋಡು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅವಿಮಾರಕ ಚಡಪಡಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಶತಪಥಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ದೈನ್ಯವಾಗಿ ಶೂನ್ಯ ಆಕಾಶದತ್ತ ಮೊಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನು ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ).

ಅವಿಮಾರಕ : ಓ ದೇವರೇ! ಹೀಗೇಕೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದೆ? ಪ್ರೇಮಾರ್ತ ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ಇದ್ದ ಅಮೃತಸೇಚನದ ಒಂದು ಅಲ್ಪ ಅವಕಾಶವನ್ನೂ ಕಸಿದುಕೊಂಡೆಯಲ್ಲ! ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀನು ನಿರ್ದಯಿ. ಅವಳ ಅನುಪಮ ಸೌಂದರ್ಯದ ಬಂದಿಯಾದ ಈ ಮನಸ್ಸು ದಿಕ್ಕು ತಪ್ಪಿ ಜೀವನದ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಆ ಬಡಪಾಯಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ಥಿತಿಯೇನು? ನಶ್ವರವಾಗಿ ಈ ಭೌತಿಕ ದೇಹಕ್ಕೆ ಒಗದಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಅಪಾಯಗಳಿಂದ ನಾನೇನೋ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ಆದರೆ ಕುರಂಗಿ.... ಕುರಂಗಿ..... ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕಾಂತೆ....

ಹೃದಯೇಶ್ವರಿ..... ಪರಿವಾರದವರ ಪ್ರಜೆಗಳ ಅವಹೇಳನ... ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಕೋಪಾನಲ.... ಗೆಳತಿಯರ ಕಟಕಿ.... ಇವುಗಳಿಂದ ಒದಗುವ ದುಃಖ ದುಮ್ಮಾನ ನಾಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಬದುಕಬಲ್ಲಳು? ಅವಳನ್ನು ಸೇರಲೇಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ಕಾಮಾತುರತೆಯ ಅವಿವೇಕ ದೃಷ್ಟಿಗೆ, ಮುಂದಿನ ಅಪಾಯಗಳು.... ಆತಂಕಗಳು ಹೊಳೆಯಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ!! ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಳಿಂದ ದೊರೆತ ಪ್ರೀತಿ, ಶಾಂತಿ, ಸಮಾಧಾನಗಳಿಗೆ ಚಿರಂತನವಾದ ವಿಯೋಗಮೂಲ ನೋವು.... ಅಪಮಾನಗಳೇ ನಾನು ನೀಡುವ ಬಳುವಳಿಯಾಗಿದೆ. ಧಿಕ್ಕಾರ! ಧಿಕ್ಕಾರ!..... ಇಂತಹ ಪಾಪಿಜನ್ಮದ ಹೊರೆ ಹೊತ್ತು ಬದುಕುವುದಕ್ಕಿಂತ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅವಳ ಮೇಲಿನ ನನ್ನ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಅಮರಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಎರಗುವ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಸಾಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸತ್ತು ಅಮರ ಚೇತನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವಳ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಕಟಿಬದ್ಧನಾಗುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ನಾನು ಅವಳ ಅಮೂಲ್ಯ ಪ್ರೇಮ ತ್ಯಾಗಗಳಿಗೆ ಸಲ್ಲಿಸಬಹುದಾದ ಕಾಣಿಕೆ. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರಂತೆ ಅಜ್ಞಾತದಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವ ನೋವಿಗೂ ಒಂದು ಮುಕ್ತಾಯ ಒದಗುತ್ತದೆ. ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚಿನಂತೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಾ ಒಳಗೊಳಗೇ ಹೃದಯುವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭಸ್ಮಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಪ್ರೇಮಾಗ್ನಿಗೂ ತಡೆವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳಹೊರಗಿನ ಧಗೆ ಬದುಕನ್ನು ಅಸಹನೀಯವಾಗಿಸಿದೆ. ಗಿರಿ, ವನ, ಕಂದರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಎಳೆಯ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ದಾಹ ದಾಹವೆಂದು ಕರುಳುಕಿತ್ತು. ಬರುವಂತೆ ಆರ್ತವಾಗಿ ಅಳುತ್ತಿವೆ.... ನನ್ನೊಲವೇ.... ನನ್ನ ಕನಸೇ.... ನನ್ನೆದೆಯುಸಿರೇ.... ನನ್ನ ಕಣ್ಣ ಬೆಳಕೇ..... ವಿಯೋಗದ ಈ ದಾವಾನಲವನ್ನು ಹೇಗೆ ಭರಿಸಲಿ?..... ನೀ ಇಲ್ಲದೆ ನಾನು ಬದುಕಲಾರೆ..... ರಾಜಕುಮಾರಿ.... ಇದೋ ಇಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಈ ಜನ್ಮದ ಕೊನೆ.... ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯಾದರೂ ವಿಯೋಗ ರಹಿತವಾದ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ದಾಂಪ್ಯದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ನಮ್ಮದಾಗಲಿ.... ಕ್ಷಮಿಸು ರಾಜಕುಮಾರಿ... ನಿನ್ನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಸಮರ್ಥ, ಅಸಫಲ ಪ್ರೇಮಿಯಾದೆ.... ಓ ಗಿರಿವನಗಳೇ.... ಮಲಯಾನಿಲವೇ ಮೇಘ ಮಿತ್ರರೇ..... ಸೂರ್ಯ ದೇವತೆಗಳೇ...

ಯಕ್ಷ ಕಿನ್ನರರೇ..... ಜಗತ್ತನ್ನು ತುಂಬಿರುವ ಸಮಸ್ತ ಪವಿತ್ರ ಚೇತನಗಳೇ.... ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ, ನನ್ನ ಮತ್ತು ಕುರಂಗಿಯ ಅಮರ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ನೀವೇ ಸಾಕ್ಷಿ.... ನನ್ನ ಅಂತರ್ಯದ ನಿಗೂಢ ಪ್ರೇಮ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನನ್ನೊಲವಳಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿರಿ.... ನನ್ನ ಕಡೆಯ ವಿದಾಯವನ್ನು, ನನ್ನ ಕ್ಷಮೆಯ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನೂ ಅವಳಿಗೆ ತೇಲಿ ಹೋಗಿ ತಿಳಿಸಿ.... ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಅನಂತಾನಂತ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.... (ಎಂದು ರಂಗದ ಎಡಭಾಗದಿಂದ ನಿರ್ಗಮಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕ್ಷಣ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಲದ ಭಾಗದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬಂದು ಸರೋವರದ ಬಳಿ ಸ್ನಾನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸೌದಾಮಿನಿ ವಿದ್ಯಾಧರನೆಂಬ ಯಕ್ಷ ದಂಪತಿಗಳು ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು.)

ವಿದ್ಯಾಧರ : (ಇಳಿದೂ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಾ) ಪ್ರಿಯೆ, ಸೌದಾಮಿನಿ ಈ ಪೃಥ್ವಿ ಎಷ್ಟು ಮನೋಹರವಾಗಿದೆ! ಹಿಮಾಲಯ, ಮಾನಸ ಸರೋವರ, ಮಂದರಗಿರಿ, ಗಂಧವನ, ಚಂದ್ರಗಿರಿ, ಗಂಭೀರ ಮೌನದ ಈ ಕಣಿವೆ, ಕಂದರಗಳು.... ಓಹ್..... ಇವುಗಳ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮ ಅಲಕಾವತಿಯೂ ತೀರಾ ಸಪ್ಪೆ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಆಕಾಶದೆತ್ತರದಿಂದ ನೋಡಿದ ನಮಗೆ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಮರಿಯಾನೆಗಳಂತೆ, ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತುಂಬಿಸುವ ಅಚ್ಚ ಹಸಿರುಪಚ್ಚೆ ಕಂಬಳಿಯಂತೆ, ಸಮುದ್ರಗಳು ಕಿರು ಸೋರವರಗಳಂತೆ. ನದಿ, ಕಂದರಗಳು, ತೆಳ್ಳನೆಯ ಗೆರೆಗಳಂತೆ ಅಚ್ಚ ಬಿಳುಪಿನ ಈ ಅರಮನೆಗಳೆಲ್ಲ ಸ್ವಚ್ಛ ಮಂಚಿನ ಹನಿಗಳಂತೆ ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆಯಲ್ಲ! ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹಾರಿ ಹಾರಿ ತೇಲಿ ಪರ್ಯಟಿಸಿ ಬರೋಣವೇ?

ಸೌದಾಮಿನಿ : ಇಲ್ಲ.... ಇಲ್ಲ... ಈಗ ಬೇಡ.... ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ನಂತರವೇ ಮುಂದಿನ ಆಲೋಚನೆ.... (ಎಂದು ದೀರ್ಘಶ್ವಾಸವನ್ನು ಎಳೆದು ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ) ಪ್ರಿಯ ಬಹಳ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗಿದೆ... ಇಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಅಮೃತ ಸರೋವರಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಜಲಾಮೃತವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವೆಯಾ?

ವಿದ್ಯಾಧರ : ಆಯಿತು ಪ್ರಿಯೆ.... ಇಲ್ಲಿ ನೀನು ವಿಶ್ರಮಿಸು.... ಈಗಲೇ ಹೋಗಿ ಜಲಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಜಲವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನಸ

ಸರೋವರವೇ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಮಧುರ ನಿನಾದದಿಂದ ಹರಿಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಹೋಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ..... (ಎಂದು ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಡುತ್ತಾನೆ)..... ನೀರಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕುವಂತೆ ಅಭಿನಯಿಸಿ ರಂಗದ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸುತ್ತಾಡಿ ಬರುತ್ತಾನೆ.... ನಂತರ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನೀರಿನ ತಾಣ ಕಂಡಂತೆ ಮುಖಭಾವ. ಸೌದಾಮಿನಿ ಮೈ ಮುರಿದು ಆಕಾಶದತ್ತ ಮುಖಮಾಡಿ ಏನನ್ನೋ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾಳೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಕುಸುಮಿತ ವೃಕ್ಷ ಲತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಖವರಳಿಸಿ ಎದ್ದು ಅವುಗಳ ಬಳಿ ಓಡಾಡಿ ಹೂ ಕೀಳುವ ನಾಟ್ಯಾಭಿಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.... ವಿದ್ಯಾಧರ ನೀರನ್ನರಸುತ್ತಾ ಅವಿಮಾರಕನಿರುವ ಸರೋವರದ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವಿಮಾರಕ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಸರೋವರದ ಬಳಿ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವಿಮಾರಕ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ನಿಂತು ಕೈ ಮುಗಿದು ಸರೊವರವನ್ನೇ ತದೇಕ ಚಿತ್ತದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ.... "ಕೊನೆಯ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನೊಡಲ ಬೇಗೆಯನ್ನು ನಿನ್ನ ಶೀತಲ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ತಣಿಸಲಿರುವ ಸರೋವರವೇ, ಇದೋ ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ.... ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಗರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಚಿರ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸು" (ಎಂದು ಧುಮುಕಲು ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗಾಭರಿಯ ದನಿಯಲ್ಲಿ)

ವಿದ್ಯಾಧರ : ಅಹೋ ಮಿತ್ರ ನಿಲ್ಲು ನಿಲ್ಲು.... ಇದೆಂತಹ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿರುವೆ (ಎಂದು ಧಾವಿಸಿ ಬರುವನು)

ಅವಿಮಾರಕ : (ದನಿಬಂದ ಕಡೆಗೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿ) ಇದೇನಾಶ್ಚರ್ಯ ಯಾರದು ಕೊರಳು?..... ಯಾರಲ್ಲಿ?..... ನಿರ್ಜನವಾದ ದಟ್ಟವನ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅವತರಿಸಿರುವ ಈತ ಯಾರೋ ದೇವಪುರುಷನಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ.... ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗಂತೂ ಇಲ್ಲಿ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಇಲ್ಲ.... ಇಲ್ಲ ಇದು ಸುಮ್ಮನೆ ನನ್ನ ಭ್ರಮೆ.... ಬಡಬಡಿಕೆ ಇರಬೇಕು (ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಧುಮುಕಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ ವಿದ್ಯಾಧರನ ಕೈ ಅವಿಮಾರಕವನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತದೆ)

ವಿದ್ಯಾಧರ : ಹೀಗೇಕೆ ಮಾತನಾಡುವಿ ಮಿತ್ರ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಬೇಸರ ಹತಾಶೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನೆಂದು ಹೇಳಬಾರದೆ? ದೇವಲೋಕ ಬೇಸರವಾಯಿತೆಂದು ಮನುಜಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದೆಯಾ? ಅಥವಾ ಮಂತ್ರಮರೆತು ಶಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿಯೋ ಮರಳಿ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾರದ ಅಸಹಾಯಕತೆಯಿಂದ ಅಳುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ?

ಅವಿಮಾರಕ : ದೇವಲೋಕ!! ಹೂಂ! ದೇವಲೋಕ (ವ್ಯಂಗ್ಯನಗೆ) ಮನುಷ್ಯ ಲೋಕವೇ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ವಂಚಿತವಾಗಿರುವಾಗ ದೇವಲೋಕದ ಕನಸೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ದೇವಲೋಕದವನೆಂಬ ನಿನ್ನ ಈ ಭ್ರಮೆಗೆ ನಾನು ಅಳಬೇಕೋ ನಗಬೇಕೋ! ನೀನಾರೋ ದೇವ ಪುರುಷನಿರಬೇಕು. ಸಾವಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ನನಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎಣಿಸಿರುವೆಯಾದರೆ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ದಾರಿಗೆ ನೀನು ಹೋಗು. ನನ್ನನ್ನು ತಡೆಯಬೇಡ.

ವಿದ್ಯಾಧರ : ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೋ ಮಿತ್ರ. ನೀನೂ ಒಬ್ಬ ನಮ್ಮಂತಹ ಯಕ್ಷನಿರಬೇಕೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವ ನನಗೆ ನಿನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿರುವ 'ಸಾವು' ಎಂಬ ಪದದ ಅರ್ಥ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ, ದಯವಿಟ್ಟು ವಿವರಿಸು. ಕ್ಷಣಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಕುತೂಹಲ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಯಾರಾದರೂ ಋಷಿಗಳಿಂದ ಶಾಪಗ್ರಸ್ತನಾಗಿರುವೆಯಾ...... ಹೇಗೆ?

ಅವಿಮಾರಕ : ನೀನಾರೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಾದರೂ 'ಮಿತ್ರ' ಎಂದು ಕರೆದು ಮಿತ್ರತ್ವವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡೆ. ನೀನು ಭಾವಿಸಿರುವಂತೆ ನಾನು ಯಕ್ಷನೂ ಅಲ್ಲ ಗಂಧರ್ವನೂ ಅಲ್ಲ. ದೇವರಂತೂ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ನಾನೊಬ್ಬ ಹತಭಾಗ್ಯ ಮಾನವ. ದೈವಹತನಾಗಿ ಅಳಲುತ್ತ ಬಳಲುತ್ತಾ ಸಾವೇ ಕಡೆಯ ಪರಿಹಾರವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಹೊರಟಿರುವ ಅಲ್ಪ ಜೀವಿ.... ಸೌವೀರ ರಾಜನ ಪುತ್ರನಾದ ಅವಿಮಾರಕ.... ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ. ಶತ್ರುಗಳ ದಾಂದಲೆಯಿಂದ ತತ್ತರಿಸಿ ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿ ಶಾಪಗ್ರಸ್ತನಂತೆ ಬಾಳುತ್ತಿರುವ ಅದೃಷ್ಟಹೀನ.

ವಿದ್ಯಾಧರ : ಮಿತ್ರ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಸತ್ಯವನ್ನು ನುಡಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ ತಾನೇ!! ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಾಂತಿಯುಕ್ತ ದೇಹವಿರಲು ಹೇಗೆ ತಾನೇ

ಸಾಧ್ಯ! ಶಾಪಗ್ರಸ್ತದೇವನೇ ನೀನಾಗಿರಬೇಕು. ನನ್ನಿಂದ ಏನನ್ನೋ ಮರೆಮಾಚುತ್ತಿರುವೆ! (ಸಂದೇಹ)

ಅವಿಮಾರಕ : ಸಾವಿನ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ನಾನ್ಯಾಕೆ ನಿನಗೆ ಅನೃತವನ್ನಾಡಲಿ. ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಪಾಲು ಸತ್ಯ ದೇವ ಪುರುಷ.

ವಿದ್ಯಾಧರ : ಇರಲಿ ನೀನು ಹೇಳುವುದು ನಿಜವೆಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಿಂದ ತಿಳಿಯುವೆ. (ಎಂದು ಶೂನ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈ ಆಡಿಸಿ ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಲ ದೃಷ್ಟಿನೆಡುವನು. ಫಳಕ್ಕನೆ ಮಿಂಚು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಮತ್ತೆಕೆಲವು ಕ್ಷಣ ತೇಜಃ ಪುಂಜವೊಂದು ಕವಿಯುವುದು. ಆ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೊರತು ಮಿಕ್ಕೆಲ್ಲದರ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಲು ಯಾವುದೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಯಕ್ಷನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರವೇ ಮಂದ ಬೆಳಕು ಬಿದ್ದಿರಬೇಕು)

ವಿದ್ಯಾಧರ : (ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅರಿತು, ಸ್ವಗತ) ಹೌದು ಈತ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಸತ್ಯ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತ್ರ, ಪಾಪ! ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ತಾನು ಅಗ್ನಿಜಾತನೆಂಬುದರ ಅರಿವೂ ಇದ್ದಂತಿಲ್ಲ. ಕುಂತಿಭೋಜನ ಮಗಳಾದ ಕುರಂಗಿಯ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದವನು. ಈಗ ರಹಸ್ಯ ಬಯಲಾದುದರಿಂದ ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಅರಮನೆಗೆ ಹೋಗದೆ ಕುರಂಗಿಯನ್ನು ಕಾಣುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಈತನ ಸಮಸ್ಯೆ! ಅವಳನ್ನು ಕಾಣದೆ, ಅವಳ ಪ್ರೀತಿಯ ಸವಿಗಾಣದೆ ಬದುಕಲಾರ. ಅದಕ್ಕಗಿಯೇ ಈ ರೀತಿಯ ಆತ್ಮಘಾತಕ್ಕೆ ಎಳಸಿದ್ದಾನೆ.... ಈತನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅವ್ಯಾಜ ಪ್ರೇಮ ಮೂಡಿದೆ. ಈತನಿಗೆ ನಾನು ಹೇಗಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಪ್ರೀತಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಆಗಲಿ ಜೀವಿಸುವವರ ನೋವಿನ ಸ್ವರೂಪ ಎಷ್ಟು ಭಯಂಕರವಾದುದೋ.... ನಾನು ನನ್ನ ಅನುಭವದಿಂದಲೇ ಬಲ್ಲೆ. (ಪ್ರಕಾಶ) ಮಿತ್ರ ಅವಿಮಾರಕ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಸಂಕೋಚ ಮುಚ್ಚುಮರೆ ಸಲ್ಲದು. ನನ್ನಿಂದ ಬಚ್ಚಿಡಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ದಿವ್ಯದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿಚ್ಚಿಕೊಂಡಿವೆ.

ವಿಮಾರಕ : ಕ್ಷಮಿಸು ಮಿತ್ರ. ನಿನಗೆ ಹೇಳದೆ ಮರೆಸಬೇಕೆಂದಾಗಲಿ, ನೀನಾವನೋ ದೂರದವನಿರಬೇಕೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದಾಗಲಿ ನಾನು ಹೇಳಬಾರದೆಂದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ದುಃಖದ ಕತೆ ಹೇಳಿ ನಿನ್ನ

ಮನಸ್ಸಂತೋಷವನ್ನು ನಷ್ಟಗೊಳಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡಲಿಲ್ಲ... ಅಷ್ಟೇ ಮಿತ್ರ! ಖಂಡಿತಾ ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸಬೇಡ.

ವಿದ್ಯಾಧರ : ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸ್ನೇಹಿತರೆಂದ ಮೇಲೆ, ಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಪರಸ್ಪರ ನೆರವಾಗಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಒಬ್ಬರಿಂದ ಒಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ನೋವುಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಚಬಾರದು. ಇದೇ ನಿಜವಾದ ಸ್ನೇಹಧರ್ಮ.... ನೀನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಎಣಿಸಿದೆಯಲ್ಲವೇ?.....

ಅವಿಮಾರಕ : (ನಾಚಿಕೆ ಸಂಕೋಚಗಳಿಂದ) ಹೌದು ಮಿತ್ರ.

ವಿದ್ಯಾಧರ : ಸಾವನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಶೂರರೂ ಅಲ್ಲ; ಧೀರರೂ ಅಲ್ಲ. ಸಾಧಿಸಲಾಗದ ಅಸಮರ್ಥರು, ಹೇಡಿಗಳು ಆದವರು ಮಾತ್ರವೇ ಇಂತಹ ಹೇಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥಾದ್ದರಲ್ಲಿ.... ನೀನು.... ನಿನ್ನಂತಹ ಅಲೌಕಿಕ, ಅನುಪಮ ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿರುವ ಮಹಾವೀರ, ಮಹಾಪುರುಷ ಇಂತಹ ಆಲೋಚನೆಯ ಸುಳಿಗೆ ಬಿದ್ದುದು ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯ. ನಿನಗೆ ನನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಲ್ಲೇ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ನಿನ್ನ ಅಂತರಂಗವನ್ನು ತಡಕಿನೋಡು. ನಿನ್ನ ಒಳಗಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆದುನೋಡು. ಆಗ ನಿನಗೇ ನಿನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ವಿಶ್ವರೂಪ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ.

ಅವಿಮಾರಕ : ಮತ್ತೇನು ಮಾಡಲಿ ಮಿತ್ರ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ನನಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಕುರಂಗಿಯನ್ನು ಕಾಣದೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಬದುಕಿರಲಾರೆ. ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ಯಾರಲ್ಲಿಯೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ಕುಂತೀ ಭೋಜರಿಗೆ ಹೇಗೋ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ದುರ್ಭೇದ್ಯ ಕೋಟೆ ಕಾವಲನ್ನು ದಾಟಿ ಅಂತಃಪುರ ಪ್ರವೇಶ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾನೆಂತು ಜೀವದಿಂದಿರಲಿ? ಕುರಂಗಿಯ ವೇದನೆಯನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನನ್ನೆದೆ ನಡುಗುತ್ತದೆ. ಅವಳಿದನ್ನು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಭರಿಸಿಯಾಳು. (ಎಂದು ಅತೀವ ನೋವಿನಿಂದ ನುಡಿಯುವನು)

ವಿದ್ಯಾಧರ : ಇನ್ನು ಚಿಂತೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಬಿಡು ಗೆಳೆಯಾ. ಇಂದಿನಿಂದ ಮುತ್ತಿರುವ ಅನಿಷ್ಟಗಳು ದೂರವಾಗಿ ನಿನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಶುಭ ಪರಂಪರೆಗಳು ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬರುತ್ತೆ. ಮತ್ತೆಂದೂ ಸಾಯುವ ಯೋಚನೆ ಸುಳಿಯದಿರಲಿ. ಸ್ನೇಹಿತನ ಗುರಿಯ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಈ

ದಿವ್ಯಾಂಗುಲೀಯಕವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ತೆಗೆದುಕೋ. ಇದನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೋ. ಈ ಅಂಗುಲೀಯಕವನ್ನು ಎಡಗಣ್ಣಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡರೆ ಅದೃಶ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀಯೆ. ಬಲಗಣ್ಣಿನಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡರೆ ಮೊದಲಿನ ರೂಪ ಬರುತ್ತದೆ. ನೋಡು ಹೀಗೆ.... (ಎಂದು ಅದ್ರಶ್ಯವಾಗುತ್ತಾನೆ) (ಅವಿಮಾರಕ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದನೆಂದು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಾನೆ).... .ಮಿತ್ರಾ... ನಾನೆಲ್ಲಿದ್ದೇನೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆಯಾ?

ಅವಿಮಾರಕ : (ಸಂಭ್ರಮಾಶ್ಚರ್ಯಗಳಿಂದ) ಭಲೇ ಮಿತ್ರ ಇದರ ಇಂದ್ರಜಾಲಿಕ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ಬಾ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಕಾಣಿಸಿಕೋ (ವಿದ್ಯಾಧರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುವನು ಉಂಗುರವನ್ನು ಅವಿಮಾರಕನ ಬೆರಳಿಗೆ ತೊಡಿಸುವನು).

ವಿದ್ಯಾಧರ : ಇಲ್ಲ ಮಿತ್ರ. ಹಾಗೆಲ್ಲ ಹೇಳಬೇಡ. ನಿನಗಿಂತಲೂ ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಏನೆಂದು ಬಲ್ಲೆಯಾ? ಇಂತಹ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಸ್ವತಃ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಾವಿರಪಾಲು ಸಂತೋಷ ಅದರ ಅಗತ್ಯ ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿ ಇರುವವರಿಗೆ ನೀಡಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿದೆ. ನನ್ನ ಈ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯ ಅನುಭವಿಸಿದವರಿಗೇ ಅರ್ಥವಾಗುವುದು.

ಅವಿಮಾರಕ : ನಿನ್ನ ಈ ನಿಸ್ವಾರ್ಥತೆ, ಉದಾತ್ತತೆಗಳಿಗೆ ನಾನು ಮೂಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಸಂಶಯ! ದಿವ್ಯ ಪುರುಷನಾದ ನಿನಗೆ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ನನ್ನಂತಹ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಲ್ಲವೆ!.... ಯಾಕೋ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಮಾನ!!

ವಿದ್ಯಾಧರ : ಅನುಮಾನವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿಯೇ ಬಿಡು.

ಅವಿಮಾರಕ : (ಉಂಗುರವನ್ನು ಎಡಗಣ್ಣಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡು) ಮಿತ್ರ ನಾನು ನಿನಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಯೇ?

ವಿದ್ಯಾಧರ : ಕಾಣದಂತೆ ಅದೃಶ್ಯರೂಪವನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಡುವುದೇ ಇದರ ಕೆಲಸವಾಗಿರುವಾಗ, ನೀ ಕಾಣುವುದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?

ಅವಿಮಾರಕ : (ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ) ದೈವಾನುಗ್ರಹವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಅಸಂಭವನೀಯವಾದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಹೇಗೆ ಸಂಭವನೀಯವಾಗಬಲ್ಲವು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ದೊರೆತ ಈ ಮಿತ್ರನ ಅನುಪಮ ಮಿತ್ರ ಲಾಭವೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಕುರಂಗಿ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ದೈವಲಿಖಿತವೇ ಇರಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಯಾವ ಪ್ರಚಂಡ ಶಕ್ತಿಯೂ ತಡೆಯಲಾರದೆಂಬ ಭಾವನೆ ಮೂಡುತ್ತಿದೆ. ಅಕಾರಣವಾಗಿ ಚಿರದುಃಖಕ್ಕೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ದೈವವಾಗಿ ಬಂದು ಕಾಪಾಡಿದೆ. ನಿನ್ನ ಋಣ ಸದಾ ನನ್ನ ಮೇಲಿರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾನೇನು ನೀಡಲಿ ಮಿತ್ರ?

ವಿದ್ಯಾಧರ : ಸ್ನೇಹದಲ್ಲಿ ಉಪಕಾರ ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರದ ಮಾತುಗಳು ಬರಲೇಬಾರದು. ಸಜ್ಜನನಾದವನು ಯಾವನೂ ಪ್ರತಿಫಲಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯುಪಕಾರದ ಮಾತನಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಂಕೋಚಗೊಳಿಸಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಮತ್ತು ಕುರಂಗಿಯ ಶೀಘ್ರ ಸಮಾಗಮವೇ ನನಗೆ ನೀನು ನೀಡುವ ಉಡುಗೊರೆ. ಬರುತ್ತೇನೆ. ಬಹಳ ತಡವಾಯಿತು. ದಣಿದು ಬಾಯಾರಿದ ಪ್ರಿಯೆಯನ್ನು ದಣಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಟ್ಟು ನೀರನ್ನು ಅರಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ. ಸಜ್ಜನ ಸಾಹಸಿ ಮಿತ್ರನ ಲಾಭ ಲಭಿಸಿತು.... ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ "ಪ್ರಿಯತಮಾ.... ಓ ಪ್ರಿಯತಮಾ.... ಎಲ್ಲಿರುವಿ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸೌದಾಮಿನಿ ತನ್ನ ಪ್ರಿಯನೊಂದಿಗೆ ನಿಂತ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂದೇಹಿಸುತ್ತಲೇ ಮೆಲ್ಲನೆ ಯಕ್ಷನ ಬದಿಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವಳು.

ವಿದ್ಯಾಧರ : ಬಾ ಪ್ರಿಯೆ... ಹತ್ತಿರ ಬಾ.... ಅನುಮಾನ ಸಂಕೋಚಗಳು ಬೇಡ. ಈತ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ, ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ದೊರೆತ ಪರಮಮಿತ್ರ. ಈತನಿಗೆ ಅಭಿನಂದಿಸು. ಕಾಂತಾ ವಿರಹದಿಂದ ದಗ್ಧ ಪ್ರಾಣನಾದ ಈತನ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. (ಎನ್ನಲು ಸೌದಾಮಿನಿ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ)

ಸೌದಾಮಿನಿ : ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಣ ಮಿತ್ರನ ಪ್ರಿಯ ಸತಿ ಸೌದಾಮಿನಿಯ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಅವಿಮಾರಕ : (ಸ್ವಗತ) ಆಹಾ! ಸಜ್ಜನರ ರೀತಿಯೇ ರೀತಿ! (ಪ್ರತಿವಂದಿಸುತ್ತ) ಮಿತ್ರ ಪ್ರಾಣೆಯಾದ ತಮ್ಮ ದರ್ಶನ ಭಾಗ್ಯದಿಂದ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆ.

ಅದೃಷ್ಟವೆನ್ನುವುದು ಒಮ್ಮೆ ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭವಾದರೆ ಆಕಾಶದ ಗರ್ಭ ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಉದುರುತ್ತದೆ.... ತಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಅನ್ಯೋನ್ಯ ದಾಂಪತ್ಯ ಚಿರಾಯುವಾಗಲಿ!!

ವಿದ್ಯಾಧರ : ನಿನ್ನ ಉದಾತ್ತ ಹೃದಯ, ಸೌಜನ್ಯಗಳಿಗೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ನಿನ್ನ ಪ್ರೇಯಸಿಯನ್ನು ಕಂಡಾಗಲೆಲ್ಲ ಈ ಮಿತ್ರನನನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಡಬೇಡ (ನಗುವನು) ಅಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಅಗಲಿಕೆಯನ್ನು ಭರಿಸಲಾಗದ ದುಃಖದ ಅನುಭವವಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ವಿರಹ ವ್ಯಥೆಯು ಎಂಥಾದ್ದೆಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಬಲ್ಲೆ. ನಿನಗೆ ಮಂಗಳ ಸಮಾಗಮವೊದಗಲಿ, ನಿನಗೆ ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಉಪಸ್ಥಿತನಾಗುತ್ತೇನೆ. ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಭೇಟಿಯಾಗೋಣ.... ಬರೋಣವೆ! ಮಿತ್ರ! (ಸೌದಾಮಿನಿಗೆ) ಬಾ ಸೌದಾಮಿನಿ.... ಈಗಲೇ ತಡವಾಯಿತು. ಇನ್ನೂ ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರ ಕ್ರಮಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.... (ಎಂದು ರೆಕ್ಕೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಹಾರುವಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾನೆ)

(ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಳೆಯಾ.... ಅವಿಮಾರಕ... ಅವಿಮಾರಕ.... ಎಂದು ಕೂಗುವ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಯಕ್ಷನು ಹೋದ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತಲೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವಿಮಾರಕನಿಗೆ ಕೂಗು ಕೇಳಿ ಬರುವುದು. ಕೂಗು ಕೇಳಿ ಬಂದ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತಲೇ ಆಲಿಸಿ)

ಅವಿಮಾರಕ : ಅರೆ! ಇದು ವಿದೂಷಕ ಸಂತುಷ್ಟನ ದನಿಯಿದ್ದಂತೆ ಇದೆ!.... ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೂ ಬಂದಂತಿದೆ. ಹುಂ! ನಿಜವಾದ ಗೆಳೆಯಾ.... ನನ್ನ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅವನಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಾರು ತಾನೇ ನನ್ನ ಜೊತೆಗಿದ್ದರು... ನೆರಳಿನಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಎಡಬಿಡದೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದವನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಸಾಯುವ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಇಷ್ಟು ದೂರ ಬಂದೆ. ನನ್ನ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಒಂದರೆಕ್ಷಣವೂ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಕದಲುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದುದನ್ನೇ ಕಾದಿದ್ದು ಸಮಯ ನೋಡಿ ಕಣ್ತಪ್ಪಿಸಿ ಬಂದೆ... ಆದರೆ.... ಆದರೆ.... ಈಗ ನೋಡಿದರೆ!.... ಇಲ್ಲಿಗೂ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾದಂತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. (ನೋಡಿ) ಹೌದು ಅವನೇ....ಅವನೇ.... ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸ ಸುಳ್ಳಾಗದು.... ಇರಲಿ... ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಈ ಕಡೆಯೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.... ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ

ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ವಿನೋದಿಸುವ.... (ಎಂದು ಅದೃಶ್ಯನಾಗುವನು)

ವಿದೂಷಕ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಗೆಳೆಯಾ ಅವಿಮಾರಕ.... ಎಲ್ಲಿ ಹೋದೆ.... ಏನು ಗ್ರಹಚಾರವೋ ಏನೋ.... ಕಷ್ಟಗಳ ಮೇಲೆ ಕಷ್ಟಗಳು.... ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾರಬ್ಧ. ಸೌವೀರ ರಾಜನ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಅನಿಷ್ಟಗಳು ಬರಬಾರದಿತ್ತು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಹಲುಬಿ ಹಂಬಲಿಸಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ರಾಜನ ಪುಣ್ಯವೋ ಎಂಬಂತೆ ಅವಿಮಾರಕನಂತಹ ಅದ್ಭುತ ಮಗ ಲಭಿಸಿದ.... ಆದರೆ ಸಂತೋಷ ಕೊನೆ ತನಕ ಉಳಿಯಿತೇ? ಈಗ ಇವನು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿ ಅರಸ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ದುಃಖಿಯಾಗಿರುವ ಹಣೆ ಬರಹ! ಕುಂತೀಭೋಜನ ಭಟರ ಕೈಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನೆಂದೇನೋ ಜನ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವನನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ನೋಡದ ಹೊರತು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಾರದು. ಅವನಿಗಾಗಿ ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಪಾತಾಳದಾಳದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದ್ದರೂ ಹುಡುಕಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಅವನಿಗಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಜನ್ಮಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧ.... ಇರಲಿ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಶಕ್ತಿ ಬೇಕು.... ಇಲ್ಲಿಯೇ ವಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತೇನೆ. (ಎಂದು ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗುತ್ತಾನೆ)

ಅವಿಮಾರಕ : (ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು) ಪಾಪ! ನನಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನನಗಾಗಿ ಅಲೆದಾಡಿ ಅಲೆದಾಡಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವುದಂತೂ ಖಂಡಿತ, ಹಾಗೇನಾದರೂ ಆದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಹತ್ಯಾ ದೋಷ ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೂಡದು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರನೇ ಹೌದು!! (ಗೆಲುವಿನಿಂದ) ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಜಾಣ.... ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯ.... ಸದಾ ಉಲ್ಲಾಸ, ಉತ್ಸಾಹ ಚುರುಕುಮಾತುಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಹ್ಲಾದವನ್ನೀಯುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನೆಲ್ಲ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲೂ ನನ್ನನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ಈ ಮಿತ್ರನನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಉಸಿರೊಂದು ಜೀವವೆರಡು ಇದ್ದಂತೆ! ಇಂತಹ ಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರನ ಆಲಿಂಗನಗೈದಲ್ಲದೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿಯಿಲ್ಲ (ಎಂದು

ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿದವನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ) ಬಾ ಮಿತ್ರ ಬಾ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ನನ್ನನ್ನು ಆಲಂಗಿಸು, (ಎಂದು ಆಲಂಗಿಸುತ್ತಾನೆ)

ಸಂತುಷ್ಟ : (ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಗಾಭರಿಗೊಂಡು) ಅಯ್ಯೋಮ್ಮ..... ಯಾರದು.... (ಎಂದು ಕಣ್ಣುಜ್ಜಿ ನೋಡಲು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅನುಮಾನಗಳಿಂದ).... ಏನು ಅವಿಮಾರಕನೇ..... ಇರಲಾರದು. ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ ತಾನೇ?.... ಯಾವುದನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೊರಟೇನೋ ಅದೇ ಕಾಲಿಗೆ ತೊಡರಿಕೊಂಡಂತೆ, ನಾನರಸಿ ಹೊರಟ ನನ್ನ ಮಿತ್ರನೇ ನನಗೆ ಎದುರಾದನೇ!!.... ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಡೋಣ... ನಿಜವೋ ಕನಸೋ.... ತಿಳಿದೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ.... ಮಿತ್ರ.. ಅವಿಮಾರಕ.... ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಗೆಳೆಯ.... ನೀನೇ ತಾನೇ?..... ಅಲ್ಲಯ್ಯ ಈ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಹೀಗೆ ಗೋಳಾಡಿಸಬಹುದೇ? ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು? ಎಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದೇ? ನಿನಗಾಗಿ ಜಗತ್ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಜಾಲಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠ ಕಲಿಸಲೇ ಬೇಕುತಾಳು.... ನಿನ್ನ ಮೇಲುದದ ತುದಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಬೆರಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆಗಲಾರದೂ ಈ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ (ಎಂದು ಬೆರಳಿಗೆ ತುದಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವನು)

ಅವಿಮಾರಕ : ಗೆಳೆಯಾ.... ಗೆಳೆಯಾ... ಕ್ಷಮಿಸು ನನ್ನಿಂದ ಅಪರಾಧವಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಬಿಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ (ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದಂತೆ ಅದೃಶ್ಯ ರೂಪನಾಗುತ್ತಾನೆ)

ವಿದೂಷಕ : (ಸ್ವಗತ) ಅರೆ! ಎಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದನಪ್ಪ. ಬಟ್ಟೆ ತುದಿ ಬೆರಳಿಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವನೇ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದೇನಾಶ್ಚರ್ಯ! ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವನು ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಅವಿಮಾರಕನೋ ಅಥವಾ ಅವಿಮಾರಕನ ವೇಷದಲ್ಲಿನ ಕಾಮರೂಪಿ ರಾಕ್ಷಸನೋ... ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ.... ರಾಕ್ಷಸನೇ ಆದಲ್ಲಿ.... ದೇವರೇ ಗತಿ! ದೇವರೇ.... ದೇವರೇ ಈ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆಯಿಡು. ಅವಿಮಾರಕ.... ಗೆಳೆಯಾ.... ನೀನು ಕಂಡದ್ದು ನಿಜವೇ ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗು.... ನಿನ್ನ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಅಂತೀನಿ (ಹೆದರಿ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬೇಡುವನು)

ಅವಿಮಾರಕ : ಸಂತುಷ್ಟ! ಸಂತುಷ್ಟ...... ಇಗೋ ನಾನು ಬಂದೆ. ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯ ನಿನಗೇನೂ ಭಯಬೇಡ. ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲಿ ಕಣ್ತೆರೆದು ನೋಡು.

ಸಂತುಷ್ಟ : ದೇವರಾಣೆಗೂ ನೀನು ರಾಕ್ಷಸನಲ್ಲ ತಾನೇ (ಕಣ್ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ಇರುವನು)

ಅವಿಮಾರಕ : ಖಂಡಿತಾ ಅಲ್ಲ. ತಗೋ ನನ್ನ ಕೈ ಸ್ಪರ್ಷ ಮಾಡು. (ಎಂದು ಕೈಯನ್ನು ಚಾಚುವನು, ವಿದೂಷಕ ಅದನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದು)

ಸಂತುಷ್ಟ : (ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಜಿಗಿದೆದ್ದು) ಹಾಂ! ಈಗ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದೆ. ಇನ್ನೆಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀ!... ಏನಯ್ಯಾ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೇ ನಿನ್ನ ಪರಿಹಾಸವೋ! ಹುಡುಗಾಟವೋ? ನಿನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿ ಬಂಧು ಮಿತ್ರರು ಯಾರೂ ನಿನಗೆ ನೆನಪಾಗಲಿಲ್ಲವೇ? ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೀಗೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡೋದೇ? ಯಾರೂ ಬೇಡವಾದರೆ ಬೇಡ. ಆದರೆ ಕುರಂಗಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಮರೆಯುವುದು ನಿನಗೆ ನ್ಯಾಯವೇನಯ್ಯ? ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡು ನಿನ್ನಲ್ಲೇ ಪ್ರಾಣ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವಳನ್ನು ನಡುನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಕ್ಷೇಮವಷ್ಟನ್ನೇ ಯೋಚಿಸುವುದು ಯಾವ ಧರ್ಮ?

ಅವಿಮಾರಕ : (ನೋವಿನಿಂದ) ಏನೆಂದೆ ಮಿತ್ರ? ನಾನು... ನನ್ನ ಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಯೋಚಿಸಿದೆನೇ? ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹೀಗೆ ತಪ್ಪು ಭಾವಿಸುವುದು ನಿನಗೆ ಮಾತ್ರ ಸರಿಯೇ? ಕುರಂಗಿಯ ಕ್ಷಣದ ಅಗಲಿಕೆಯನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗದ ನಾನು ಅವಳಿಂದ ದೂರವಿದ್ದು ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಇರುತ್ತೇನೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಾದರೂ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತು?

ಸಂತುಷ್ಟ : ಮತ್ತೆ ನೀನು ಸಾಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆಯಾ? (ಶಂಕೆಯಿಂದ)

ಅವಿಮಾರಕ : ಹೌದು. ಆದರೆ ವಿಧಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಾಯಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯದ ಫಲವೋ ಎಂಬಂತೆ ದೇವಪುರುಷನಂತಹ ಯಕ್ಷನೊಬ್ಬನು ನನ್ನನ್ನು ಸಾವಿನಿಂದ ಪಾರುಗಾಣಿಸಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಊಹೆಗೂ ನಿಲುಕದ ಉಪಕಾರ ಭಾರವನ್ನು ಹೊರಿಸಿ ಸನ್ಮಿತ್ರನಾದವನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಪುಣ್ಯವಂತನಾದ.

ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಕುರಂಗಿಯ ಸಹವಾಸದಿಂದ ವಂಚಿತನಾಗಲು ಸಾದ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದ ಒಂದು ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಟ್ಟ.

ಸಂತುಷ್ಟ : (ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಅನುಮಾನ) ಅದೆಂತಹ ಅದ್ಭುತವಿರಬೇಕಪ್ಪ!! ಕುರಂಗಿಯಿಂದ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ವಂಚಿತನಾಗದಂತೆ ಮಾಡುವ ಆ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳದ್ದಾದರೂ ಏನು?

ಅವಿಮಾರಕ : ಅದೊಂದು ಮಂತ್ರದುಂಗುರ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾರ ಭಯವೂ ಇಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಈ ಉಂಗುರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಕುರಂಗಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಬಹುದು.

ಸಂತುಷ್ಟ : ಹೂಂ! (ಮೆಚ್ಚಿ) ಮಂತ್ರದುಂಗುರ!! ಏನಯ್ಯ ಈ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಮೂರ್ಖನೆಂದು ತಿಳಿದೆಯಾ? ಮಂತ್ರದುಂಗುರವನ್ನು ಕೊಡುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವನೇನು ಆ ನಿನ್ನ ಯಕ್ಷ ಗೆಳೆಯಾ? ಸುಮ್ಮನೆ ಕತೆಕಟ್ಟಬೇಡ. ನೀನು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಅವಿಮಾರಕ : (ತಿಳಿಸುವಂತೆ) ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ, ಈಗ ನೀನೇ ನೋಡುವಿಯಂತೆ ಅದರ ಪವಾಡಾನಾ? ಹಾಗೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿರು. ನಾನು ನಿನಗೆ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತೀನಿ. (ಎಂದು ಅದೃಶ್ಯನಾಗುವನು. ನಾಲ್ಕಾರು ಕಡೆಗಳಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟನ ಹೆಸರನ್ನು ಕರೆದು, ಸಂತುಷ್ಟನನ್ನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಳಿಸುವನು)

ಸಂತುಷ್ಟ : (ದನಿ ಕೇಳಿ ಬಂದ ಕಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅಲೆದಾಡಿ, ಸುಸ್ತಾಗಿ) ಸಾಕು ಗೆಳೆಯಾ ಸಾಕು... ಬಾ ಒಪ್ಪಿದೆ ನಿನ್ನ ಉಂಗುರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಪಾಪ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಅವಸ್ಥೆ ಏನಾಗಿದೆಯೋ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಅವಿಮಾರಕ : (ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ) ಗೆಳೆಯಾ.... ಗೆಳೆಯಾ... ಕುರಂಗಿಯ ಹೆಸರನ್ನು ನೆನಪಿಸಿ... ನನ್ನ ನೋವಿನ ಕಟ್ಟೆಯೊಡೆದೆ. ಹೌದು ಹೌದು... ನನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರಿಯನ್ನು ಈ ಕ್ಷಣ ಕಾಣಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಾಕುಲಕ್ಕೆ ನಿಲುಗಡೆಯಿಲ್ಲ.

ಸಂತುಷ್ಟ : ನಿನ್ನ ಉಂಗುರ ನನ್ನನ್ನೂ ಅದೃಶ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತದೆಯೋ ಹೇಗೆ?

ಅವಿಮಾರಕ : ಅದೆಲ್ಲ ಆಮೇಲಿರಲಿ. ಮೊದಲು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡೋಣ.

ಸಂತುಷ್ಟ : ನಿನ್ನಿಷ್ಟದಂತೆಯೇ ಆಗಲಿ.... ಸದ್ಯ ನೀನು ನನಗೆ ಮರಳಿ ದೊರೆತೆಯಲ್ಲ. ಜನ್ಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು.

ಅವಿಮಾರಕ : ಗೆಳೆಯಾ ನಗರದ ಚೌಕದವರೆಗೆ, ನಿನ್ನೊಟ್ಟಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಂತರ ನೀನು ನೇರವಾಗಿ ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿ. ನಾನು ಅದೃಶ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕುರಂಗಿಯ ಗುಪ್ತ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುತ್ತೇನೆ (ಹೊರಡುವರು).

* * *

ದೃಶ್ಯ – 3

(ನಳಿನಿಕಾ ಮತ್ತು ಕುರಂಗಿಯರು ಗಾಢವಾದ ಚಿಂತೆಯ ಮುಖಭಾವದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು.)

ನಳಿಕಾ : ರಾಜಕುಮಾರಿ ಇಷ್ಟು ಗಾಢವಾದ ಚಿಂತೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ.

ಕುರಂಗಿ : ಅದು ಹೇಗೆ ಚಿಂತೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲಾಂತೀಯಾ ನಳಿನಿಕಾ. ನನಗಂತೂ ಪ್ರಾಣವೇ ಹಾರಿಹೋದಷ್ಟು ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಿನ್ನಿನ ಸಂಗತಿಯಿಂದಂತೂ ನನಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವನೇನಾದರೂ ಭಟರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ!!.... ಅಬ್ಬ ಯೋಚಿಸಿದರೇ ಮೈ ನಡುಗುತ್ತಿದೆ.... ಅಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೇನೋ ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವನು ಎಲ್ಲಿರುವನೋ ಹೇಗಿರುವನೋ! ನನ್ನನ್ನು ತೊರೆದು ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಇರಲಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅನಿಷ್ಟ ಶಂಕೆಗಳೇ ಮೂಡುತ್ತಿವೆ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡದ ಹೊರತು, ಹೃದಯ ಕಳವಳಿಸಿ ಹೋಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಏನೋ ವದಂತಿಗಳು ನನ್ನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಹಬ್ಬುತ್ತಿವೆಯಂತೆ.

ನಳಿನಿಕಾ : ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಂಡು ವಿನಾಕಾರಣ ಕಳವಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ರಾಜಕುಮಾರರು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಹೇಗಾದರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಊರಿನವರ

ವದಂತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನೀವೇಕೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಜನರ ಸ್ವಭಾವ.

ಕುರಂಗಿ : ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅರಮನೆಯ ಆಳುಕಾಳುಗಳೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅನುಮಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸಖಿಯರ ನೋಟವೇ ವಿಚಿತ್ರವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರ ನಡವಳಿಕೆಯೂ ಹಾಗೆ! ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಬಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ; ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಗುತ್ತಾರೆ. ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಲುಗೆಯಿದ್ದವರು ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಪ್ರಣಯ, ವಿರಹ ಕತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ವಿರಹ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನನಗಂತೂ ಸಾಕು ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ.

ನಳಿನಿಕಾ : ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಿಮ್ಮ ಮೈ ಮನಗಳು ಸ್ವಸ್ಥವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಒಂದೆರಡು ತಾಸು ಅರಮನೆಯ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬರುವ. ಸುತ್ತಲಿನ ಸೌಂದರ್ಯ ದರ್ಶನವೂ ಆದೀತು, ತಣ್ಣನೆಯ ಗಾಳಿಯಿಂದ ಒಳಗಿನ ವಿರಹಾನಲವೂ ತಂಪಾದೀತು.

ಕುರಂಗಿ : (ಹುಸಿ ಮುನಿಸಿನಿಂದ) ನೋಡಿದೆಯಾ ನೋಡಿದೆಯಾ ನೀನು ಚೇಷ್ಟೆಗೆ ಆರಂಭಿಸಿದೆ. ವಿರಹದ ಮಾತಿನಿಂದ ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ಉರಿಸುತ್ತೀ?

ನಳಿನಿಕಾ : ಓ ರಾಜಕುಮಾರಿ. ಸುಮ್ಮನೆ ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೆಂದೆ. ನಿಮ್ಮ ನೋವಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಬಾ... ಬೇಗ (ಎಂದು ಹೊರಟು ಮಾಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು)

ರಾಜಕುಮಾರಿ, ಎಷ್ಟು ಅದ್ಭುತ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿಯಾಗಿದೆ ಇಲ್ಲಿನ ಸೌಂದರ್ಯ. ನೋಡು ಬಾ, ಹದವಾಗಿ ಮಿದುವಾಗಿ ಉದುರುತ್ತಿರುವ ಮಳೆ ತುಂತುರಿನ ಶೀತಲತೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸು ಬಾ. ಇಂತಹ ಮಧುರ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಒಲವನಿದ್ದಿದ್ದರೆ, ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಕಿಚ್ಚು ಹಚ್ಚಬೇಕೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಕುರಂಗಿ : (ನಿಟ್ಟುಸಿರು) ಹಾ! ಪ್ರಾಣಕಾಂತ! ನನ್ನಿಂದಾಗಿ ಏನೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವೆಯೋ ದೇವರೆಂದಿಗೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸುವನೋ!.... ಈ ವಿರಹಾಗ್ನಿಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬೆಂದು ಬೂದಿಯಾಗುತ್ತೇನೆ.

ನಳಿನಿಕಾ : (ನಗುತ್ತಾ) ಬೆಂದು ಬೂದಿಯಾಗುವವರೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಸಖಿ. ವಿಲಾಸಿನೀ, ವಿನೋದಿನೀ.. ಬೇಗ ಬನ್ನಿ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಈ ಚಂದ್ರಶಿಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿ ಚಂದನವನ್ನು ಲೇಪಿಸಿ.

ಕುರಂಗಿ : ನಳಿನಿಕಾ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಏನು? ಯಾವಾಗಲಿಂದ ಈ ಸಂಚು!!

ನಳಿನಿಕಾ : ಸಂಚೇನು ಬಂತು ಸಖಿ. ನಿನ್ನ ಸುಖ ಸಂತೋಷವೇ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಅದೃಷ್ಟ. ನಿನ್ನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವೇ ನಮ್ಮ ಜೀವನಧರ್ಮ.

ಕುರಂಗಿ : (ತುಂಬಿ ಬಂದು) ನಳಿನಿಕಾ.... ನಳಿನಿಕಾ... ನಿಮ್ಮಂತಹ ಗೆಳತಿಯರಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಅಪಾಯ ಮುಕ್ತಳಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಉಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲೆಂದೋ ಗುಟ್ಟು ಬಯಲಾಗಿ, ನನ್ನ ತಲೆಯೇ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನಳಿನಿಕಾ : ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಯೇ?

ಕುರಂಗಿ : ಏನೋ ನಳಿನಿಕಾ.... ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಈ ಪ್ರಣಯ ಸಾಹಸ ಎಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪುವುದೋ ಏನೋ! ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಭಯ ತಲ್ಲಣಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಡಿ ಹಿಪ್ಪೆ ಮಾಡಿವೆ.

(ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಖಿ ಆತುರಾತುರವಾಗಿ ಬರುತ್ತಾಳೆ)

ಸಖಿ : ರಾಜಕುಮಾರಿ ರಾಜಕುಮಾರಿ.... ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ತಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡು ಆಶೀರ್ವಚನ ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತರಲೇ?

ಕುರಂಗಿ : ಏನೆಂದೆ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ? ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಇಲ್ಲಿಗೇಕೆ ಬರಬೇಕು?

ನಳಿನಿಕಾ : ರಾಜಕುಮಾರಿ ಇವಳಿಗೆ ವಿಷಯ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಾಗದು. ನನು ಹೋಗಿ ಯಾರೆಂದು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ.... (ಬಂದ ಸಖಿಗೆ) ನೀ ಹೋಗು ಮುಂದಿನದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. (ಹೊರಡುವಳು. ಅವಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ತಾನೂ ಹೊರಟು ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳ ನಮತರ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಕುರಂಗಿಯ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಏನನ್ನೋ ಹೇಳುವಳು. ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವಳ ಮುಖ ಅರಳುವುದು)

ಕುರಂಗಿ : ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ ತಾನೇ?.... (ತನಗೆ ಚಂದನ ಲೇಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ, ಏಕಾಂತತೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನೀವೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಿ. ನಳಿನಿಕಾ ನೀ ಹೇಳಿದ ಆ ಬಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಕರೆದು ತಾ.

ನಳನಿಕಾ : ಆಯ್ತು ಸಖಿ. (ಹೊರಟು ಸಂತುಷ್ಟನನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದು ತರುವಳು.)

ಸಂತುಷ್ಟ : ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಸನ್ಮಂಗಳವುಂಟಾಗಲಿ. ನಾನು ಸಂತುಷ್ಟ ಅವಿಮಾರಕನ ಆಪ್ತ ಗೆಳೆಯ.

ಕುರಂಗಿ : (ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದ ಜಿಗಿದು) ಏನು... ತಾವು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರನ ಗೆಳೆಯರೆ? ನಿಮ್ಮ ಗೆಳೆಯರು ಈಗ ಎಲ್ಲಿರುವರು? ನನ್ನನ್ನು ಎಂದಾದರೂ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರೇನು? ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇ? ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ನಿರ್ದಯತೆಯೇ? (ಎಂದು ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ).

ಸಂತುಷ್ಟ : ರಾಜಕುಮಾರಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಉದ್ವಿಗ್ನರಾಗಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಾಮಿಯ ಸಂದೇಶ ಹೊತ್ತೆ ಬಂದಿದ್ದೀನಿ. ನಿಮ್ಮ ಆತುರ ಕಾತುರಗಳನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅವರಿಗಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಅವರು ನಿಮ್ಮ ಬಳಿ ಇದ್ದಾರೆ.

ಕುರಂಗಿ : ನೀವೇನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮ. ಆರ್ತರನ್ನು ಅಸಹಾಯಕರನ್ನು ಕಂಡರೆ ನಿಮಗೂ ಅಸಡ್ಡೆಯೇ? ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ನಿಮಗೂ ಪರಿಹಾಸವೇ? (ಎಂದು ನೊಂದುಕೊಳ್ಳುವಳು)

ನಳಿನಿಕಾ : ಅಯ್ಯಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ನೊಂದವರನ್ನು ಇನ್ನಷ್ಟು ನೋಯಿಸದೆ ನಿಜ ಏನೆಂದು ಹೇಳೀ.

ಸಂತುಷ್ಟ : ನನ್ನಾಣೆಗೂ, ನನ್ನ ಜನಿವಾರದಾಣೆಗೂ ನಾನು ನಿಜವನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಗೆಳೆಯ ನಿಮ್ಮ ಬದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ... ಓ ಗೆಳೆಯಾ ಅವಿಮಾರಕ.... ಸಾಕು ಮಾಡಯ್ಯ ನಿನ್ನಪರಿಹಾಸ. ಹೀಗೆ ನೀನು ಇವರನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಇವರು ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಎತ್ತಿ ಒಗೆದು ಬಿಟ್ಟಾರು.

ಕುರಂಗಿ : ನಳಿನಿಕಾ..... ಇದೇನು ವಿಚಿತ್ರ ವರ್ತನೆ. ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೋ ಗೆಳೆಯನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೆ ಆತ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಇಂದ್ರಜಾಲ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಹೇಗೆ?

ಧ್ವನಿ : ಪ್ರಿಯೆ, ಕುರಂಗಿ, ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಸಂದೇಹಿಸಬೇಡ. ನೋಡು ನಿನ್ನ ವಾಮಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಿನ್ನ ಚಂದ್ರಾನನದ ಕಾಂತಿ ದರ್ಶನ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅರುಣ ಕಿಸಲಯ ಕೋಮಲಾಧರ ಚುಂಬನಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿತಪಿಸು ತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಕುರಂಗಿ : ಪ್ರಿಯತಮ– ಪ್ರಾಣೇಶ್ವರ..... ಅದೃಶ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದು ಕಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಬಾರದೇ?

ಅವಿಮಾರಕ : ಆಯ್ತು ಪ್ರಿಯೆ. ಇನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವುದು ತರವಲ್ಲ. ಇದೋ ನೋಡು ಮನದಣಿಯೆ ನೋಡು (ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗುವನು)

ಸಂತುಷ್ಟ : ಅಯ್ಯಾ ಗೆಳೆಯಾ.... ಸಾಕು ಸಾಕು ನಿನ್ನ ಈ ಸಹವಾಸ. ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಾಟ, ಇಲಿಗೆ ಪ್ರಾಣ ಸಂಕಟ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ, ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೀಟಲೆ ನನ್ನ ಕುತ್ತಿಗೆಗೇ ಬರುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು.

ಅವಿಮಾರಕ : ಕೋಪ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಯ್ಯಾ. ನನ್ನ ಮನದನ್ನೆಯ ವರ್ಣನೆ ಕೇಳಿ ಸಂದೇಹಿತನಾಗಿದ್ದ ನಿನಗೆ ಅವಳ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸೋಣವೆಂದೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆತಂದೆ. ನೋಡಿದೆಯಾ ಗೆಳೆಯಾ ನನ್ನೊಲುಮೆಯ ಬೆಳಕಾದ ಕುರಂಗಿ ಹೇಗೆ ವಿರಹ ತಪ್ತಳಾಗಿ, ನಿರಾಲಂಕೃತೆಯಾಗಿ ಚಂದನಲೇಪ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಳೇ!.... ಆಹಾ ಅದ್ಭುತ ಸಹಜ ಸೌಂದರ್ಯದ ಈ ಪ್ರಭಾ ಪುಂಜವನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಆಗದಲ್ಲವೇ? ಇದೇ ಗೆಳೆಯಾ ಇದೇ... ನನ್ನನ್ನು ಮಂತ್ರ ಮುಗ್ಧನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದು. ಇವಳೇ ಒಂದು ಶೃಂಗಾರ ಕಾವ್ಯ.

ಸಂತುಷ್ಟ : ಒಪ್ಪಿದೆ ಗೆಳೆಯಾ ಒಪ್ಪಿದೆ. ನೀನೇ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅನುಪಮ ಸುಂದರನೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆ ಬೀಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತಾ ಈಕೆಯ ಸಹಜ, ನಿರಾಲಂಕೃತ ಸೌಂದರ್ಯದ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನದು ಎಷ್ಟು

ಸಪ್ಪೆ ಎಂದು. ನಿನ್ನ ವಿರಹದಲ್ಲಿ ದೇಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಡವಾಗಿದೆ ಎನಿಸಿದರೂ ಶರತ್ ಚಂದ್ರನಂತೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಗೆಲುವಿನ ತಂಪನ್ನಂತೂ ನೀಡುತ್ತಿದೆ.

ಅವಿಮಾರಕ : ಸಂತುಷ್ಟ ಈಚೀಚೆಗೆ ನೀನು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗುತ್ತಿದ್ದೀಯಾ. ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಿರುಚುತ್ತೀಯೆ, ವಂದಿ ಮಾಗಧ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಎಂದಿನಿಂದ ತೊಡಗಿದೆ? ತಮಾಷೆ ಮಾಡಬೇಡ. ನಂಗೊತ್ತು. ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹದ ಸಲುಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಲು ಅಧಿಕಾರ ನೀಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅಪರಿಚಿತರ ಮುಂದೆ ಹೀಗೆ ಮಾನಗಳೆಯುವುದೇ ಹೋಗಯ್ಯಾ ಹೋಗು... ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹವೇ ಬೇಡ.

ನಳಿನಿಕಾ : ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಶ್ರೇಷ್ಠ. ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲೇ ಈ ಸಿಟ್ಟು ಸೆಡುವು ಹಾಸ ಪರಿಹಾಸಗಳೇಕೆ. ವಿರಹೋನ್ಮತ್ತ ಹೃದಯಗಳು ಈಗ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಧಿಸಿವೆ. ಅವರ ಪಾಡಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾವು ಹೋಗೋಣ. (ಕುರಂಗಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ಸಖಿ... ನಾವಿನ್ನು ಬರುತ್ತೇವೆ. ಎಚ್ಚರಿಕೆ, ಇಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಇರಬೇಡಿ. ತಮ್ಮ ಅಂತಃಪುರದ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿರುತ್ತೇನೆ. ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಈಗ ಮೊದಲಿನ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಅವಿಮಾರಕ ರಾಜಕುಮಾರರು ಅದೃಶ್ಯರೂಪ ಪಡೆಯಬಲ್ಲವರಾದುದರಿಂದ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ತಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಳೆಯಬಹುದು.... ನಿಮಗೆ ಸುಖವಾಗಲಿ ಬರುತ್ತೇವೆ. (ಎಂದು ಸಂತುಷ್ಟ ನಳಿನಿಕಾರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡುತ್ತಾರೆ).

(ಕಂಚುಕಿಯ ಪ್ರವೇಶ. ಅವಿಮಾರಕ ಹೆಜ್ಜೆ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅದೃಶ್ಯನಾಗುವನು)

ಕಂಚುಕಿ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ರಾಜುಕುಮಾರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ.... ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ತುಂಬಾ ಕಳವಳಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿ ಬರಲು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಈ ಔಷಧವನ್ನು ತಮಗೆ ನೀಡಲು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಕುರಂಗಿ : ಕಂಚುಕಿ, ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯವರಿಗೆ, ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಆತಂಕ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳು. ಈಚೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಸ್ಥಳಾಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ

ಬೇಕಾದ ಸಂಜೀವಿನಿ ನನಗೆ ದೊರೆತಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತೇನೂ ಕಳವಳಬೇಡ. ನೀ ತಂದಿರುವ ಆ ಔಷಧಿಯನ್ನು ಇತ್ತ ಈ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲಿಡು. ನೀನು ಹೋಗು. ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದೆರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಭಂಗ ಗೊಳಿಸುವುದು ಬೇಡವೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳು. ನನಗೆ ಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಿಳಿಯಿತೆ?

ಕಂಚುಕಿ : ಅಪ್ಪಣೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ (ವಿನಯದಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿ ನಿರ್ಗಮಿಸುತ್ತಾಳೆ)

ಕುರಂಗಿ : ಸ್ವಾಮಿ ಎಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ. ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. (ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವನು) ಪ್ರಿಯತಮ.... ನಾನು ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೆದರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಭಟರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಶೂಲಕ್ಕೆ ಏರಿಸುವಂತಾದರೆ – ಎಂದು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣವೇ ಹಾರಿಹೋಗಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಏನೆಲ್ಲ ಪರದಾಟವಾಯಿತೋ ಏನೋ! ಮತ್ತೆ ನೀವು ನನಗೆ ದೊರೆಯಲಾರಿರೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬದುಕಲಾರದೆ, ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಿ ದಾಂಪತ್ಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಕಳವಳಿಸಿದ್ದೆ. ಸದ್ಯ ದೇವರು ದೊಡ್ಡವನು. ನೀವು ನನಗೆ ಲಭಿಸಿದಿರಿ. ಇನ್ನು ಏನೇ ಅಪಾಯಗಳು ಎದುರಾದರೂ, ಅನಿಷ್ಟಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದರೂ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಬದುಕು ಸಾವುಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಜಗತ್ತೇ ಎದುರಾದರೂ ಅಗಲಿಸಲಾರದು.

ಅವಿಮಾರಕ : ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರೀತಿಗಿರುವ ಶಕ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಏನು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಚಂಡ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಎದುರಿಸಬಲ್ಲೆವು ಪ್ರಿಯೆ.

ಕುರಂಗಿ : ಹೃದಯೇಶ್ವರ ಇಷ್ಟು ಭದ್ರ ಕಾವಲನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದಿರಿ?

ಅವಿಮಾರಕ : ಈಗಾಗಲೇ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿರುವಂತೆ, ನನಗೆ ಅದೃಶ್ಯರೂಪ ಧರಿಸುವ ಅನುಪಮ ಶಕ್ತಿ ದೊರೆತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಂತಹ ಭದ್ರ ಕಾವಲಿದ್ದರೂ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಬಲ್ಲೆ. ಯಾರಿಂದಲೂ ನನಗೆ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಲ್ಲ.

ಕುರಂಗಿ : ಇಂತಹ ಅಮೋಘ ಶಕ್ತಿ ನಿಮಗೆ ದೊರೆಕೊಂಡುದಾದರೂ ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಮಿ?

ಅವಿಮಾರಕ : (ತೇಲಿಸಿ) ಓ ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕತೆ. ಆದರೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನಲ್ಲೇನು ರಹಸ್ಯ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಲು ಬಂದು ಭಟರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವ ಅಪಾಯದಿಂದ ಹೇಗೋ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದೆ. ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಇಂತಹ ಸಾಹಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ದೊರೆಯಲಾರದೆಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಇನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭಾಸವಾಗಿ, ಭಗ್ನಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂತಯಿಸಲಾಗದೆ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಅಣಿಯಾದೆ. ಆದರೆ ಅದೇನು ಅದೃಷ್ಟವೋ, ಸಾವೂ ನನ್ನಿಂದ ದೂರ ಸಿಡಿದು ಹೋದದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೆ, ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರುಗಿದ ವಿದ್ಯಾಧರನೆಂಬ ಯಕ್ಷದಂಪತಿಗಳ ಸ್ನೇಹ ಸಹಾನುಭೂತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾದೆ. ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನರಿತ ವಿದ್ಯಾಧರ, ಸ್ನೇಹಿತನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆಂದು ವಿಶಾಲ ಹೃದಯದಿಂದ ಈ ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಉಂಗುರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ. ಇದನ್ನು ಧರಿಸಿದರೆ ಅದೃಶ್ಯ ರೂಪವನ್ನು ಬಯಸಿದಾಗಲೆಲ್ಲ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ. ಇದರ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಈಗ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಕುರಂಗಿ : (ಉಲ್ಲಾಸ ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಂದ ಸ್ವಗತ) ಓ ಹೃದಯವೇ ಒಡೆದು ಹೋಗಬೇಡ. ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷಾತಿರೇಕವನ್ನು ನನ್ನಿಂದ ಸಹಿಸಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. (ಪ್ರಕಟ) ಹೇ ಪ್ರಿಯ... ಇಂದಿನ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾನು ಮೂಕಳಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸಪ್ತಮ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ.

ಅವಿಮಾರಕ : ಕುರಂಗಿ.... ಕುರಂಗಿ... ನಿನ್ನ ಕುಂದದ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರನಾದ ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆ.

ನಳನಿಕಾ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ರಾಜಕುಮಾರಿ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಣಿಗೊಳಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ತ್ವರೆ ಮಾಡಿ. ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದಾರು.

ಕುರಂಗಿ : ನಳನಿಕಾ.... ನಿನ್ನಷ್ಟು ಜಾಣೆ, ಸಖಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಲ್ಲ.... ನಿನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಸದಾ ಋಣಿ.... ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿರಲಿ. ಮಹಾರಾಜರು ಅಥವಾ ಮಹಾರಾಣಿಯವರು ನನ್ನನ್ನು ಅರಸುತ್ತ ಬಂದಲ್ಲಿ, ನನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸು.

ಅವಿಮಾರಕ : ಹಾಗೆಯೇ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಸಂತುಷ್ಟ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಲು ಬರುತ್ತಾನೆ. ನಾ ಬರುವವರೆಗೆ ಅವನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊ.

ನಳಿನಿಕಾ : ಅಪ್ಪಣೆ... ರಾಜಕುಮಾರ (ಹೋಗುವಳು)

ಕುರಂಗಿ : ಹೊರಡೋಣವೇ ರಾಜಕುಮಾರರೇ?

ಅವಿಮಾರಕ : ಇದೇನಿದು ಪ್ರಿಯೆ... ಈ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಸಂಬೋಧನೇ?

ಕುರಂಗಿ : ರಾಜಕುಮಾರರಾದವರನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರರೆಂದು ಕರೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿದೆ?

ಅವಿಮಾರಕ : ಏನು... ನಾನು... ನಾನು ರಾಜಕುಮಾರನೇ!! ಯಾರೋ ನಿನ್ನನ್ನು ತಮಾಶೆ ಮಾಡಲು ಹಾಗೆ ತಿಳಿಸಿರಬೇಕು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ರಾಜಕುಮಾರನೆಂದೆನಿಸುವುದೇ?.... ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ.... ನಾನು ರಾಜಕುಮಾರನಲ್ಲ.... ನಾನೊಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ!!.... ಇರಲಿ. ಆ ಚರ್ಚೆ ಈಗ ಬೇಡ ಕುರಂಗಿ.... ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ದೊರೆತ ಈ ಅಮೂಲ್ಯ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಹಾಳುಗೆಡುವುದು ಬೇಡ. ಬಾ ಸಖಿ ನನ್ನನ್ನು ಆಲಂಗಿಸು... ಬೆಂದ ಹೃದಯಗಳಿಗೆ ಅಮೃತ ವರ್ಷದ ಅನುಭವವಾಗಲಿ.

ಕುರಂಗಿ : (ದಾರಿ ತೋರುತ್ತಾ) ಹೀಗೆ.... ಹೀಗೆ.... ಬರೋಣವಾಗಲಿ (ಎಂದು ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಾ ಮೆಟ್ಟಿಲು ಇಳಿಯುವರು). ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮೌನ..... ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಿ ಬರುವುದು.... ಮತ್ತೆ ನೀರವತೆ)

(ನೀರವ ಮೌನವನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಗೆಳೆಯಾ.... ಓ ಗೆಳೆಯಾ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿರುವ ಸಂತುಷ್ಟನ ಕೊರಳು ಕೇಳಿ ಬರುವುದು. ಒಂದು ಬದಿಯಿಂದ ಸಂತುಷ್ಟ ಮತ್ತೊಂದು ಬದಿಯಿಂದ ನಳಿನಿಕಾ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು)

ಸಂತುಷ್ಟ : ಓ ನಳಿನಿಕಾ... ಇದೇನು ಈ ಕಡೆ? ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಅವಿಮಾರಕನನ್ನು ಕಂಡೆಯಾ ಹೇಗೆ?

ನಳಿನಿಕಾ : ಅಯ್ಯಾ ಮಹಾನುಭಾವ (ಗಾಬರಿಯಿಂದ) ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಮ್ಮನಿರಯ್ಯ. ನಿನ್ನ ದಮ್ಮಯ್ಯ ಅಂತೀನಿ. ಗಂಟಲು ಹರಿದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೇಣುಗಂಬಕ್ಕೇರಿಸಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ ಹೇಗೇ?

ಸಂತುಷ್ಟ : ನಳನಿಕಾ.... ನನ್ನನ್ನೇಕೆ ದೂರುತ್ತಿರುವಿ? ನಾನೇನು ನಿಮಗೆ ಪ್ರಮಾದ ತಂದೊಡ್ಡಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು ತಪ್ಪಾಯಿತೇ?

ನಳಿನಿಕಾ : ಅಯ್ಯಾ! ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಅವರ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಕೂಗಬೇಡ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳಿಸೀತು. ನೀನೇ ಹೇಳು. ನಿನ್ನಿಂದಾಗಿ ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕುವುದು ನಿನಗಿಷ್ಟವೇನು?

ಸಂತುಷ್ಟ : ಛೇ!ಛೇ! ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಬರುವುದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರೆ.

ನಳಿನಿಕಾ : ಮತ್ತೆ ಹಾಗಿದ್ದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಬೇಕಲ್ಲವೇ? ನಿನ್ನ ಈ ಕೂಗಿನಿಂದ ಯಾರಾದರು ಎಚ್ಚೆತ್ತು ಓಡಿ ಬಂದರೆ..... ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ... ನಮಗೆ ಗ್ರಹಚಾರ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ... ಅದೂ ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯನೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಪಾಯ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು.

ಸಂತುಷ್ಟ : ಅಪರಾಧವಾಯಿತು. ನಳಿನಿಕಾ. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಸದಾ ನಾನವರ ಕ್ಷೇಮಾಭಿಲಾಷೆಯೇ ಹೊರತಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ.

ನಳಿನಿಕಾ : (ಸಂತೋಷಗೊಂಡು) ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ ಬಾ. ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಿದೆ. ನೀನು ಬರುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನೀನು ಬಂದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಸತ್ಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪಾಡಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೋಣ (ಹೊರಡುವರು).

(ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಲೇ ಸಂತುಷ್ಟ ನಳಿನಿಕಾಗೆ)

ಸಂತುಷ್ಟ : ಹೂಂ! ಈಗ ತಿಳಿಯಿತೇ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆ ಏನೂಂತ! ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯನೇ.... ನೋಡಿದೆಯಾ ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಗೌರವವಿವೆ.... ನಡಿ ನಡಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಾಲಿಸಲು ಹೊರಡೋಣ... ಆದರೆ ಒಂದು ಷರತ್ತು.... ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಆತಿಥ್ಯ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಕೇವಲ ಭೋಜನ ಮಾತ್ರ ಸಾಲದು.... ಅದರೊಟ್ಟಿಗೆ ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದನ್ನೇನಾದರೂ ದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ನೀಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಹಸಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಶಾಪಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕು.... ನೋಡು.... ನಿನ್ನಿಷ್ಟ....

ನಳಿನಿಕಾ : ಆಗಬಹುದು ಮಹಾತ್ಮಾ (ವ್ಯಂಗ್ಯ) ಮೊದಲು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡೋಣ.

ಸಂತುಷ್ಟ : ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ, ರಾಜಕುಮಾರಿಗೂ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿ ಸ್ವಸ್ತಿ ವಾಚನ ನುಡಿದು ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ನಳಿನಿಕಾ : (ಹೌಹಾರಿ) ಹಾಂ! ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ.... ನಿಮ್ಮ ದಮ್ಮಯ್ಯ. ಈಗ ಅವಳನ್ನು ಕಾಣುವುದು ಬೇಡ. ಮಹಾರಾಜರ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆಯಾಗಿದೆ. ಯಾವೊಂದು ಗಂಡು ಪಿಳ್ಳೆ ಸುಳಿದಾಡಿದರೂ ಅಪಾಯದ ಘಂಟೆ ಬಾರಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಂತುಷ್ಟ : ಹಾಗೋ.... ಹಾಗಾದರೆ.... ನಡಿ... ನನಗೂ ತಡೆಯಲಾಗದ ಹಸಿವು.

ನಳಿನಿಕಾ : (ಸ್ವಗತ) ಅಬ್ಬಬ್ಬ..... ಈ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತೂ ಗೊತ್ತೂ ಒಂದು ಇಲ್ಲ. ಏನಾದರಾಗಲಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಈ ಪಿಶಾಚಿಯನ್ನು ಸಾಗ ಹಾಕಿದರೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ. (ಪ್ರಕಟ) ತ್ವರೆ ಮಾಡು ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮ, ಮಾಡಿದ ಅಡುಗೆಯೆಲ್ಲ ಆರಿ ತಂಗಳಾದೀತು.

ಸಂತುಷ್ಟ : ಹೌದು.... ಹೌದು.... ನೀ ಹೇಳುವುದು ಸರಿ. ನಾನೇ ಬೇಗ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. (ಎಂದು ಆತುರಾತುರ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿ ಸಾಗುತ್ತಾನೆ).

* * *

ದೃಶ್ಯ – 4

(ಕುರಂಗಿಯ ಚಿತ್ರಶಾಲೆ. ಮಣಿ ಖಚಿತವಾದ ತೂಗುಯ್ಯಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತೂಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಮುಖದಲ್ಲಿ ದುಃಖ, ದುಗುಡ, ಆತಂಕಭಾವ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ನಳಿನಿಕಾ ಕುರಂಗಿಗೆ ಗಾಳಿ ಹಾಕುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದಾಳೆ.)

ಕುರಂಗಿ : (ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಡುತ್ತಾ) ನಳನಿಕಾ.... ಈಗೇನು ಮಾಡುವುದು?.... ನಮ್ಮ ಹಣೆ ಬರಹವೆ ಹಣೆ ಬರಹ! ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ಹೇಗೋ ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಆತನ ಸಹವಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಏನಾದರೂ ಉಪಾಯ ಯೋಚಿಸಬೇಕಲ್ಲ.

ನಳಿನಿಕಾ : (ಗಾಬರಿಯಿಂದ) ಸಖಿ... ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸುದ್ದಿ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?

ಕುರಂಗಿ : (ಬೆಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದು) ಮತ್ತೇನು ಸುದ್ದಿ ತಂದೆಯೇ....ಮೊದಲೇ ಹೆದರಿದವನ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪೆ ಎಸೆದ ಹಾಗೆ!.... ಈಗ ಬಂದಿರುವ ಸುದ್ದಿಗಳಿಂದಲೇ ಪ್ರಾಣ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ನೀನು ಬೇರೆ ಮತ್ತೇನನ್ನೋ ಹೇಳುವಂತಿದೆ.... ಒಂದು ವೇಳೆ.... ಸೌವೀರ ಮಹಾರಾಜನ ಪ್ರಿಯ ಪುತ್ರ ವಿಷ್ಣುಸೇನನು ಪತ್ತೆಯಾದನೋ ಹೇಗೆ?

ನಳಿನಿಕಾ : ಮಹಾರಾಜರು ದೇಶದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಶೋಧಿಸಲು ಹೇಳಿರುವರು. ಆದರೂ ಅವರ ಕುಟುಂಬದ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ಇನ್ನೂ ಪತ್ತೆಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಕುರಂಗಿ : ಅಮ್ಮಯ್ಯ.... ಹೆದರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲೆ.... ಅವರೆಂದೆಂದಿಗೂ ದೊರೆಯದಿರಲೆಂದು ದೇವರಿಗೆ ಹರಕೆ ಹೊರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿರುವವನ ಹೆಸರು ಕುಲ ಗೋತ್ರಗಳು ಒಂದೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ತಿಳಿಯುವ ಬಯಕೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಪವಿತ್ರ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಜಾತಿ, ಕುಲ, ಗೋತ್ರಗಳ ಮಡಿವಂತಿಕೆಯೇಕೆ? ಆದರೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಹಾರಾಜರ ಗಮನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಪ್ರೀತಿಯ ವಿಚಾರ ಬಂದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೇ ಮಗಳೆಂಬ ಅಭಿಮಾನವಿದ್ದರೂ ಊರು, ಕೇರಿ, ಕುಲ ಗೋತ್ರಗಳು ತಿಳೀದವನಿಗೆ ಖಂಡಿತ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ನಳನಿಕಾ : ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆ ಹರಿಯಲಾರದು. ಶತಾಯಗತಾಯ ನಿಮ್ಮ ಮದುವೆ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ ಸೌವೀರದ ಯುವರಾಜನೊಂದಿಗೇ. ಮಹಾರಾಣಿಯವರಂತೂ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡು ರಾಜವಂಶಗಳು ಈ ಬಂಧುತ್ವದಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಲಗೊಂಡು ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ರಾಜ್ಯಭಾರ ಸಾಗುವುದೆಂಬ ಬಲವಾದ ನಂಬಿಕೆ. ಜೊತೆಗೆ ಸೋದರಿಕೆಯ ನಂಟು ಬೇರೆ!

ಕುರಂಗಿ : ಏನಾದರೇನಂತೆ. ಆತನಂತೂ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರ. ನನ್ನಂತರಂಗವೆ ನನಗೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯತಮನ ಸಂಬಂಧ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರದ್ದು. ನೀನೇ ನೋಡುತ್ತಿರು.

ನಳಿನಿಕಾ : ಒಂದು ವೇಳೆ ಯುವರಾಜರು ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಾಡುವುದೇನು? ನಿಮ್ಮ ಗಾಂಧರ್ವ ವಿವಾಹದ ಸುದ್ದಿ ಬಯಲಾದರೆ ಪರಿಣಾಮ ಗಳೇನಾಗುವುವೋ.... ಊಹಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.... ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ದಾರಿ.

ಕುರಂಗಿ : (ಕುತೂಹಲದಿಂದ) ಯಾವುದದು ದಾರಿ ಹೇಳೇ ಬೇಗ.

ನಳಿನಿಕಾ : ಈ ಸಲ ಆತ ಬಂದಾಗ ಆತನ ಹುಟ್ಟು ಪೂರ್ವೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಉಪಾಯಾಂತರದಿಂದ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೋ. ಒಂದು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ರಾಜವಂಶದವನೇ ಆದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುಗಳು ಸ್ವತಃ ನಿಮ್ಮ

ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಲೂಬಹುದು. ರಾಜವಂಶದವನಲ್ಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವನೊಟ್ಟಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಓಡಿ ಹೋಗು. ಉಳಿದಿರುವುದು ಇವೆರೆಡೇ ದಾರಿಗಳು!!

ಕುರಂಗಿ : ನನ್ನ ಅನುಮಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಆತ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ರಾಜಪುರುಷನೇ. ದೇವತೆಗಳನ್ನೇ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವ ಸೌಂದರ್ಯ. ವಿಶಾಲ ವಕ್ಷಸ್ಥಳ. ಆನೆಯ ಸೊಂಡಿಲಿನಂತಹ ವೀರಬಾಹುಗಳು. ಮಿಂಚನ್ನೇ ಹೀಗಳೆವ ಕಣ್ಣ ಹೊಳಪು. ನಯನ ಮನೋಹರವಾದ ಭ್ರೂವಿಲಾಸ. ಅಲೆ ಅಲೆಯ ದಟ್ಟ ಕೂದಲು... ಓಹ್ ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಹೋದಲ್ಲಿ ಈ ಸರ್ವಾಂಗ ಸುಂದರನ ವರ್ಣನೆಗೆ ಈ ನಾಲಗೆ ಸಾಲದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಜನ್ಮವೂ ಸಾಲದೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ನಳಿನಿಕಾ : ನೀನು ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯೇ, ಯಾವ ಹೆಣ್ಣೇ ಆದರೂ ಅಂತಹ ಸುಂದರ ಪುರುಷನಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿಯೇ ಸೋತು ಶರಣಾಗುವುದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ಸುಂದರ ಪುರುಷ. ವಜ್ರದೇಹಿಯುವಕ ದೊರೆಯಲಾರ.... ನಿಜ.... ಆದರೆ ಕುಂತಿಭೋಜರ ಅಳಿಯನಾಗಲು ಇವಿಷ್ಟೇ ಸಾಲವಲ್ಲ.... ಉತ್ತಮ ಕುಲವಂಶಗಳೂ ಅಗತ್ಯವಲ್ಲವೇ?

ಕುರಂಗಿ : ನಳಿನಿಕಾ.... ಇಷ್ಟು ದೂರ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಸಹಕರಿಸಿ ಈಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ, ವಂಶ, ಕುಲ ಅಂತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲ. ಮೊದಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಬಗೆಯ ಶಂಕೆಗಳನ್ನೊಡ್ಡಿ ನನ್ನನ್ನು ತಡೆದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಳಿನಿಕಾ : ನೀನು ಹೇಳುವುದು, ನೀನು ತರ್ಕಿಸುವುದೂ ಎಲ್ಲ ಸರಿ. ಆದರೆ ಆಗ ನಿನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಗಾಭರಿಗೊಂಡು ನಿನ್ನ ಸುಖ, ಸಂತೋಷವನ್ನಷ್ಟೇ ಬಯಸಿದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದೆವು.... ಈಗಲೂ ನಿನಗೆ ಬಂದ ಅನುಮಾನವೇ ನನ್ನಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ.... ರಾಜವಂಶದವನೇ ಆಗಿದ್ದು, ಏನನ್ನೋ ಮರೆಮಾಚುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಏನಾದರೂ, ಯಾವುದಾದರೂ ರಾಜಕೀಯ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಹೀಗೆ ವೇಷಾಂತರದಲ್ಲಿ ಇರುವರೇನೋ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಕುರಂಗಿ : ಅಬ್ಬ! ನಳಿನಿಕಾ. ನಿನ್ನ ಈ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಸತ್ಯವೇ ಆದಲ್ಲಿ... ಓಹ್.... ನಿನಗೆ ಕನಕಾಭಿಷೇಕವನ್ನೇ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.... ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ನಾನು

ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ನೋಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅದೇನೇನೋ ನೆಪಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡಿ ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ.... ಏನಾದರಾಗಲಿ ನಾನಂತೂ ಗಾಂಧರ್ವ ವಿಧಿಯಿಂದ ವರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. (ವಸುಮಿತ್ರೆಯ ಪ್ರವೇಶ)

ವಸುಮಿತ್ರೆ : ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ.

ಕುರಂಗಿ : ಏನು ವಸು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ನಮಗೆ ತಂದೆಯವರಿಂದ ಏನಾದರೂ ಸಂದೇಶವಿದೆಯೇ?

ವಸುಮಿತ್ರೆ : ರಾಜಕುಮಾರಿ, ರಾಜಮಾತೆಯವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಈಗಲೇ ಅವರ ಕೋಣೆಗೆ ಬರಲು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬನಾರಸದಿಂದ ರಾಜಪರಿವಾರ ಬಂದಿದೆ.

ನಳಿನಿಕಾ : ಬನಾರಸದಿಂದ ರಾಜಪರಿವಾರ!.... ಅಂದರೆ ಜಯವರ್ಮರೂ ಬಂದಿದ್ದಾರೇನು?

ಕುರಂಗಿ : (ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತಾ).... ವಸುಮಿತ್ರೆ.... ಜಯವರ್ಮರು ಬಂದಿರುವ ಕಾರಣವೇನಾದರೂ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ?

ವಸುಮಿತ್ರೆ : ಕಾರಣ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಾದರೂ, ಕುಂತಿಭೋಜ ಮಹಾರಾಜರು ಯಾವುದೋ ತುರ್ತು ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಕರೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರಂತೆ.

ಕುರಂಗಿ : ನಳಿನಿಕಾ ಇದರಲ್ಲೇನೋ ನಿಗೂಢವಿದೆ. ನೀನು ಹೋಗಿ ಉಪಾಯಾಂತರದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುವೆಯಾ? ವಿಷ್ಣು ಸೇನ ಯುವರಾಜರು ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಪತ್ತೆಯಾಗದಿರಲು ಕಡೆಯ ನಿರ್ಣಯವೆಂದು ಈ ರಾಜಪರಿವಾರವನ್ನು ಕರೆಸಿರಬಹುದೇನೋ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ.

ನಳನಿಕಾ : ಇದ್ದರೂ ಇದ್ದೀತು. (ಏಕಾಂತವಾಗಿ, ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ) ಆದರೆ ನೀನು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ವಿವಾಹವಾಗಿರುವೆಯಲ್ಲ. ಈಗೇನಾಗುವುದು?

ಕುರಂಗಿ : ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನಿರು ನಳೀನಿಕಾ (ಗುಟ್ಟಾಗಿ) ಈ ಒಂದು ದಿನ ಕಾಯೋಣ ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ನೀ ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿಬಿಡೋಣ. (ಪರಾರಿಯಾಗಿ ಬಿಡೋಣ) ಈಗ ಉಳಿದಿರುವುದು ಅದೊಂದೇ ದಾರಿ... ವಸುಮಿತ್ರೆ ಈಗ ನೀನು ಹೋಗು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ತಾಯಿಯವರ ಬಳಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳು.

ವಸುಮಿತ್ರೆ : ಅಪ್ಪಣೆ ರಾಜಕುಮಾರಿ (ಹೋಗುವಳು)

ಕುರಂಗಿ : ತ್ವರೆ ಮಾಡು ನಳಿನಿಕಾ.... ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಲೆದಂಡ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. (ದುಃಖಿಸುತ್ತಾ) ಓ ದೈವವೇ.... ಎಂತಹ ಸಂದಿಗ್ಧ!!... ಮನಃಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸಿ, ವರಿಸಿರುವ ಈತನನ್ನು ಮರೆತು ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ. ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಆತನ ಬಗೆಗಿನ ಪ್ರೀತಿ ಉಕ್ಕುವ ಸಮುದ್ರದಂತೆ ವೃದ್ಧಿಸುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಅದೇನು ನನ್ನ ಹಣೆ ಬರಹವೋ ಕಾಣೆ.... ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯವೆಂದಾದರೂ ಸುಳ್ಳಾಗಬಹುದೇ? ನನ್ನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯಂತೂ ಜ್ಯೋತಿಷಿಗಳು ತಂದೆಯವರಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭವಿಷ್ಯ ನುಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ವಲಕ್ಷಣ ಸಂಪನ್ನನೂ, ಭೂಲೋಕದ ಇಂದ್ರನಂತಿರುವವನು ಅಪರಮನ್ಮಥನಂತಹವನು. ವರಪ್ರಸಾದಿಯಾದ ಸಕಲ ಗುಣಯುಕ್ತ, ಉತ್ತಮ ಕುಲೋತ್ತಂಗನಾದ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನೇ ವರಿಸುತ್ತಾಳೆಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕುಲ, ಗೋತ್ರಗಳೇ ಇಲ್ಲದ ಅಪರಿಚಿತ ಸುಂದರ ಪುರುಷನನ್ನಷ್ಟೆ ಒಲಿದು ವರಿಸಿದ್ದೇವೆ. 'ಗ್ರಹಗತಿಗಳು' ಅದ್ಭುತವಾಗಿವೆ. ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳು ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು ಅಷ್ಟೇ.... ನೀವು ಬಯಸಿದ ರಾಜಕುಮಾರರನ್ನೇ ವರಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಇದು ಖಂಡಿತ. ನನ್ನ ಈ ಮಾತು ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನೇ ನುಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದನ್ನು ನಂಬುವುದು ಯಾರನ್ನು ನಂಬುವುದು?.... ನನಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ತೋಚುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿಧಿಯೇ ನನ್ನ ಮನೋಕಾಮನೆಯನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸು. ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾದಲ್ಲಿ ಆತನೇ ನನ್ನ ಪಾಲಿನ ದೈವವಾಗಲಿ... ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಸಾವೇ ನನಗೆ ಶರಣು.

ನಳಿನಿಕಾ : ಗೆಳತಿ... ಇಷ್ಟಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಅಧೀರಳಾದರೆ ಹೇಗೆ? ಎಲ್ಲವೂ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಗುವುದು. ಸುಮ್ಮನೆ ದುಃಖಿಸಬೇಡ... ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಾನು ನಿಮಗೊಂದು ಉಪಾಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ... ನೀವು ಪೀತಿಸುವ ಆ ಯುವಕನ ಗೆಳೆಯ ಸಂತುಷ್ಟ ಅದೇ ಆ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಇದ್ದಾನಲ್ಲ. ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೇಗಾದರೂ ಉಪಾಯಾಂತರದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಳೆದು ತಂದು ಮಾತನಾಡಿಸಿ ತಿಂಡಿ ತಿನಿಸುಗಳ ಆಮಿಷವೊಡ್ಡಿ ಉಬ್ಬಿಸಿ ಮರುಳಗೊಳಿಸಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಉಣಬಡಿಸುತ್ತಾ ಒಂದೊಂದೇ ಭಕ್ಷ್ಯ ನೀಡುವುದರೊಂದಿಗೆ

ಒಂದೊಂದೇ ವಿವರಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೊರಗೆಡವಿಸಬಹುದು. ಊಟದ ಉನ್ಮತ್ತತೆಯಲ್ಲಿ ಗುಟ್ಟುಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೊರ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತವೆ. ಈ ಆಲೋಚನೆ ಖಂಡಿತ ಸಫಲವಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ. ಇವತ್ತೆ ಹೋಗಿ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಈ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಬರುತ್ತೇನೆ.

ಕುರಂಗಿ : ಆತನಿಂದ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವಿವರಗಳು ಸಿಗಬಹುದು ಎನಿಸುವುದೇ ನಳಿನಿಕಾ? (ಅನುಮಾನ)

ನಳಿನಿಕಾ : ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನೀನು ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿರು

ಕುರಂಗಿ : ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಆತನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗು. ತಾಯಿಯವರನ್ನು ಕಾಣಲು ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಹಿರಿಯರ ಮಾತನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸಬಾರದಲ್ಲ... ಆದರೆ ಒಂದೇ ಚಿಂತೆ.... ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಏನೇನನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುವುದೋ–ಎಂದು

ನಳಿನಿಕಾ : ಬಾ ರಾಜಕುಮಾರಿ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಧೂಲಿಕಾಗೂ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ ಅವಳನ್ನೂ ಜೊತೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆ. (ಹೋಗುವರು.)

* * *

ಅಂಕ – 3

ದೃಶ್ಯ – 1

(ಕುಂತಿಭೋಜನ ಸಭೆ. ಮಂತ್ರಿ ಕೌಂಡಿನ್ಯ ಮತ್ತು ಅಂತಃಪುರದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣಾ ಮಂತ್ರಿ ಭೂತಿಕಾ ಆಸೀನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕುಂತಿಭೋಜನ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಚಿಂತೆಯ ಗೆರೆಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ.)

ಕುಂತಿಭೋಜ : ಮಹಾಮಂತ್ರಿಗಳೇ ನಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಸಫಲವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಉಳಿದಿರುವುದು ಜಯವರ್ಮರಿಗೇ ನಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಧಾರೆ ಎರೆದು ಕೊಡುವುದೇ ನಿಶ್ಚಿತವಾದಂತಾಯಿತು.

(ಜಯದ ಎಂಬ ಪ್ರತಿಹಾರಿಯ ಪ್ರವೇಶ)

ಜಯದ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ.... ಸೌವೀರ ದೇಶದಿಂದ ಸಂದೇಶವಾಹಕರೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಲು ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಂತಿಭೋಜ : (ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ) ಏನೆಂದೆ ಪ್ರತಿಹಾರಿ? ಸೌವೀರದೇಶವೆಂದೆಯಾ? ಹೆಸರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡೆ ತಾನೇ?

ಜಯದಾ : ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಭು. ತಮಗೆ ಅನುಮಾನವೇ ಬೇಡ.

ಕುಂತಿಭೋಜ : (ಉತ್ಸಾಹ ಕಾತುರತೆಯಿಂದ) ಹಾಗಾದರೆ ತಡಮಾಡದೆ, ಕೂಡಲೇ ಗೌರವದಿಂದ ಕರೆದು ತಾ.

ಜಯದಾ : ಅಪ್ಪಣೆ ಪ್ರಭು. (ಎಂದು ಹೊರಟು ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಶವಾಹಕನ ಜೊತೆಗೆ ಮರುಳುತ್ತಾನೆ.)

ಸಂವಾಹಕ : (ತಲೆಬಾಗಿಸಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ) ವೈರಾಂತ್ಯದೇಶದ ಅನುಪಮಗುಣ ಶೀಲರಾದ ಮಹಾಪ್ರಭು ಕುಂತಿಭೋಜರಿಗೆ, ಸೌವೀರದ ಮಹಾಮಂತ್ರಿಗಳ ವಿಜ್ಞಾಪನೆ... (ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ)

ಕುಂತೀಭೋಜ: (ಆತುರಪಡಿಸುತ್ತಾ) ಹೇಳು ಹೇಳು ವಿಜ್ಞಾಪನೆ ಎಲ್ಲಾ ಒತ್ತಟ್ಟಿಗಿರಲಿ. ನೇರವಾಗಿ ವಿಷಯ ಏನೆಂದು ತಿಳಿಸು. ಕೇಳಲು ಮನಸ್ಸು ತುಡಿಯುತ್ತಿದೆ.

ಸಂ.ವಾಹಕ : ಪ್ರಭು ಸೌವೀರದ ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸಕುಟುಂಬ ಸಪರಿವಾರ ಸಮೇತ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದಲ್ಲಿ ಇರುವರೆಂದು ಗುಪ್ತಚಾರರಿಂದ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದರು. ಜೊತೆಗೆ ಈ ರಾಯಸವನ್ನು ಕಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಒಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. (ಎಂದು ನಡುವಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪತ್ರದ ಸುರುಳಿಯನ್ನು ಭೋಜರ ಕೈಗೆ ನೀಡುವರು)(ಕೌಂಡಿನ್ಯರು ಪತ್ರದ ಸುರುಳಿಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಓದುವರು.)

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ಮಹಾಪ್ರಭು. ಈತ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಇದರಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದಲ್ಲಿ ವೇಷಾಂತರದಲ್ಲಿ, ಇರುವುದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಕೆಲವು ಸುಳುಹುಗಳನ್ನು ನೀಡಿ, ಅವರನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಹುಡುಕಿಸಬೇಕೆಂದು ಸವಿನಯವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಗೌರವವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಎರಡೂ ರಾಜಕುಟುಂಬಗಳು ಬೀಗರಾಗಿ ಬೆಸೆಯಬೇಕೆಂತಲೂ ಹಾರೈಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಂತಿಭೋಜ : ಮಹಾಮಂತ್ರಿಗಳ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಹಾಲು ಜೇನುಂಡಾಯಿತು. ಈ ಸಂಭ್ರಮದ ಸುದ್ದಿ ನನಗೆ ಅರಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಅಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಿದೆ. (ಸಂದೇಶ ವಾಹಕನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ) ನಿಮ್ಮ ಮಹಾಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸು.... ಅವರನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಲು ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆಂದು. ಹಾಗೆಯೇ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಗೌರವಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸು.... ಅಯ್ಯಾ, ಇಂತಹ ಸಂತೋಷದ ಸುದ್ದಿ ತಂದು ಬಹಳ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ ನಿನಗೆ.... ತಗೋ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಕಾಣಿಕೆ. (ಎಂದು ಕೊರಳಿನ ಹಾರ ತೆಗೆದುಕೊಡುವನು. ಸಂದೇಶವಾಹಕ

ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕಣ್ಣೊತ್ತಿಕೊಂಡು).... ಧನ್ಯನಾದೆ ಪ್ರಭು.... ಇನ್ನು ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆಯೇ ಪ್ರಭು?

ಕುಂತಿಭೋಜ : ಹೋಗಿ ಬಾ.... ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲಿ. ಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮರಮನೆಯ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದು ಹೋಗು? (ಸಂದೇಶವಾಹಕನ ನಿರ್ಗಮನ)

ಕುಂತಿಭೋಜ : (ಭೂತಿಕಾರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ನೋಡಿ. ಈ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಿರುವ ಕೆಲವು ಸುಳುಹುಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗುಪ್ತಚಾರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಬಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಹುಡುಕಿಸಿ. ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಹಾರಾಜ ದೊರೆತರೂ ದೊರೆಯಬಹುದು.

ಭೂತಿಕಾ : ಅಪ್ಪಣೆ ಪ್ರಭು. ಸಮಯ ಕೂಡಿ ಬಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆಯೇ ನಾವು ಬಯಸುವುದೆಲ್ಲವೂ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಇದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಬಂದು ಬೀಳುವುದು. ನಾವು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವವರು ನಮ್ಮ ನಡುವಿನಿಂದಲೇ ಎದ್ದು ಬಂದು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಬಹುದು. ವಿಧಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದು. ಅದರ ಅದ್ಭುತವಾದ ಆಟಗಳ ಮುಂದೆ ನಮ್ಮದೇನಿದೆ?..... ಬೆಟ್ಟದಂತೆ ಎರಗುವ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲ ಮಂಜಿನಂತೆ ಕರಗಿ ಹೋಗಬಹುದು.... ನನಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಕೂಡಿ ಬಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮಗಳೇ ಕಾದಿರಬೇಕೆಂದು ಅಂತರಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಕುಂತಿಭೋಜ : ಭೂತಿಕಾ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ, ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳೆದದ್ದು ನಿಜವೇ ಆಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಿಸಿದರೆ ನಮಗಿಂತ ಬೇರೆ ಸುಖಿಗಳು ಇರಬಲ್ಲರೇ? ಸೌವೀರ ಮಹಾರಾಜರು ನಮ್ಮ ಆಪ್ತ ಗೆಳೆಯರೂ ಹೌದು; ಬಂಧುಗಳೂ ಹೌದು... ಅವರ ಪ್ರಿಯ ಪುತ್ರರಾದ ವಿಷ್ಣುಸೇನ ಯುವರಾಜರು ದೊರೆತರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಕುರಂಗಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಧಾರೆಯೆರೆದು ನಮ್ಮ ಬಂಧುತ್ವವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಬಲಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಆಸೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥ..... ಆತನಿಗಿಂತ ತಕ್ಕವರ ನಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ಪ್ರಭು. ಇನ್ನು ಕಳವಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲ. ಸದ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ? ನಿಮ್ಮ ಮನೋರಥಗಳೆಲ್ಲ ಫಲಪ್ರದವಾಗುವುವು. ಭೂತಿಕಾರಿಗೆ ಅನಿಸಿದಂತೆಯೇ

ನನಗೂ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ತಮಗೆ ಪ್ರಿಯಬಂಧು ದರ್ಶನವಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ ಪ್ರಭು. ಸೌವೀರ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಇಂದು ಸ್ವಪ್ನದರ್ಶನ ಮಾಡಿದೆ. ನನ್ನ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಳ್ಳಾಗದು. ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ. (ಎಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪೂರೈಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಂಚುಕಿಯ ಪ್ರವೇಶ.)

ಕಂಚುಕಿ : ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ. ಆಗಂತುಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ದರ್ಶನಾಭಿಲಾಷಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ

ಕುಂ.ಭೋ : (ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೌಂಡಿನ್ಯರ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತ) ಆಗಂತುಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆ! ಯಾರಿರಬಹುದೋ ದೇವರೇ ಅ ಆಗಂತುಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಿಯಬಂಧುವೇ ಆಗಿರಲಿ (ಕಂಚುಕಿಗೆ) ಹೋಗು ತಡಮಾಡದೆ ಕರೆದು ತಾ....

(ಕಂಚುಕಿಯೊಡನೆ ಆಗಂತುಕನ ಪ್ರವೇಶ)

ಕಂಚುಕಿ : ಪ್ರಭು ಇವರೇ ಆ ಆಗಂತುಕ ವ್ಯಕ್ತಿ. ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಬಯಸಿದವರು.

ಆಗಂತುಕ : (ಸವಿನಯವಾಗಿ ಕೈಜೋಡಿಸಿ) ಕುಂತೀ ಭೋಜ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಆಪ್ತಗೆಳೆಯನ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಕುಂ.ಭೋಜ : (ಒಂದು ಕ್ಷಣದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದು) (ಗೆಳೆಯಾ!.... ಆಗಂತುಕನನ್ನು ಹಿಡಿಯಿಂದ ಮುಡಿಯುವರೆಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನೋವು ಮೂಡುವುದು) ಗೆಳೆಯಾ.... ಓ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಗೆಳೆಯಾ!.... ಪ್ರಿಯ ಬಂಧು!.... ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ನನಗೆ ಮೋಸಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ತಾನೇ!..... ನಾನು ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು ನಿಜವಾದಲ್ಲಿ.... ಧನ್ಯನಾದೆ.... ಧನ್ಯವಾದೆ... ಬಾ ಗೆಳೆಯಾ ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲೇಕೆ ನಿಂತಿರುವೆ? ನನ್ನನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಿ ನನ್ನ ಮನೋವೇದನೆಯನ್ನು ದೂರಮಾಡು. ಬಾ ಇಲ್ಲಿಯೆ ನನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಆಸೀನನಾಗು.

ಸೌವೀರದರಸ : ಬೇಡ ಗೆಳೆಯಾ.... ಅದಕ್ಕೆ ನಾನಿನ್ನೂ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ.... ಕಾಲವೂ ಒದಗಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ವಿಧಿ ಹತನಾದ ನಾನು ನಿನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕೆಡಿಸಲಾರೆ.

ಕುಂ.ಭೋಜ : ಸಂತೋಷದ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆಂತಹ ನಿರಾಶೆಯ ಮಾತುಗಳು? ಯಾರ ವಿಧಿ... ಯಾರನ್ನು ಕೇಡಿಸುವುದು? ಸುಮ್ಮನೆ ಬಾ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಮುರಿಯದಂತೆ ಮುಂದುವರೆಯಲಿ. ನಿನ್ನನ್ನು ಇನ್ನು

ಕವಿದಿರುವ ದುಗುಡವಾದರೂ ಎಂಥಾದ್ದು. ಗೆಳೆಯನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೇ? (ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನೀರವತೆ) (ಸೌವೀರದರಸನ ಕಣ್ಣಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕಂಬನಿಯ ಸಾಲು!).... ಅರರೇ!.... ಇದೇನಿದು ಕಂಬನಿ! ಛೀ! ಛೀ! ಸೌವೀರದೇಶದರಸನಿಗೆ ಕಂಬನಿ ಶೋಭೆಯಲ್ಲ!

ಸೌವೀರದರಸ : ಇಲ್ಲ ಮಿತ್ರ ನಿನ್ನ ಪುನದರ್ಶನದಿಂದ ಹತ್ತಿಕ್ಕಲಾಗದ ಆನಂದವೇನೋ ಆಗಿದೆ.... ಆದರೆ.... ಪುತ್ರ ಪ್ರೀತಿಗಿಂತ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಇಲ್ಲ? ಮಗನಿಗಾಗಿ ಅದುಮಿಟ್ಟು ಕೊಂಡ ಕಂಬನಿಯ ಕಡಲಿನ ಕಟ್ಟೆ ಆಪ್ತ ಬಂಧು ದರ್ಶನದಿಂದ ಒಡೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದಿದೆ ಅಷ್ಟೆ!

ಕುಂ.ಭೋಜ : (ಸಂದೇಹಿಸುತ್ತಾ) ಮಗ.... ದುಃಖ ಇದೆಲ್ಲಾ ಏನು? ಮಿತ್ರ ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಗದ ಒಗಟುಗಳಂತಿವೆ.

ಭೂತಿಕಾ : ಅದೇ ಪ್ರಭು ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಮಗನ ವಿಯೋಗ ಭಾರದಿಂದ ಕುಸಿದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಂ.ಭೋಜ : (ಅನುಮಾನದಿಂದ) ಅಂದರೆ.... ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದಿತ್ತು?

ಭೂತಿಕಾ : (ಅಪರಾಧಿ ಭಾವದಿಂದ) ಪ್ರಭುಗಳು ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು. ವಿವಶತೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿ, ಕೆಲವು ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಮರೆಮಾಚಿ ಇಡಲೇಬೇಕಾಯಿತಲ್ಲದೆ ತಾವು ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸಬಾರದು.

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ಪ್ರಭು ಈ ಅಪರಾಧದಲ್ಲಿ ನನ್ನದೂ ಭಾಗವಿದೆ. ನನ್ನ ಆದೇಶದಂತೆಯೇ ಭೂತಿಕಾರವರು ಈ ವಿವರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಮರೆಮಾಚಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸೋಣವೆಂದು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಇದೀಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರೊಂದಿಗೆ ತಾವು ನನ್ನನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು.

ಕುಂ.ಭೋಜ : ಕ್ಷಮಿಸುವುದೇನಿದೆ.... ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಒಳಿತನ್ನು ಊಹಿಸಿ, ನನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೆಂದೇ ನೀವು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿರುತ್ತೀರಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ... (ಸೌವೀರದರಸನಿಗೆ) ಹೇಳು ಗೆಳೆಯಾ... ಮಗನ ವಿಚಾರಚಾಗಿ ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ.... ಸವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸು. ನನ್ನ ಕೈಲಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಹುಡುಕಿಸೋಣ.

ಸೌವೀರದರಸ : ನಿನಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಗನ ಮೇಲಿನ ಮಮತೆ ಅಪಾರವಾದದ್ದು. ನನ್ನ ಆ ಬಲಶಾಲಿ ಸುಂದರ ಪುತ್ರನ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದೆ.... ಓಹ್

ಅವಿಮಾರಕ.... ನನ್ನ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರ ಈ ಮಧುರ ಸಮಾಗಮದ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವನೂ ಇಲ್ಲಿ, ನನ್ನೊಡನೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ.... ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕರುಬುವಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು... ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಆತ್ಮಜನನನ್ನು ನಿನ್ನ ಕಾಲಿಗೆರಗಿಸಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವಂತೆ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಭೂತಿಕಾ : (ಸ್ವಗತ) ಮಗನ ನೆನಪಿನಿಂದ ಬೇರೆಡೆಗೆ ಮರಳಿಸಬೇಕು ಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇದೇ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಗಿಳಿದು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.
(ಪ್ರಕಟ) ಪ್ರಭುಗಳೇ, ತಮಗೊದಗಿದ ಭಯಂಕರ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ತಾವು ಪಾರಾದದ್ದು ಹೇಗೆ? ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುಗಳು ಮಹಾರಾಣಿಯವರು ತಮ್ಮ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬಹಳ ಕಳವಳಗೊಂಡಿದ್ದರು.

ಕುಂ.ಭೋಜ : ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೆ!.... ಗೆಳೆಯನನ್ನು ಏನೊಂದು ವಿಚಾರಿಸಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ!

ಸೌವೀರದರಸ : ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಬಿಡು ಗೆಳೆಯಾ! ವಿಚಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಳಿದಿರುವುದಾದರೂ ಏನು? ಸೋಲು, ಅವಮಾನ, ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಎರಗಿ ಬಂದ ಆಘಾತಗಳು! ಅಲೆದಾಟ.... ಅಜ್ಞಾತವಾಸ.... ಒಂದೇ ಎರಡೇ!! ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ನಿನ್ನ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಸಂಚಕಾರ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ.

ಕುಂ.ಭೋಜ : ಅದೇನು ಮಿತ್ರ! ಹಾಗೆಂದರೇನು? ನಿಜವಾದ ಸ್ನೇಹಿತರ ಸತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆಯಾಗುವುದು ಸಂಕಟ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾನೇ?

ಸೌವಿರದರಸ : ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೇ ವಿಚಾರಿಸು. ಅವರು ನಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಸಾದ್ಯಂತವಾಗಿ. ಈ ಕ್ಷಣದವರೆಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಲ್ಲರು.

ಭೂತಿಕಾ : ಹೌದು ಪ್ರಭು.... ಮಾಡಬಾರದ ತಪ್ಪಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆವಿಧಿಸುವ ಋಷಿಗಳಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶೋಚನೀಯ. ಚಂಡಭಾರ್ಗವ ಋಷಿಗಳ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಹುಲಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂದು ಹಾಕಿತು.

ಕುಂತಿಭೋಜ : (ಅಚ್ಚರಿಯಿಂದ) ಹುಲಿಯಿಂದ ಶಿಷ್ಯ ಸತ್ತರೆ ಮಹಾರಾಜರಿಗೇಕೆ ಶಾಪ! ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆಯಲ್ಲ!!

ಸೌವೀರದರಸ : ಅದೇ ನನ್ನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯ! ಕಾಕತಾಳೀಯವೆಂಬಂತೆ ಅದೇ ದಿನ ನಾನು ಬೇಟೆಗೆಂದು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಹುಲಿ ಆತನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಆತ ಚೀತ್ಕರಿಸಿದ ಸದ್ದು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ಧಾವಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಶಿಷ್ಯನ ಸಾವಿನಿಂದ ಉದ್ವಗ್ನರಾಗಿದ್ದ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಬಿಲ್ಲುಬಾಣ ಹಿಡಿದು

ನಿಂತಿದ್ದ ನಾನೇ ಅಪರಾಧಿಯಂತೆ ತೋರಿದ್ದರಿಂದ ಸಿಡಿದೆದ್ದರು. ಸಂಯಮದ ಕಟ್ಟೆಯೊಡೆದು ಶಾಪದ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಬಾಣವೊಂದು ಬಂದು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಎರಗಿ ಬಿತ್ತು.

ಕುಂ.ಬೋಜ : ಹಾಗಾದರೆ ಮತ್ತೆ ನೀನೇನು ಮಾಡಿದೆ?

ಸೌವೀರದರಸ : ಕ್ಷಮಿಸು ಗೆಳೆಯ.... ನಾನೂ ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯನೇ ಅಲ್ಲವೇ, ಮುನಿಗಳ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಟ ಶಾಪ ಅವಾಚ್ಯ ಶಬ್ದಗಳು ನನ್ನನ್ನು ರೇಗಿಸಿತು. ನನ್ನ ರಕ್ತ ಕುದಿಯಿತು. ಸಹನೆ ಸತ್ತು ಹೋಯಿತು. ನಾನೂ ಆವೇಶದಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಂದ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಬಡಬಡಿಸಿದೆ. "ಮುನಿವರ್ಯ... ನಿಜವಾದ ಅಪರಾಧಿಯಾರೆಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಹೀಗೆ ಸಂಯಮ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಇಂದ್ರಿಯ ನಿಗ್ರಹಿಗಳೆನಿಸುವ ನೀವೇ ಹೀಗೆ ಅವಾಚ್ಯ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿ ಶಾಪದ ಬಿರು ನುಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಏನೆಂದು ಕರೆಯಬೇಕು. ನಿಗ್ರಹ ರಹಿತ, ಕೊಳೆತ ಮನಸ್ಸಿನ ಕ್ರೋಧಿ ಮುದಿ ಋಷಿಯೆಂಬುದೇ ನಿಮಗೆ ಅನ್ವರ್ಥ ಹೆಸರು; ಮೊದಲು ಮನೋನಿಗ್ರಹವನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ' ಎಂದೆ.

ಕುಂ.ಭೋಜ : (ದುಃಖದಿಂದ) ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಬಾರದಿತ್ತು. ಮಹಾಮಹಿಮಾವಂತರು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಲ್ಲರು.

ಸೌವೀರದರಸ : ಅದಲ್ಲೆವೂ ಸರಿಯೇ. ಆದರೆ ಉಪ್ಪು, ಹುಳಿ ತಿಂದು ಬೆಳೆಸಿದ ದೇಹ. ಸಿಟ್ಟು, ಸೆಡುವು, ರೋಷ ಆವೇಶಗಳೆಲ್ಲವೂ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ.... ಎರಗುವುದಕ್ಕೆ!! ನನ್ನ ನಿಷ್ಠುರ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಕೆಂಡ ಮಂಡಲನಾಗಿ... ನೀನು, ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಗ ಎಲ್ಲರೂ ಜಾತಿಭ್ರಷ್ಟರಾಗಿ, ದೇಶಾಂತರಿಗಳಾಗಿ ಬದುಕಿರಿ' ಎಂದು ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಶಪಿಸಿದ.

ಕುಂ.ಭೋಜ : (ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಡುತ್ತಾ) (ಸ್ವಗತ) ಹೂಂ! ಎಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಮಾತು ಎಂತಹ ಭಯಂಕರ ಪರಿಣಾಮದತ್ತ ದೂಡಿದೆ! ಎಲ್ಲವೂ ವಿಧಿ ವಿಲಾಸ!!

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ಮಹಾಪ್ರಭು.... ಏನೋ ಇವರ ಅದೃಷ್ಟ... ಸುಟ್ಟು ಭಸ್ಮವಾಗಲು ಶಪಿಸದೆ ಕೇವಲ ಜಾತಿ ಭ್ರಷ್ಟತೆಯ ಶಾಪವನ್ನಷ್ಟೆ ಕೊಟ್ಟರಲ್ಲ..!! ಇದಕ್ಕೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರದೋ ಒಬ್ಬರ ಗ್ರಹಬಲವೇ ಕಾರಣವಿರಬೇಕು.

ಕುಂ.ಭೋಜ : ಆಮೇಲೆ ಏನಾಯಿತು ಮಿತ್ರ?

ಭೂತಿಕಾ : ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡ ಮೇಲೆ ಮುನಿಯ ಮುನಿಸು ಕರಗಿರಬೇಕು ಅಷ್ಟೇ ತಾನೇ!!

ಸೌವೀರದರಸ : ಸರಿಯಾಗಿ ಊಹಿಸಿದೆ.... ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹದಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡು ಆತನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದೆ... ಶಾಪ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆ ಅಂಗಲಾಚಿದೆ.... ಅದೃಷ್ಟ!..... ಆತ ಕರಗಿದ.... ಒಂದು ವರುಷ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದರೆ.... ಶಾಪ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದೆಂದು ಪ್ರತಿನುಡಿದರು.... ಆಮೇಲೆ ನಗುನಗುತ್ತಲೆ.... ಹುಲಿಯಿಂದ ಸಾವಿಗೀಡಾಗಿ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಹೆಸರಿಡಿದು ಕೂಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು ಬಂದು ಗುರುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಅವರಹಿಂದೆ ಹೋದ.... ನಾನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಪವಾಡವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟೆ. ಮುನಿಗಳ ಮಹಿಮೆಗೆ ನಿದರ್ಶನವಿದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆ.

ಕುಂ.ಭೋಜ : ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು, ಮಹಾತ್ಮರ ಮನಸ್ಸು ಬೆಣ್ಣೆಯಂತೆ ಎಂದು.

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದರೆ ಬೆನ್ನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸಾಲು ಹಿಡಿದು ಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರರು, ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಹೊರತು, ಕಷ್ಟಗಳೇ ಬಾರದಂತೆ ತಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನುಳ್ಳವರಂತೂ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ! ಆದದ್ದಾಯಿತು. ಕವಿದ ಮೋಡಗಳು ಸರಿದು ಬದುಕಿನಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಮೂಡಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಸಾಕು.

ಸೌವೀರದರಸ : ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಯಿತು. ಕಳೆದ ನನ್ನ ಮಗ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟರೆ.... ಇನ್ನೊಂದರ ಆಸೆ ನನಗಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಭಾರ ಯಾವುದೂ ಬೇಡ. ಸಂಸಾರದೊಂದಿಗೆ ಸರಳ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಉಳಿದ ದಿನಗಳನ್ನು ಸವೆಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

ಕುಂ.ಭೋಜ : ಮಿತ್ರ, ನಿನ್ನ ಮಗ ವಿಷ್ಣುಸೇನ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಾನೆ..... ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ 'ಅವಿಮಾರಕ' ಎಂದೆಯೆಲ್ಲ.... ಅದು ಹೇಗೆ ಆ ಹೆಸರು ಬಂತಯ್ಯ!?

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಪ್ರಭು. ಯುವರಾಜರ ಸಾಹಸವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಲು ಅವಕಾಶಗಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಮ್ಮ ನಾಲಗೆಯ ಚಪಲವಾದರೂ ತೀರುತ್ತದೆ.... ಪ್ರಭು ಒಮ್ಮೆ ಧೂಮಕೇತು ಹೆಸರಿನ ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬ ಸೌವೀರ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಹಾಕಾರ

ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲಿನ ಆಸೆಯಿಂದ ಜನ ಮನೆ ಮಠ ಬಿಟ್ಟು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಓಡಿಹೋದರು. ಪ್ರಭುಗಳು ಭಯ, ಆತಂಕ ಅಸಹಾಯಕತೆಯಿಂದ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯರಾಗಿ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟರು. ಆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ಯಾರಿಗೂ ಧೈರ್ಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎದುರಿಸಲು ಒಂದು ನರಪಿಳ್ಳೆಯೂ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದ್ಯಾವುದರ ಗಮನವೇ ಇಲ್ಲದೇ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ತನ್ನೋರಗೆಯವರೊಡನೆ ಆಟದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರ ಯಾವುದೋ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಕಾವಲಿದ್ದವರ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಹೋಗಿ ರಾಕ್ಷಸನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಆಟದ ಗೊಂಬೆಯೊಡನೆ ಸೆಣಸುವಂತೆ ರಾಕ್ಷಸನೊಡನೆ ಸೆಣಸಾಡಿದ. ಕಡೆಗೆ ಮೇಕೆ ರೂಪಧರಿಸಿ ಮಾಯದಾಟಕ್ಕೆ ಇಳಿದ. ಸಣ್ಣ ಬಾಲಕ ಆ ಮೇಕೆಯನ್ನು ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ಗಿರ್ರನೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಒಗೆದು ಸಾಯಿಸಿದ. ಅಂದಿನಿಂದಲೆ ಅವನಿಗೆ 'ಅವಿಮಾರಕ' ಎಂಬುದು ಅನ್ವರ್ಥನಾಮವಾಯಿತು. ಆ ಬಾಲಕನಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಸಾಹಸವೇನೆಂದೇ ತಿಳಿಯದ ಮುಗ್ಧ ವಯಸ್ಸು!!

ಕುಂ.ಭೋಜ : ಭಲಾ ಭಲಾ..... ಇಂತಹ ಅಪರೂಪದ ಸಾಹಸಿ.... ಪುತ್ರನನ್ನು ಪಡೆಯುವುದೂ ಒಂದು ಮಹಾಭಾಗ್ಯವೇ ಸರಿ. ಮಿತ್ರ.... ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀನೊಬ್ಬ ಧನ್ಯಪುರುಷ.

ಸೌವೀರದರಸ : ಧನ್ಯತೆಯ ಮಾತು ಹಾಗಿರಲಿ. ಈಗ ನಾನು ಬಂದದ್ದು ನಿನ್ನ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆಯಲು. ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಗುಪ್ತಚರರಿದ್ದಾರೆ.... ಅವರನ್ನು ದೇಶದ ಎಲ್ಲಡೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ನನ್ನ ಪುತ್ರನನ್ನು ನನಗೆ ದಯಪಾಲಿಸು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯವನ್ನೇನೂ ನಿನ್ನಿಂದ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲಾರೆ.

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ಪ್ರಭುಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ಮಹಾರಾಜರ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಯುವರಾಜರನ್ನು ಹುಡುಕಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲ ಎಡೆಗಳಿಗೂ ಕಳಿಸಿಯಾಗಿದೆ. ರಾಜಕುಮಾರರು ಇಷ್ಟಾದರೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೋ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮಿಂದ ಅದೃಶ್ಯರಾಗಿರಬೇಕು.

(ಮಾತು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಜೋರಾಗಿ ಗಾಳಿ ಬೀಸುವುದು. ಜಗ್ಗನೆ ಬೆಳಕು ಮೂಡಿ ಮರೆಯಾಗುವುದು. ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆಗೆ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.)

ಕುಂ.ಭೋಜ : (ಭಯ, ತಲ್ಲಣಗಳಿಂದ) ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಇದೇನಿದು ವೈಪರೀತ್ಯ?..... ನಮ್ಮ ಮಾತಿಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ವಿಪರೀತಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲಿಯ ಸಂಬಂಧ.... ನನಗೆ ಗಾಭರಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಏನು ಅನಾಹುತವಾಗುವುದೋ ಎಂದು ಎದೆ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಸೌವೀರದರಸ : (ನೊಂದು) ಮಿತ್ರ... ನಾನು ಬಂದಗಳಿಗೆ! ಅನಿಷ್ಟವಾಗಿ ನಾನಿಲ್ಲಿ ನಿಂದೆನೇನೋ ಎಂದು ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಕುಂ.ಭೋಜ : ಛೇ!ಛೇ! ಬಿಡು ಗೆಳೆಯ.... ಆತ್ಮನಿಂದೆ ನಿನ್ನಂತಹವನಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಲ್ಲದು. ದೈವಶಕ್ತಿಯ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ಅರಿಯಲು ನಾವು ಅಸಮರ್ಥರು. ಆದದ್ದಾಗಲೀ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೋ ಕೆಟ್ಟದಕ್ಕೂ ನಾವು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಷ್ಟೇ?

ಆಶರೀರವಾಣಿ :ಹೇ ರಾಜನ್, ಚಿಂತೆ ಕಳವಳಗಳಿಗೆ ಇನ್ನು ಕಾರಣವಿಲ್ಲ. ದೈವಭೀತಿಗೆ ಇನ್ನು ಎಡೆಯಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆಲ್ಲರೂ ಶುಭೋದಯವಾಗಲಿದೆ.

ಸೌವೀರದರಸ : ಯಾರದೋ ವಾಣಿ. ನಮಗೆ ಆಪ್ತರಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಹೇ ದೈವವೇ ಅಲ್ಪರಾದ ನಮ್ಮ ಅರಿವಿಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡು ನಮ್ಮ ಸಂದೇಹಾಶ್ಚರ್ಯಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡು.

ಕುಂ.ಭೋಜ : ದೇವಪುರುಷ ನಮ್ಮನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಲೇಂದೇ ಬಂದ ನಿನಗೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಭಿವಂದನೆಗಳು. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕರುಣೆ ತೋರಿ ನಿನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವಂತಹವನಾಗು.

ಸೌವೀರದರಸ : ಹೌದು ದೇವ ಪುರುಷ..... ಅದೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ವಿದ್ಯಾಧರ : ಹೇ ರಾಜನ್.... ನಾನೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾಧರ ಹೆಸರಿನ ಗಂಧರ್ವ. ಆಗಾಗ ನಾನು ಗಂಧಮಾದನ ಪರ್ವತದೆಡೆಗೆ ವಿಹಾರಕ್ಕೆಂದು ಹೋಗುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. ಅಂತೆಯೇ ಇಂದೂ ನಾನು ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ತಮ್ಮ ವ್ಯಥೆಯ ಕತೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ತಾವು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರನಾದ ಅವಿಮಾರಕನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನಿಂದೇನಾದರೂ

ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದೇನೋ ಎಂದು ಊಹಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸಿ. ಯಾವರೀತಿ ತಮಗೆ ಸಹಕರಿಸಲಿ.

ಕು.ಭೋಜ : ಧನ್ಯರಾದೆವು ಗಂಧರ್ವರಾಜ. ನಾನು ಕುಂತೀಭೋಜ. ವೈರಾಂತ್ಯ ರಾಜ್ಯದ ದೊರೆ. ಈತನೇ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಬಂಧು; ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರ ಅಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಿಯಮಿತ್ರ ಅವಿಮಾರಕ ಯುವರಾಜರ ತಂದೆ, ಸೌವೀರದೇಶದ ಅರಸರು. ಇಂದಿಗೆ ಶಾಪ ವಿಮುಕ್ತವಾಗಿ ಸಂತೋಷ ಪಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪುತ್ರ ವಿಯೋಗದಿಂದ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಗತ್ತೆಲ್ಲ ಜಾಲಾಡಿದರೂ ಆತನ ಸುಳಿವೇ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ವಿದ್ಯಾಧರ : (ನಕ್ಕು) ಅರಮನೆಯಲ್ಲೇ ಅವಿತಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಊರೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಿದರೆ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ದೊರೆತಾನು? ನೀವೇನೂ ದುಃಖಿಸಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಅವಿಮಾರಕ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಜೀವಂತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಕನಸಗಳನ್ನೂ ಪೂರೈಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಕು.ಭೋಜ : ಸೌವೀರದರಸ (ಒಟ್ಟಿಗೆ) ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅವಿತುಕೊಂಡು....!! ದೇವಪುರುಷ .... ನೊಂದವರೊಂದಿಗೆ ಪರಿಹಾಸವಲ್ಲ ತಾನೇ?

ವಿದ್ಯಾಧರ : ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇದು ಪರಿಹಾಸವಲ್ಲ. ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಏನನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದೀರೋ, ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಯಾರ ವಿವಾಹವನ್ನು ಯೋಚಿಸಿದ್ದಿರೋ ಅವೆಲ್ಲವೂ ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಆಗಲೇ ನಿಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದಂತೆಯೇ ನಡೆದು ಹೋಗಿದೆ. ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರ ಪೂರ್ಣ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯದಂತೆಯೇ ಪರಸ್ಪರ ಅನುರಾಗದಿಂದ ಗಾಂಧರ್ವ ವಿಧಿಯಿಂದ ವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದಾಂಪತ್ಯ ಸುಖ ಸಂತೋಷಗಳಲ್ಲಿ ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಮರೆತು ನಿರಾಳವಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕುಂತಿಭೋಜ : (ಸ್ವಗತ) ಆಶ್ಚರ್ಯ!..... (ಪ್ರಕಟ) ಅಲ್ಲ ಒಂದು ಗಂಡು ಇರುವೆಯೂ ಸುಳಿಯಲಾಗದಂತೆ ಭದ್ರ ಕಾವಲಿರುವಾಗ ಹೇಗೆ ತಾನೇ ಅಂತಃಪುರ ಪ್ರವೇಶ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು?

ವಿದ್ಯಾಧರ : ರಾಜನ್ ಅವಿಮಾರಕನ ವಿಚಾರ ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದ್ದಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿ, ಧೈರ್ಯ ಚಾಣಾಕ್ಷತೆಗಳಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಅಂತಃಪುರ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ನಂತರ ನಾನು ನೀಡಿದ ಅಂಗುಲೀಯಕದ ನೆರವಿನಿಂದ ಅದೃಶ್ಯ ರೂಪದಿಂದ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರಣಯ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದ.

ಸೌವೀರದರಸ : ಇದೆಲ್ಲ ತಮಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಿತು?

ವಿದ್ಯಾಧರ : ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಒಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು (ಕುಂತಿಭೋಜನಿಗೆ) ಮದಿಸಿದ ಆನೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಸಾಹಸಿ ಯುವಕ ರಕ್ಷಿಸಿದ. ತನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ ಆ ಯುವಕನ ರೂಪ ಲಾವಣ್ಯ ಸಾಹಸಗಳಿಗೆ ಮಂತ್ರ ಮುಗ್ಧಳಾದ ಆಕೆ ತನ್ನ ಸಖಿಯರ ನೆರವಿನಿಂದ ಪ್ರೇಮಾಭಿರಾಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಆ ಯುವಕರನ್ನು ಗೆದ್ದು ಆತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡಳು. ಪ್ರೀತಿ, ಪ್ರಣಯಗಳು ಕಡೆಗೆ ವಿವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯಿತು. ಕಳ್ಳನಂತೆ ಕದ್ದು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗೆಳೆಯ ಒಮ್ಮೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬೀಳುವುದರಲ್ಲಿದ್ದು ಹೇಗೋ ಗಂಡಾಂತರದಿಂದ ಪಾರಾಗಿ, ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಸಂಧಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಭಾವನೆ ಬಲಿತು, ಹತಾಶೆ, ನಿರಾಶೆಗಳಿಂದ, ಭಗ್ನ ಮನಸ್ಕನಾಗಿ, ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲೆ ವಿರಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಆತನ ಅಂತರಂಗದ ಅಳಲ ಮೊರೆ ನನ್ನನ್ನು ತಟ್ಟಿತು. ಇಳಿದು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಸತ್ಯ ತಿಳಿಯದಿರಲು, ನನ್ನ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಮಸ್ತವನ್ನೂ ಅರಿತು ಆತನ ನೆರವಿಗಿರಲೆಂದು ಮಂತ್ರದುಂಗುರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆ, ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ ಕೇಳಿದಾಗ, ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹದ ಸ್ಪಷ್ಟ ಕಲ್ಪನೆಯಾದಾಗ ಇನ್ನಷ್ಟು ಮನಬಿಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡಿದ. ಅವರಿಗೆರಗಿದ ಶಾಪ, ರಾಜ ಭ್ರಷ್ಟತೆ, ಅಜ್ಞಾತವಾಸ.... ಕುರಂಗಿಯ ಪ್ರಥಮ ಸಂದರ್ಶನ, ಪ್ರೇಮ, ಪ್ರೀತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡ. ಕುರಂಗಿಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೇಮಾಧಿಕ್ಯ ಮತ್ತು ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ತಲುಪುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಿದಾಗ ತಾನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಆಲೋಚಿಸಿದ್ದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿ, ಉಂಗುರದ ನೆರವಿನಿಂದ ಕುರಂಗಿಯನ್ನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ತಲುಪಿ ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಣಯ ಸುಖದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಆಶಿಸಿದೆ.

ಕುಂತಿಭೋಜ : ಹುಂ! (ನಿಟ್ಟುಸಿರು) ದೈವದಾದೇಶ ಇಂತಿರಲು ನಾವೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯ?.... ಆದರೆ ಕುರಂಗಿಯನ್ನು ಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ಧಾರೆ ಎರೆದು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ನೀಡಿದ ವಚನದ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು? ಸುದರ್ಶನೆಗೆ ಈ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಳಿ? ತನ್ನ ಮಗನ ಮದುವೆಯ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಮೈ ಮರೆತಿರುವ ಆಕೆಗೆ ಇದು ತಿಳಿದರೆ ಅವಳೇನೆಂದುಕೊಂಡಾಳು?

ಸೌವೀರದರಸ : ಮಿತ್ರ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸೋಣ. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದಾನೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯೇ ನಮಗೊಂದು ಸಂತೋಷ ತಂದಿದೆ. (ವಿದ್ಯಾಧರನೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ) ಪೂಜ್ಯರೇ ತಮ್ಮ ಅನುಗ್ರಹ, ಪ್ರೀತಿ, ವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದಾಗಿ ಇಂದು ನನಗೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಅಮೂಲ್ಯ ನಿಧಿ ದೊರಕಿದಂತಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮೀಋಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೆಂಬುದೇ ತಿಳೀಯದಾಗಿದೆ.

ವಿದ್ಯಾಧರ : ಇಷ್ಟೊಂದು ದೀನರಾಗಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನದೂ ಸ್ವಾರ್ಥವಿದೆ. ನನಗೂ ಒಬ್ಬ ಪರಾಕ್ರಮಿ, ದೈವಾಂಶ ಸಂಭೂತ, ಸಜ್ಜನ ಮಿತ್ರನು ದೊರೆತದ್ದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯವೇನಲ್ಲ!

ಕುಂ.ಭೋ : ಎಂತಹ ಮಾತನಾಡಿದಿರಿ! (ಹೆಮ್ಮೆ) ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳುವುದು, ಸಜ್ಜನರಾದವರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಜ್ಜನಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪ ತಿಳೀಯಲು ಸಾಧ್ಯ ಎನ್ನುವುದು. ಉದಾರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಮಹಾನರೂ ಆಗಿರುವುದರಿಂದಲೇ ನೀವು ಮಾಡಿದ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯದಂತೆ ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇರಲಿ, ಇಂದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದು ನಮ್ಮ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಕೃಪೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ವಿದ್ಯಾಧರ : ಹೇ. ರಾಜನೇ, ತಮ್ಮ ಆಹ್ವಾನಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಂತುಷ್ಟನೇನೋ ಹೌದು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಅವಸರದ ಕೆಲಸವಿದೆ. ಕಾಲ ವಿಳಂಬಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ... ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ, ಅವಿಮಾರಕನ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದೆ ಬರುತ್ತೇನೆ.... ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮಂಗಳವಾಗಲಿ.... (ಕತ್ತಲು.... ಕೇವಲ ಯಕ್ಷನ ಮೇಲೆ ತೀಕ್ಷ್ಣ ಬೆಳಕು.... ಮುಂದೆ ಕತ್ತಲು.... ಮತ್ತೆ ಬೆಳಕು.... ಯಕ್ಷ ಕ್ರಮೇಣ ಅದೃಶ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ)

ಭೂತಿಕಾ : ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಎಂತೆಂತಹ ಮಹಾನುಭಾವರು, ಮಹೋಪಕಾರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ!!

ಕುಂ.ಭೋ : ಹೌದು ಮಂತ್ರಿಗಳೆ ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ನಿಜ. ಇಂದು ನಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗದಿದ್ದ ಪರ್ವವೊಂದು ಆಗಮಿಸಿದೆ. ಋಣವೆನ್ನುವುದು ಹೇಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೂ ತಮಗರಿವಿಲ್ಲದಂತೆಯೇ ಪರಸ್ಪರ ಬಂಧಿಸಿದೆ ನೋಡಿ!!

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ಮಹಾಪ್ರಭು, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಖಾಂತವಾಯಿತು. (ಭೂತಿಕಾರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ತಾವು ಬೇಗ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು

ರಾಣಿವಾಸದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಅಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಯೆಂಬುದನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿ. (ಕುಂ. ಭೋಜನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ಆಗಬಹುದಲ್ಲವೇ ಪ್ರಭು?

ಕುಂ.ಭೋ : (ನಗುತ್ತಾ) ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ, ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಪೂರ್ಣ ಭರವಸೆಯಿದೆ. ನೀವು ಹೇಳಿದ್ದೇ ನೀತಿ. ನಡೆದದ್ದೇ ರೀತಿ... ನಾವೂ ನಮ್ಮ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಕಂಡು ವಿಷಯ ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರೂ ತುಂಬಾ ಆತಂಕದಿಂದಲೇ ಇದ್ದರು. ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಾಯಿಸಿ ತಲ್ಲಣಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಈ ಸಂತಸದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವರ ದುಗುಡದ ಕಾರ್ಮೋಡಗಳನ್ನು ದೂರ ಮಾಡೋಣ. ಜೊತೆಗೆ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಪರಾಮರ್ಶಿಸಿ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಬರೋಣ.... (ಸಭೆಯನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ) ಗೌರವನೀಯರಾದ ಹಿರಿಯ ಕಿರಿಯ ಸಭಾಸದರೇ, ಇಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೀವು ಬಲ್ಲಿರಿ.... ರಾಜಕುಟುಂಬದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಮರೆಮಾಚಲೇ ಬೇಕೆಂಬುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಏನೋ ದೇವರ ದಯೆ. ನಿಮಗೇ ಈಗ ತಿಳಿದುಬಂದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟಗಳೂ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೂ ಪರಿಹಾರಗೊಂಡಿವೆ. ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ವಿವಾಹೋತ್ಸವವು ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ನಡೆಯಲಿದೆ. ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಜಾಕೋಟಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತವಿದೆ... ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಲು ತಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೋರುತ್ತೇವೆ.

ಸಭಾಸದರು : ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ! (ಎಂದು ಜಯಘೋಷ ಮಾಡುವರು) (ಪರದೆ ಬೀಳುವುದು)

* * *

ದೃಶ್ಯ – 2

(ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಖಾಸಗಿ ಕೋಣೆ. ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಸೌವೀರದೇಶದ ಅರಸ ದಂಪತಿಗಳು – ಕುಂತಿ ಭೋಜ ದಂಪತಿಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಆಸನಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಯಾರದೋ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ)

ಸುಚೇತನಾ : (ಕಳವಳದಿಂದ) ಪ್ರಭು, ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಾವೇಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದೇವೆ? ಯಾರ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ? ನಮ್ಮ ಪುತ್ರನ ಸುಳಿವೇನಾದರೂ ದೊರೆಯಿತೇ?

ಸೌರವೀರದರಸ : ಮಹಾರಾಣಿ ಗಾಭರಿ ಬೇಡ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಿಯಪುತ್ರರು ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಸುದರ್ಶನಾ : ಇದೇನು.... ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೀರಿ. ಕುರಂಗಿಯ ಮದುವೆಯ ಸಿದ್ಧತೆಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಯಾವುದೋ ಗಂಭೀರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತಲೆಮೇಲೆ ಹೊತ್ತು ಕೂತಂತೆ ಕೂತಿದ್ದೀರಿ? ನನಗೊಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಕುಂ.ಭೋ : ಸೋದರಿ, ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ನಿನಗೊಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಕಾದಿದೆ; ಆಘಾತವೂ ಕಾದಿದೆ.... ಈಗಲೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ, ಎರಡಕ್ಕೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರು.

ಸುದರ್ಶನಾ : ಅಣ್ಣಯ್ಯ ನನಗಂತೂ ನಿಮ್ಮ ಮಾತಿನ ಒಗಟು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಏನೋ ಪಿತೂರಿ ನಡೆದಿದೆ.

ಸುಚೇತನಾ : ತಂಗಿ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡಬೇಡ. ನಿಜವಾದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದರೆ ನಮಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಂತೋಷಪಡುವಳು ನೀನೆ.

ಸುದರ್ಶನಾ : ಅದೇನಂಥಾದ್ದು!

ಕುಂ.ಭೋ : ನೀವು ಅಕ್ಕ ತಂಗಿಯರೇ ಹೀಗೆ! ಪರಸ್ಪರ ಮಾತಿಗಿಳಿದು ಮಿಕ್ಕವರ ಕಡೆ ಗಮನವೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.... ಹೌದಲ್ಲವೇ ಮಹಾದೇವಿ? (ನಗುವನು)

ಮಹಾರಾಣಿ : ನಿಮ್ಮ ಗಂಡಸರ ಮಾತುಗಳು... ತಲೆಬುಡ ಹತ್ತುವುದಿಲ್ಲ.

ಕುಂ.ಭೋ : ನೋಡಿದೆಯಾ.... ನೋಡಿದೆಯಾ.... ನಿಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನಂತೂ ಬಿಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಸುಚೇತನಾ : ಪ್ರಭು ದಯವಿಟ್ಟು ವಿಷಯ ಏನೆಂದು ತಿಳಿಸಿ. ನಮಗಂತೂ ಕುತೂಹಲ ತಡೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸೌವೀರದರಸ : ಸುಚೇತನಾ, ಚಾತಕ ಪಕ್ಷಿಗಳಂತೆ ಕಾದ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೀಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ಪುತ್ರ ದರ್ಶನ ಲಾಭ ಒದಗಲಿದೆ.

ಸುಚೇತನಾ : (ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ) ಪ್ರಭು, ನೀವು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದೇನು ನಿಜವೇ?

ಸೌವೀರದರಸ : ಎಂದಿಗಾದರೂ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಾನು ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದುಂಟೇ ಸುಚೇತನಾ?

ಸುಚೇತನಾ : ಕ್ಷಮಿಸಿ ಪ್ರಭು. ನನಗೆ ಈ ಅಮೃತ ಸದೃಶವಾದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿ, ಇದು ಸುಳ್ಳಾಗದಿರಲೆಂಬ ಒಳಗಿನ ಹಾರೈಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಿಸಿತು.

ಸೌವೀರದರಸ : ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಆಂತರ್ಯದ ಭಾವನೆಗಳು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. (ಕೌಂಡಿನ್ಯ, ಭೂತಿಕಾ, ಅವಿಮಾರಕ – ಇವರುಗಳ ಪ್ರವೇಶ)

ಕುಂತಿಭೋಜ : (ಗೆಲುವಿನಿಂದ) ಬನ್ನಿ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ.... ಬಾ ಕುಮಾರ.... ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯವನ್ನೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಕೌಂಡಿನ್ಯ ಮತ್ತು

ಭೂತಿಕಾ : ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ ವಂದನೆಗಳು. ನಮ್ಮ ವಚನದಂತೆ ಬಹಳ ಜತನದಿಂದ ಯುವರಾಜರನ್ನು ತಂದು ತಮ್ಮ ಸಮಕ್ಷಮಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಸೌವೀರದರಸ : ಬಹಳ ಉಪಕಾರವಾಯಿತು. ಮಂತ್ರಿಗಳೇ (ಅವಿಮಾರಕನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ಬಾ ಕುಮಾರ. ಸಂಕೋಚದಿಂದ ದೂರ ನಿಲ್ಲಬೇಡ. ಇವರೇನೂ ಬೇರೆಯವರಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಮಾವಂದಿರು ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸು.

ಅವಿಮಾರಕ : (ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ನಿಂತು) ಪ್ರಭುಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮೋಸ ಮಾಡಿ, ಹಿರಿಯರನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಸಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ನೀವು ನನಗೆ ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನಾದರೂ ವಿಧಿಸಬಹುದು.

ಕುಂತೀಭೋಜ : ಕ್ಷಮೆಯೇ..... ಅದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧ ಅಕ್ಷಮ್ಯವಾದುದು. ಚೋರತನದಿಂದ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ನಮ್ಮ ಬಾಳಿನ ಭಾಗ್ಯವನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿನ ಬೆಳಕನ್ನೇ ದೋಚಬಹುದೇ? ಎಂತಹ ಸಾಹಸ!! ಖಂಡಿತ ನಿಮಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಗಲೇಬೇಕು. (ಕೈಯೆತ್ತಿ ಸದ್ದು ಮಾಡಿ) ಯಾರಲ್ಲಿ?.... (ಎನ್ನಲು ಸೇವಕರಿಬ್ಬರು ಬರುವರು)

ಸೇವಕರು : ಏನಪ್ಪಣೆ ಪ್ರಭು?

ಕುಂ.ಭೋ : ಕೂಡಲೇ ಇವರ ಸಹ ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿರುವ ನಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದು ತನ್ನಿ.

ಸೇವಕರು : ಅಪ್ಪಣೆ ಪ್ರಭು! (ಹೊರಡುವರು)

ಸುಚೇತನಾ : (ಹರ್ಷದಿಂದ) ಕುಮಾರ.... ಇದೇನು ಹೀಗೆ ಸೊರಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಿ... ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಎಲ್ಲಿದ್ದಿ? ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ನಿನಗೆ ಬೇಡವಾದರೆ?

ಅವಿಮಾರಕ : ತಾಯಿ..... ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಶಾಪ ಕಾರಣವೆಂಬುದನ್ನು ಬಹುಶಃ ತಾವು ಮರೆತಿರಲಾರಿರಿ. ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ತಂದೆಯರನ್ನು ಎಂದಾದರೂ ಮರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?.... ಏನೋ ನಮ್ಮ ದುರಾದೃಷ್ಟ..... ನಾನು ಸಲ್ಲದ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಮಾಡಿದೆ. ಪ್ರಭುಗಳು ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರೂ ನಾನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೀನಿ... (ತಂದೆಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ)

ಅಪ್ಪಾಜಿ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವುಂಟು ಮಾಡಲಿದ್ದೀನಿ... ಮೊದ ಮೊದಲು ನಾನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಯಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಂತರ ಕ್ರಮೇಣ ನನಗೆ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳು ತಿಳಿದವು. ಆದರೂ ನಾನು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾತವಾಸದ ಕಾರಣದಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ನನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ... ಆದರೂ ನಾನು ಹಿರಿಯರನ್ನು ವಂಚಿಸಿ, ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿ, ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಉದ್ಧಟತನದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ. ಪ್ರಭುಗಳು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲಿ.... ಆದರೆ ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದೇವೆಂದು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಲಿ ಸಾಕು.

ಕುಂ.ಬೋ : ಆತುರವೇಕೆ? ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಕಾದಿರಿ. ನಿಮಗೆ ನಾವು ನೀಡುವ ಶಿಕ್ಷೆ ಎಷ್ಟು ಘೋರವಾದುದೋ ನಿಮಗೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. (ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಳಿನಿಕಾ, ಮಧೂಲಿಕಾ ಮತ್ತು ಕುರಂಗಿಯರ ಪ್ರವೇಶ)

ಕುರಂಗಿ : (ಕಂಬನಿದುಂಬಿ) ಅಪ್ಪಾಜಿ, ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಗೌರವಪೂರ್ವಕ ನಮಸ್ಕಾರಗಳೂ. ಅಮ್ಮಾಜಿ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಪೂಜ್ಯರಿಗೆ ಹಿರಿಯರಿಗೆ ನನ್ನ ವಿನಯಗಳು. (ತಂದೆಯ ಕಡೆ) ಅಪ್ಪಾಜಿ ನಾನು ಅಪರಾಧಿ. ನನ್ನನ್ನು ತಾವು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು. ನಮಗೆ ಕರೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಕಾರಣ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ, ನಮ್ಮ ಅಪರಾಧ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿರುವ ವಿಷಯ ತಿಳೀಯಿತು.

ನಳಿನಿಕಾ
ಮಧೂಲಿಕಾ : ಮಹಾ ಪ್ರಭುಗಳಿಗೆ, ಪೂಜ್ಯರೆಲ್ಲರಿಗೆ ನಮ್ಮ ನಮಸ್ಕಾರ. ರಾಜಕುಮಾರಿಯವರದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಪರಾಧಿಗಳು ನಾವು. ನಮ್ಮನ್ನು ಮೊದಲು ದಂಡಿಸಬೇಕು.

ಕುಂ.ಭೋ : (ಹುಸಿ ಮುನಿಸಿನಿಂದ) ಹೂಂ! ಹೂಂ! ಎಲ್ಲಾ ತಿಳೀತು. ಮಾಡುವುದೆಲ್ಲ ಮಾಡಿ ಈಗ ಅಪರಾಧ ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿದರೆ ಹೇಗೆ? ನಾವೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಬರಬರುತ್ತಾ ಅಪರಾಧಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇದೆ.

ನಳಿನಿಕಾ,
ಮಧೂಲಿಕಾ : (ಅಪರಾಧ ಭಾವದಿಂದ) ಪ್ರಭೂ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ನಾವೇ ಕಾರಣ. ಅಂದು ಮಧುಕೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಅಪರಿಚಿತನ ಶೌರ್ಯ ಸಾಹಸ ರೂಪ ಲಾವಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಮೋಹಿತರಾದ

ರಾಜಕುಮಾರಿಯವರು ಅವರನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಭಿನಂದಿಸಿ ಅವರದೇ ಚಿಂತೆಯಲ್ಲಿ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಸೊರಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ತಾವೂ ಆ ಅಪರಿಚಿತ ಯುವಕನ ಪತ್ತೆಯಲ್ಲಿದ್ದೀರೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಬಹುಶಃ ನಿಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯೂ ಆತನ ಬಗ್ಗೆ ಇರಬಹುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ನಾವು ಒತ್ತಾಸೆ ಕೊಟ್ಟೆವು; ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದೆವು. ಆ ಯುವಕನನ್ನು ಊರೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಾಡಿ ಉಪಾಯಾಂತರದಿಂದ ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದೆವು. ಮುಂದೆ ಆಗಬಹುದಾದ ಅನಾಹುತಗಳ ಕಲ್ಪನೆಗಳೇ ಇಲ್ಲದೆ ದುಡುಕುತನದಿಂದ ಮುಂದುವರೆದೆವು. ಇಷ್ಟೇ ಪ್ರಭು ಆದದ್ದು. ಜಯವರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹದ ಮಾತುಕತೆಯ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯವರು ತತ್ತರಸಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿ ಸಾರ್ಥಕವಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ಎಳಸಲೂಬಹುದು ಪ್ರಭು.

ಕುಂಭೋ : ಏನು ನಮ್ಮ ಪುತ್ರಿಯವರು ಬಹಳ ಮುಂದುವರೆದಿದ್ದಾರೆ!!

ಕುರಂಗಿ : (ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುತ್ತಾ) ಕ್ಷಮಿಸಿ ಅಪ್ಪಾಜಿ, ಮಹಾಪರಾಧವಾಯಿತು.

ಕುಂ.ಭೋ : (ಹುಸಿ ಕೋಪದಿಂದಲೇ) ಕ್ಷಮೆ!? ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಮಗಳಾದರೇನು? ಅಪರಾಧ ಅಪರಾಧವೇ! ಮಗಳೇ ಆಗಿರಲಿ ಬೇರೆಯವರೇ ಆಗಿರಲಿ! ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ.

(ತಂದೆ ಮಗಳ ಈ ನಾಟಕವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅಪರಾಧಿಗಳೆಂದೇ ತಮ್ಮನ್ನು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಎಳೆಯರು ಮಾತ್ರ ಭಯಗ್ರಸ್ತರಂತೆ, ಅಸಹಾಯಕರಂತೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ)

ಕುರಂಗಿ : (ತಾಯಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿ) ಅಮ್ಮಾಜಿ ನೀವಾದರೂ ಹೇಳಬಾರದೆ?

ಮಹಾರಾಣಿ : (ಮುಗುಳ್ನಗೆಯಿಂದ) ಹೌದು ಪ್ರಭು. ಅವರ ಅಪರಾಧವನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಬಿಡಿ.

ಸೌವೀರದರಸ : (ನುಗುತ್ತಾ) ಗೆಳೆಯಾ ಇನ್ನು ಈ ಎಳೆಯರೊಂದಿಗೆ ಸಾಕು ಮಾಡು ನಿನ್ನ ಸರಸ. ಈಗಾಗಲೇ ಎದೆಯೊಡೆದು ಸಾಯುವಷ್ಟು ಗಾಭರಿಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೆದರಿದವನ ಮೈಮೇಲೆ ಕಪ್ಪೆ ಎಸೆದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆದರುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ.

ಕುಂತೀಭೋಜ : (ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಕ್ಕು)ಬನ್ನಿ ಮಕ್ಕಳೇ ಬನ್ನಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬನ್ನಿ. ಸುಮ್ಮನೆ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಹಾಗೆ ಹೆದರಿಸಿದೆ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯವಾದ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೇ ನಾನು ಆಲೋಚಿಸಿದ್ದೇನೆ. (ಅವಿಮಾರಕನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ಬಾ ಕುಮಾರ..... ನಾನು ನಿನಗೆ ಪ್ರಭುವಲ್ಲ. ನಿನಗೆ ಮಾವ. ನನ್ನದೆಗೆ ತಂಪು ತರುವ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡಿರುವಿ. ನಿಮಗರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ನೀವು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ಕುರಂಗಿ, ನೀನು ಪ್ರೀತಿಸಿದ, ಆರಾಧಿಸಿದ, ಪ್ರಾಣದಾಸೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ ಸಾಹಸಕ್ಕೂ ಕೈ ಹಚ್ಚಿದ... ನಿನ್ನ ಪ್ರೀತಿ ಪಾತ್ರಳಾದವಳು ನನ್ನ ಜೇಷ್ಠ ಪುತ್ರಿ. ನಿನಗೆಂದೇ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದವಳು. ಅರಿಯದೇ ಆದರೂ ಸೇರಬೇಕಾದವನನ್ನೇ ಸೇರಿದ್ದಾಳೆ. ನಮಗೆ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಯಿತು.

ಸುದರ್ಶನಾ : ಇದೇನು ನೀವಾಡುತ್ತಿರುವದು? ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಜಯವರ್ಮನಿಗಲ್ಲವೇ ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು (ಆಶ್ಚರ್ಯ, ಅನುಮಾನ)

ಕುಂ.ಭೋಜ : ಜಯವರ್ಮನಾದರೇನು? ಅವಿಮಾರಕ ಅಥವಾ ವಿಷ್ಣುಸೇನ ನಾದರೇನು? ಎರಡೂ ಒಂದೇ ಅಲ್ಲವೇ?

ಸುದರ್ಶನಾ : ಅದು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ಅಣ್ಣಾವರೇ?

ಸೌವೀರದರಸ : ಹೌದು ಸುದರ್ಶನಾ ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣನವರು ಹೇಳುವುದು ಸತ್ಯ. ವಿಷ್ಣುಸೇನನೂ ನಿನಗೆ ಮಗನ ಸಮಾನ ಎಂಬುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸ್ವತಃ ನಿನ್ನ ಮಗನೇ!!

ಸುದರ್ಶನಾ : ನನ್ನ ಮಗನೇ! ನೀವೇನೂ ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ!! ನನಗಿರುವವನೊಬ್ಬನೇ ಮಗ ಜಯವರ್ಮ.

ಸೌವೀರದರಸ : ಅದೇ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವುದು.... ನಿನಗೆ ಮರೆತಿರಬಹುದು. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಅಕ್ಕತಂಗಿಯರಿಗೂ ಒಂದೇ ದಿನ ಪ್ರಸವವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಸುಚೇತನಳು ಹೆತ್ತ ಮಗು ತೀರಿ ಹೋದದ್ದರಿಂದ. ಅಕ್ಕನ ಅಳಲನ್ನು ದೂರಮಾಡಲು ನಿನಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಅವಳಿ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಅವಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ನಿನಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನೆಂದು ಹೇಳಿತ್ತು. ಇಷ್ಟು ದಿನ ಈ ರಹಸ್ಯ ನಮ್ಮೊಂದಿಬ್ಬರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಇದನ್ನು ಬಲ್ಲ. ಆತ ಬಂದ

ಮೇಲೆ ಕೇಳಿ ನೋಡು. ಆಗ ತಂದು ಬೆಳಸಿದ ಆ ಮಗುವೇ ಇವನು. ಮಧ್ಯೆ ಏನೇನೋ ಕಷ್ಟಗಳು ಬಂದು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಚದುರಿ ಹೋಗಿ ಈಗ ದೈವಯೋಗದಿಂದ ಇಂದು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದೇವೆ. ಬಂಧು ಮಿತ್ರರೆಲ್ಲ ಹೀಗೆ ಸೇರಿರುವುದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅಪರೂಪದ ಸಂಗತಿ.

ಸುದರ್ಶನಾ : (ಸಂತೋಷದಿಂದ) ಭಾವನವರೇ, ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸುದ್ದಿ ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಮೂಕಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಒಬ್ಬ ಮಗನ ಎಡೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದೀರಿ. (ಅವಿಮಾರಕನ ಕಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ) ಬಾ ಕುಮಾರ. ಈ ನಿನ್ನ ಅಗಲಿದ್ದ ತಾಯಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿ ತಣಿಸು.(ಅವಿಮಾರಕ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ತಾಯಿಯ ಪಾದ ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕರಿಸುವನು)

ಅವಿಮಾರಕ : ಅಮ್ಮಾಜಿ! ಇದೇನಿದು ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೀನಿ. ಒಬ್ಬ ತಾಯಿಯ ಯೋಗದ ಜೊತೆಗೆ ಇಬ್ಬರು. ತಾಯಂದಿರು!! ದೈವವೇ ನಿನ್ನ ಕರುಣೆಗೆ ಎಣೆಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವೋ ಅದೃಷ್ಟ!

ಕುಂ.ಭೋ : ಹಾಂ! ಹಾಂ!... ನಿಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿ.... ಆ ಅದೃಷ್ಟದ ಅತಿರೇಕದಲ್ಲಿ ಈ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟೀರಿ. (ಎಂದು ಕುರಂಗಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು ಅವಿಮಾರಕನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವನು. ಅವಳತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ ಅವಿಮಾರಕ ಗೆಲುವಿನಿಂದ)

ಅವಿಮಾರಕ : ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮರೆಯಲಿ ಮಾವನವರೇ? ಈ ಅದೃಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲವೇ ಮಾಡಬಾರದ ಸಾಹಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಅಪರಾಧಿಯಂತೆ ನಿಂತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದು!!

ಕುಂಭೋ : ಅಳಿಯಂದಿರು ಶೌರ್ಯದಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲ ಮಾತಿನಲ್ಲೂ ಗಟ್ಟಿಗರೇ!

ರಾಣಿ : ಪ್ರಭು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೀವೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ! ಜಯವರ್ಮರಿಗೆ ಅವರ ತಂದೆಗೆ ಏನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ? ಸುದರ್ಶನಾ ನಮ್ಮ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಏನು ಆಲೋಚಿಸಬಹುದು?

ಸುದರ್ಶನಾ : (ಸಮಾಧಾನದಿಂದಲೇ) ಅತ್ತಿಗೆ ನೀವೇಕೆ ಬೇಸರ ಪಡುತ್ತೀರಿ. ಈಗ ತಾನೇ ನೋಡಿದಿರಲ್ಲ. ಬ್ರಹ್ಮ ರಹಸ್ಯಗಳೂ ಬಯಲಾದಂತೆ

ನಿಮ್ಮ ಮಗ ನಮ್ಮ ಮಗನೂ ಹೌದೆಂಬುದು ತಿಳಿಯಿತಲ್ಲ. ಜಯವರ್ಮನಿಗೆ ನಾನು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತನಗೊಬ್ಬ ಸೋದರನು ಇದ್ದಾನೆಂಬ ಸುದ್ದಿಯೇ ಸಾಕು. ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹುಚ್ಚನನ್ನಾಗಿಸುತ್ತದೆ.

ಕುಂ.ಭೋ : ನೀವು ಯಾರೂ ಏನೂ ಗಾಭರಿ, ಚಿಂತೆಪಡಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕುರಂಗಿಗಿಂತ ನಮಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದ ನನ್ನ ಕಿರಿಯ ಮಗಳು ಸುಮಿತ್ರೆ ಇದ್ದಾಳಲ್ಲ.

ಸೌವೀರದರಸ : ಗೆಳೆಯಾ ನಿನ್ನ ಕಿರಿಯ ಮಗಳು!! ಇದು ಯಾವಾಗ? ಗುಟ್ಟುಗಳ ಸರಮಾಲೆ ಮುಗಿಯುವಂತೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ.

ಕುಂ.ಭೋಜ : ಗೆಳೆಯಾ ಸುಮಿತ್ರ ನಮ್ಮ ತಮ್ಮನ ಮಗಳು. ಎಳೆಯ ಪ್ರಾಯದಲ್ಲೇ ತಾಯಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಮಹಾರಾಣಿಯ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವಳು. ನನಗೆ ಕುರಂಗಿ ಬೇರೆಯಲ್ಲ; ಸುಮಿತ್ರೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ಜಯವರ್ಮರಿಗೆ ತೀರಾ ಅನುರೂಪವಾದ ಜೋಡಿ. ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಮದುವೆಯನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುವ.

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ಪ್ರಭು ಹಾಗಾದರೆ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆತಂತೆ ಆಯಿತಲ್ಲ!! ಇನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮದುವೆಯ ಸಿದ್ಧತೆಗಳಿಗೆ ಅಣಿಯಾಗಬೇಕು. ಈ ಸಂತಸದ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಸುಚೇತನಾ,
ಸುದರ್ಶನಾ : (ಮಹಾರಾಣಿಗೆ) ಅತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಈ ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ರಾಣಿ : ಇದರಲ್ಲಿ 'ಕೃತಜ್ಞತೆ' ಎಂಬ ಪದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ನಮಗೆ ಅಳಿಯಂದಿರಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ! ನಾವೇ ನಿಮಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಬೇಕು.

ಕೌಂಡಿನ್ಯ : ಇದರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲರ ಅದೃಷ್ಟವೂ ಸೇರಿದೆ. ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಈ ಮಂಗಳ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಯಲಿ... (ಅವಿಮಾರಕನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ತಾವೇನನ್ನುತ್ತೀರಿ ಯುವರಾಜರೇ?

ಅವಿಮಾರಕ : (ನಗುತ್ತಾ) ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನಿದೆ? ಇನ್ನು ಹಿರಿಯರಾದ ನಿಮ್ಮ ಆದೇಶವನ್ನು ಶಿರಸಾವಹಿಸುವುದಷ್ಟೇ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಕಂಚುಕಿ : (ಪ್ರವೇಶ) ಪ್ರಭುಗಳು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು.... ತೇಜಸ್ವಿಯಾದ ಮುನಿಗಳಿಬ್ಬರು ತಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಲು (ಅಪ್ಪಣೆ ಬೇಡಿದ್ದಾರೆ) ಬಯಸುತ್ತಾರೆ.

ಸೌವೀರದರಸ : (ಬೆಚ್ಚಿ) ಗೆಳೆಯಾ ಇದೇನಿದು? ಮಂಗಳದ ಮುಹೂರ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಮುನಿಗಳ ಪ್ರವೇಶ!!.... ಮುನಿಗಳೆಂದರೆ ಏಕೋ ಏನೋ ನನ್ನೆದೆ ತಲ್ಲಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಕುಂ.ಭೋ : ಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿಲ್ಲ ಮಿತ್ರ ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿ ಅವರನ್ನು ಭಕ್ತಿ ಗೌರವಗಳಿಂದ ಎದುರುಗೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ, ಸತ್ಕರಿಸಿ ಅವರ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆಯುವುದೇ ಧರ್ಮ.... ಬನ್ನಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ. ನನಗೇನೂ ಅವರ ಆಗಮನ ಶುಭ ಸೂಚನೆಯೆಂದೇ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಸೌವೀರದರಸ : ಸದ್ಯ ನಿನ್ನ ಆಲೋಚನೆಯೇ ನಿಜವಾಗಲಿ.... (ಎಲ್ಲರ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ಬನ್ನಿ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಡೋಣ. ತಡಮಾಡಿ. ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಆಗ್ರಹವನ್ನು ಗಳಿಸುವುದು ಬೇಡ. (ಅವಿಮಾರಕನಿಗೆ) ಕುಮಾರ ಮೊದಲು ನೀನು ಅವರನ್ನು ಸಂಪ್ರೀತಗೊಳಿಸಿ ಅವರ ಹರಕೆಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸು. (ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಡುವರು)

(ಪರದೆ ಬೀಳುವುದು)

* * *

ಪ್ರಣಯಸಾಹಸವನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಈ 'ಮಿಲನ' ನಾಟಕವನ್ನು ಜಾನಪದದ ಫೇರೀಟೈಲ್ ಮಾದರಿಯ ಒಂದು 'ಸೆಮಿ ಸೋಷಿಯಲ್‌ರೋಮ್ಯಾಂಟಿಕ್ ಡ್ರಾಮಾ' ಎಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಇದು ಅಲೌಕಿಕತೆ, ಪೌರಾಣಿಕತೆ, ಪ್ರಣಯ, ಸಾಹಸ ಮತ್ತು ತೊಡಕುಗಳು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಅಗತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟನ್ನು ಬೆರೆಸಿದ ಒಂದು ಸರಳ ಪ್ರೇಮಕಥೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಆರಂಭಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆ, ವಿಪ್ರಲಂಭ ಶೃಂಗಾರ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರಾದವರ ಸಂತೋಷದ ಪುನರ್ಮಿಲನದಿಂದ ಇದು ಸುಖಾಂತವಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ನಾಟಕಕ್ಕೆ 'ಮಿಲನ'ವೆಂಬ ಹೆಸರು ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿದೆ.

'ಮಿಲನ' ಆಧುನಿಕ ನಾಟಕವಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಸಂಕೀರ್ಣತೆ, ತೀವ್ರ ವೈಚಾರಿಕತೆ, ಪ್ರತಿಮಾತ್ಮಕತೆ ಇಂತಹ ಯಾವ ಭಾರವೂ ಈ ನಾಟಕಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ 'ಮಿಲನ'ದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯಿರುವುದು ಸರಳ, ಸಹಜ ಭಾಷೆ ಹಾಗೂ ನೇರ ಕಥನಕ್ರಮದಲ್ಲಿ. ಇದು ಭಾಸನ ಶೈಲಿಯೂ ಹೌದು. ಈ ನಾಟಕ ಭಾಸನಿಂದ ಸ್ಫೂರ್ತಿಪಡೆದಿರುವುದರಿಂದ ಭಾಸನ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳೂ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ. ವೈದಿಕ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಗೆಗೆ ಗೌರವ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳು, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು, ಋಷಿಮುನಿಗಳ ಶಾಪಾನುಗ್ರಹಗಳು, ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯ, ಅಶರೀರವಾಣಿ, ಸ್ವಪ್ನಗಳ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ವಿಧಿವಾದ, ಅದೃಷ್ಟ, ಜನ್ಮಾಂತರಗಳ ಪಾಪಪುಣ್ಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ನಂಬುವ ಜನ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ದೈವವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಹಾಯಕ ವಾಗಿರುತ್ತದೆಂಬ ಇತ್ಯಾತ್ಮಕ ಭಾವನೆ ಇಡೀ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿದೆ.

– ಡಾ. ಎಸ್. ಆರ್. ಲಲಿತಾಂಬ

ಪ್ರಶಾಂತಿ ಪ್ರಕಾಶನ
ಬೆಂಗಳೂರು